

495.9181

ก ๔3๔๗

๖.๖

การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุภาพ ดวงเพชร

10 ก.ย. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173461

h 66535

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... สิ้น..... รุ่งเรือง..... ประธาน
(ผศ. สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)
..... ทวีรัตน์..... กรรมการ
(รศ. พวงรัตน์ ทวีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... สิ้น..... รุ่งเรือง..... ประธาน
(ผศ. สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)
..... ทวีรัตน์..... กรรมการ
(รศ. พวงรัตน์ ทวีรัตน์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. จันทิมา พรหมโชติกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... ศ.ดร.สมพร บัวทอง..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ. ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ..18...เดือน...ตุลาคม..... พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกประทับใจในความกรุณาช่วยเหลือที่ได้รับ เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ อาจารย์หมวดภาษาไทย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือ ในการทดลองหาคุณภาพของเครื่องมือในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ศิรินาต ขันการ และอาจารย์ประภากร เจริญเชื้อ อาจารย์ โรงเรียนสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจและแก้ไขแบบทดสอบแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2531 ตลอดจน ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่เป็นกำลังใจ คอยให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการทำปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้องและหลาน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ครู - อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตลอดจนมีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัย

สุภาพ ดวงเพชร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	✓ ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
	✓ ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	5
	ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า	6
	✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคู่มือครูภาษาไทย	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการการสอนเขียนสะกดคำ	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ	24
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด	32
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	36
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	43
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเขียนสะกดคำ	46
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเขียนสะกดคำ	50
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	51

✓3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	52
	✓ประชากร	52
	✓กลุ่มตัวอย่าง	52
	✓เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	53
	แบบแผนการทดลอง	57
	วิธีดำเนินการทดลอง	58
	✓การวิเคราะห์ข้อมูล	58
	สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ	59
	สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน	60
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	68
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	68
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	69
	การวิเคราะห์ข้อมูล	70
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
	การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	71
	ข้อเสนอแนะ	75

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	87
ประวัติย่อของผู้วิจัย	229

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย	57
2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	64
3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลอง	65
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มควบคุม	66
5 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีความสำคัญมากเพราะเป็นภาษาประจำชาติในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันทำให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุข นอกจากนี้จะเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างคนในชาติแล้ว ยังแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาตินั้นด้วยทำให้คนในชาติสำนึกได้ว่าตนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชาติตน ดังนั้นการสอนภาษาประจำชาติควรได้รับความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในวงการศึกษ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2523 : 2 - 3) ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร กำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตรให้ทุกคนต้องสอบผ่านและได้จัดวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะพื้นฐานเน้นให้เข้าภาษาในการติดต่อทั้งรับฟังและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 3) นอกจากนี้นักการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ทุกแขนงอีกด้วย (กิ่งกาญจน์ ธีรสุคนธ์. 2521 : 1) จากเหตุผลเหล่านี้ทำให้เห็นว่าครูต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การเขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการซับซ้อนกว่าทักษะอื่นเพราะผู้ที่จะเขียนได้นั้นต้องสามารถฟัง พูด และอ่านได้ดีจึงจะช่วยให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ในด้านการเขียนเพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ทักษะการเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมาก ดังที่ จูไร วรศักดิ์โยธิน (2520 : 3) กล่าวว่าการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่นเพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันไปถึงอนาคต

ได้ดี ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามให้ผู้อ่าน อ่านให้ชัดเจน เข้าใจง่าย และถูกต้อง จึงจะเรียกว่า
เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์ สำนวน
สละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเรื่องการเขียนสะกดคำด้วย (สาธิต ภูติกันธิษฐ์.
2530 : 1) เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้
รวดเร็วถูกต้อง ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย นอกจากนี้การเขียน
สะกดคำถูกต้องยังช่วยให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่เขียน การเขียนที่ถูกต้องจะช่วย
ให้ผู้เขียนอธิบายความเห็นตามที่ต้องการด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องสละสลวยยิ่งขึ้น (สามารถ ศักดิ์เจริญ.
2524 : 3)

น. ๒๕๔
พ. ๑๐๐๗

การสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ดังที่บุปผา ชักพุก (2524 : 4)
ให้ความเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเรียนด้านอื่น ๆ
เพราะนักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้อีก ถ้าเขียนสะกด
คำได้ถูกต้อง รวดเร็ว ก็สามารถเข้าใจ และเรียนวิชาอื่นได้ดีอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามถ้า
ผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่นผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจ
ข้อความที่เขียน ในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนของตนก็ดูย่ำแย่ลงไปถึงที่ สุทธิวงศ์
พงศ์ไพฑูรย์ (2516 : 47) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดทำให้ผู้อ่านประเมินค่าผู้เขียนต่ำลง
การเขียนสะกดคำถูกต้องจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เขียนได้รับความเชื่อถือ ครัทธจากผู้อ่านซึ่ง
สอดคล้องกับที่ กุหลาบ มลลิกามาส และวิพุธ โสภวงศ์ (2524 : 7) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกด
คำถูกต้องจะทำให้เกิดความประทับใจที่ติดต่อผู้เขียน แต่ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก็มักเสียความนิยมนับถือ
จากผู้อ่านตั้งแต่เริ่มต้นทีเดียว ยิ่งเรียนสูงขึ้นก็ควรสนใจเขียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้นด้วย

การเขียนสะกดคำผิดเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นักเรียน
ไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องเพราะมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเขียน
สะกดคำ จากการวิจัยของสุนันทา โสรัจจ์ (2511 : 87) และ สุมาลิ โภคผลสมบัติ (2525 : 74)
พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์การใช้คำมาผิด
ชอบเลียนแบบจากป้ายประกาศ ร้านค้า สื่อมวลชน การไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียน
เขียนสะกดคำผิดตามการออกเสียง อิทธิพลของภาษาถิ่น นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการสังเกต

ตลอดจนขาดการฝึกฝนจนเป็นผลให้การเขียนสะกดคำผิด นอกจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น อาจเป็นเพราะคำไทยมีลักษณะการประสมคำหลายรูปแบบทำให้จดจำยาก การใช้นิยามกฎเกณฑ์ไม่ตายตัว นักเรียนที่ขาดการฝึกฝนในการเขียนก็จะเขียนไม่ถูกต้อง ซึ่งล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดปัญหาการเขียนสะกดคำผิด อันมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย (นวลัย หนูมี. 2528 : 3) และจากการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของยุพิน อินทะยะ (2525 : 47) ที่ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปิโตรมา บุญปก อ่อนเผ่า (2526 : 51) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สุนันทา โสรัจจ์ (2511 : 87) และสุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 60) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ควรเร่งแก้ไข เพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอน และจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอว่านักเรียนจะอยู่ขั้นใดก็ตาม ซึ่งหลักสูตรวิชาภาษาไทยกำหนดให้เรียนเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเฉพาะหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นได้กำหนดเนื้อหาให้เรียนในแบบเรียนหลักภาษาไทยเล่ม 3 เพราะนักการศึกษาเห็นว่า นักเรียนควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเพราะในชีวิตประจำวันการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนประกอบด้วยแทบทั้งสิ้นทุกคนต่างยอมรับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกันในสังคมและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป (สุมาลี โกศลสมบัติ. 2525 : 3)

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องดังกล่าว ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจึงจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 รายวิชา ท 305 และท 306 ที่กำหนดให้เรียนการเขียนสะกดคำถูกต้อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยการเรียนการสอนเขียนสะกดคำได้ผลดี และเกิดความคงทนในการจำโดยสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนการเขียนสะกดคำ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกต้องวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว การฝึกทักษะจึงจำเป็นต้องใช้แบบฝึกเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจแบบฝึกทักษะนี้ยังเป็นอุปกรณ์ที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระเบียบ ช่วยเสริมทักษะการนำภาษาจนเกิดความชำนาญ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มากยิ่งขึ้น และจำได้คงทน (Petty. 1963 : 469 - 478) และจากการวิจัยของ นวลีย หนูมี (2528 : 59) ที่ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหลังการสอนเขียนสะกดคำแล้วใช้แบบฝึกนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาความสามารถและความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่จะนำไปสู่การเขียนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบผลของการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทย และเป็นแนวทางในการเลือกใช้วิธีสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพร้อมทั้งมีความคงทนในการจำการเขียน ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 500 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 10 ห้องเรียน จำนวน 107 คน แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 53 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 54 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดย 30 นาทีแรกสอนแบบสัมพันธทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และสัมพันธเนื้อหาวิชาทักษะสัมพันธและหลักภาษา ช่วง 20 นาทีหลังให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในกลุ่มทดลอง และการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูในกลุ่มควบคุม

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ดังนี้

หลักการเขียนสะกดคำ

1. การใช้รูปวรรณยุกต์
 2. การเขียนคำที่ออกเสียง อะ ✓
 3. การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า
 4. การเขียนคำพ้องเสียง
 5. การเขียนตัวการันต์และการใช้ไม้ท่อนขนาด ✓
 6. การใช้ ช ทร
 7. การใช้ น ณ
 8. การใช้ รร
4. ตัวแปรที่จะศึกษา
- 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนเขียนสะกดคำซึ่งแบ่งเป็น 2 แบบคือ
 - 4.1.1 การสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
 - 4.1.2 การสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
 - 4.2 ตัวแปรตาม
 - 4.2.1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
 - 4.2.2 ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยให้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด การันต์ เรียบเรียงให้ถูกต้อง และได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และรูปแบบของ BARNETT ซึ่งคิธร สุทธิแพทย์ (2518) ได้ดัดแปลงมาทดลองใช้ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

2.1 ใช้ภาษาง่าย โดยรวบรวมคำที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะจากศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วจากหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และหนังสือเรียนหลักภาษาไทยเล่ม 1, 2

2.2 คิดได้เร็ว นำคำที่สร้างแบบฝึกทักษะมาให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะและความหมายของคำก่อนการทำแบบฝึกทุกครั้ง

2.3 สนุกปลุกความสนใจ แบบฝึกทักษะแต่ละชุด ได้รับความสนใจด้วยภาพประกอบและสำนวนภาษา หลายรูปแบบให้นักเรียนสนุกกับการทำแบบฝึก

2.4 ให้ความหมายต่อชีวิต ถ้อยคำและประโยคในแบบฝึกให้ข้อคิดและความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

2.5 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ คำที่ใช้เป็นหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะแต่ละชุดนั้น เป็นคำในแบบฝึกหัดตามคู่มือครู ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับวัยและความสามารถที่จะเรียนรู้ในระดับชั้นนี้

2.6 สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง แบบฝึกแต่ละชุดมีสื่อประกอบตั้งแต่คำชี้แจงในการทำแบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา คำถาม และเฉลยคำตอบ ซึ่งนักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ตั้งแต่ต้นจนจบ

แบบฝึกหัดแต่ละชุดสร้างตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา และได้ทดลองหาประสิทธิภาพ มีทั้งหมด 16 ชุด ลักษณะของแบบฝึกทักษะมีหลายแบบ เช่น

- แบบฝึกเลือกตอบ
- แบบฝึกจับคู่
- แบบฝึกการเติมคำ
- แบบฝึกการประสมคำ
- แบบฝึกการคิดหาคำ
- แบบฝึกการแก้ไขคำ
- แบบฝึกการแยกคำ

3. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ใช้ช่วงเวลา 30 นาทีแรกสอนเนื้อหาการเขียนสะกดคำ กฎเกณฑ์ หลักการสังเกต หลักการจำคำต่าง ๆ แบบสัมพันธ์ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และสัมพันธ์เนื้อหาวิชา คือ วิชาทักษะสัมพันธ์ และหลักภาษา ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักคู่มือครูเพื่อใช้สอนในแต่ละคาบ ในช่วง 20 นาทีหลัง ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งเฉลยด้วยตนเอง

4. การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ใช้ช่วงเวลา 30 นาทีแรก สอนเนื้อหาการเขียนสะกดคำตามแผนการสอนเดียวกันกับกลุ่มทดลอง และในช่วง 20 นาทีหลังจะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู ซึ่งมีลักษณะให้นักเรียนเติมคำและครูเป็นผู้เฉลย

5. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ ให้ถูกต้อง วัดได้จากคะแนนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวัดหลังจากจบการสอนแต่ละเรื่อง

6. ความคงทนในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการระลึกถึงคำที่เคยได้เรียนการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องไปแล้ว หลังจากจบการเรียนแต่ละเรื่องไปแล้ว 2 สัปดาห์ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นฉบับเดิม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยและคู่มือครูภาษาไทย
- ✓ 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ ✓
- ✓ 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด
- ✓ 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ✓
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ดังที่ บุญถิ่น อัตถากร (2514 : 292) เคยกล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่งของคนไทย เพราะการศึกษาวិชาการทุกแขนง ทุกสิ่งทุกอย่างในการดำรงชีวิต เราใช้ภาษาไทยสำหรับคนไทยทุกคน วิชาภาษาไทยสำคัญยิ่งกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรืออะไรทั้งสิ้น แต่เป็นแขนงวิชาที่ถูกทอดทิ้งและได้รับการเอาใจใส่น้อยที่สุด ดังนั้นในการสอนภาษาไทย บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523 : 4 - 5) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า โดยทั่วไปย่อมเชื่อกันว่า เป็นวิชาที่ครูทุกคนย่อมสอนได้ ข้อนี้นี้เป็นความจริงและความไม่จริง ความจริงครูที่พูดอ่านเขียนภาษาไทยได้ ควรสอนภาษาไทยได้ทุกคน โดยได้รับการฝึกอบรมที่ดีก่อน แต่ความบกพร่องในการสอนภาษาไทยที่สำคัญที่สุดคือ การขาดความเอาใจใส่และความพยายามในอันที่จะค้นหาวิธีสอนที่ได้ผลและการผลิตวัสดุอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้า ซึ่งต้องถือเป็นความรับผิดชอบตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงลงมาถึงครูอาจารย์ที่ทำการสอนร่วมกัน

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้น ครูผู้สอนมักจะประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ปัญหาเหล่านั้นอาจจะเป็นปัญหาที่เกิดจากตัวครูเอง ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร หนังสือแบบเรียนวิธี

การสอน การใช้สื่อการสอน วิธีประเมินผล นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนและปัญหาจากทางฝ่ายบริหาร ครูภาษาไทยควรที่จะได้ตระหนักถึงความสำคัญและทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ เพื่อที่จะได้เข้าใจปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และพยายามหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับคนในชาติของเรา ซึ่งสม ครุฑเมือง (2523 : 3) ได้สรุปความสำคัญของการสอนวิชาภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ ให้มีความเข้าใจตรงกัน ทั้งทางด้านฟัง พูด อ่าน และเขียน

2. ช่วยให้เกิดความรู้ในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติที่ทำให้ภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาเป็นของตนเอง ควรรักษาสืบทอดต่อไปและการสอนภาษาไทยต่อคนไทยทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาษาของตนต้องหวงแหน ทำให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติ

3. การสอนภาษาไทย ช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงามด้านจิตใจ ด้วยสามารถนำไปศึกษาวิชาแขนงต่าง ๆ เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในสาขาวิทยาการอื่น ๆ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ จากความสำคัญของการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่สามารถจะใช้ทักษะทางภาษาเพียงทักษะใดทักษะหนึ่ง แต่จะต้องใช้ทักษะทั้ง 4 อย่างกลมกลืนกันคือ การสอนแบบทักษะสัมพันธ์

การสอนแบบทักษะสัมพันธ์

การสอนแบบทักษะสัมพันธ์ เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันในการเรียนการสอน

การสอนทักษะสัมพันธ์ เป็นการสอนศิลปภาษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะของการรับสาร (Receptive Skills) คือการฟังและการอ่าน และทักษะของการส่งสาร (Expressive

Skills) คือการพูดและการเขียน สำหรับศิลปภาษา (Language Arts) มีเนื้อหาและคุณค่าดังต่อไปนี้

1. พัฒนาบุคลิกภาพอย่างสมบูรณ์ให้แก่นักเรียน
2. มีคุณค่าในการปูพื้นฐานคุณธรรมและการรับค่านิยมอุดมคติ
3. ปลุกฝังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ก่อให้เกิดความสามารถและความกระตือรือร้นใน

ด้านการใช้สติปัญญา

4. สามารถใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. นำประโยชน์จากการใช้ภาษาของสื่อมวลชนมาใช้ได้อย่างฉลาดและเหมาะสม
6. ส่งเสริมระสนิยมและวุฒิภาวะในด้านการหาความเพลิดเพลินให้มีมาตรฐานสูงขึ้น
7. สร้างอุปนิสัยในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
8. มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพต่อไปได้
9. มีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ความร่วมมือต่อผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับกลุ่มชนได้
10. ให้ความสำคัญต่อค่านิยมในสังคมระบอบประชาธิปไตย
11. ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยเพื่อความรู้ทั่วไป คือ ศึกษาค้นคว้าทั้งเพื่อการเรียนราย

วิชาอื่น การเรียนในหมวดวิชาภาษาไทยและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทวัชรพริย (2523 : 71) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ไว้ว่า การใช้ภาษาประกอบได้ด้วยทักษะ 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในแง่ของการสื่อสารจะประกอบด้วยทักษะที่ใช้ในการรับสาร ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะในการส่งสาร ซึ่งประกอบด้วย การพูดและการเขียน วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ฉะนั้นในการสอนภาษาไทยจะสอนเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งย่อมเป็นไปไม่ได้ จะต้องสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะและสอนให้ทักษะทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้ลักษณะของการใช้ภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ

นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทวัชรพริย ได้เสนอความเห็นต่อไปว่า การสอนภาษาไทยโดยให้เนื้อหาและทักษะทางภาษาลักษณะกันนั้น ในบทเรียนหนึ่งหรือในคาบการเรียนหนึ่ง อาจจะทำให้มีการสัมพันธ์ได้ทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นจัดกิจกรรมประกอบ ขั้นสรุป ขั้นประเมินผลและการจัดกิจกรรมเสริมทักษะและวิธีการจัดเนื้อหา

วิชาภาษาไทยให้สัมพันธ์กัน ซึ่งกระทำได้นี้คือ

1. จัดสอนให้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ในบทเรียนแต่ละบทจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะทั้งการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน
2. จัดสอนหลักภาษาให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้เนื้อหาของหลักภาษา และใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
3. การจัดวรรณคดีให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นเนื้อหาในวรรณคดี และใช้ทักษะทางภาษาประกอบการจัดกิจกรรม
4. จัดสอนให้สัมพันธ์กันทั้งการใช้ภาษา หลักภาษา และวรรณคดี ส่วนการที่จะเน้นเนื้อหาในด้านใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของครู เพราะอาจจะเน้นทั้งการใช้ภาษา หลักภาษาหรือวรรณคดีก็ได้

ประกาศรี สี่อำไพ (2524 : 314) ได้อ้างถึงวิธีการสอนแบบฝึกหัดทักษะให้สัมพันธ์กัน ของศึกษานิเทศก์ภาควิชาภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ มีสาระสรุปได้คือ

1. ครูควรทำแผนการสอนโดยตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและให้ผู้เรียนเข้าใจก่อน การฝึกทักษะ
2. กำหนดทักษะที่จะฝึกเพื่อผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน
4. การฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน แยกกันได้ในระยะสั้น เช่น การสอนการฟังไม่เกิน 15 นาที แล้วควรร่วมสัมพันธ์ทักษะกัน อาจฝึกเพียง 2 - 3 ทักษะ หรือครบ 4 ทักษะก็ได้
5. การสอนอ่านหรือใช้หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ ครูควรอ่านคู่มือการสอนให้เข้าใจ ฝึกทักษะให้สัมพันธ์กันโยงไปถึงหลักภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยด้วย
6. การสอนพูด ควรแบ่งกลุ่ม และจัดการอภิปราย การประชุม การสนทนา จะดีกว่า ฝึกหน้าชั้นเป็นรายบุคคล ซึ่งเสียเวลามาก
7. ควรตั้งเหตุการณ์ปัจจุบันมาใช้ประกอบการฝึกทักษะพูดและเขียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคู่มือครูภาษาไทย

ความหมายของคู่มือครูภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 1) ได้ให้ความหมายว่า คู่มือครูคือเอกสาร สำหรับช่วยครูให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของนักเรียนอย่างลึกซึ้งและชัดเจน ตลอดจนทราบ แนววิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ

รายละเอียดของคู่มือครูภาษาไทย

สุจริต เพียรชอบ (2525 : 58 - 63) ได้อธิบายรายละเอียดของคู่มือครูไว้ว่า ประกอบด้วย

1. คำแนะนำในการใช้หลักสูตรและหนังสือแบบเรียน
2. จุดประสงค์ในการใช้คู่มือครู เรียบเรียงขึ้นเพื่อให้ใช้หนังสือในการเรียนการสอนได้ สะดวก โดยชี้แจงและช่วยคลี่คลายความหมายทุกตอนที่เนื้อหาซับซ้อนเกินไปให้เข้าใจแจ่มชัด
3. เนื้อหาสาระ ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจงในการใช้คู่มือในแต่ละบท ซึ่งจะมีโครงร่าง เหมือนกันคือ ประกอบด้วย จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาสาระโดยสรุปเนื้อหา ประกอบ ข้อเสนอแนะวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล หนังสืออ่านประกอบและหนังสืออุเทศ
4. วิธีการใช้คู่มือครู ครูควรใช้คู่มือครูประกอบการสอนโดยตลอด จะทำให้การสอน ดำเนินไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น

สำหรับคำชี้แจงในการใช้คู่มือครุนั้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 1 - 14) อธิบายว่าในตอนต้นของหนังสือคู่มือ มีสังเขปเนื้อความของหนังสือเรียนทุกบท ผู้ทำมุ่งหวังจะ ให้ผู้ใช้หนังสือเรียนได้เข้าใจข้อความรู้ที่สำคัญให้ครบถ้วน แต่การทำสังเขปมิได้เรียงไปตามข้อความ ที่กล่าวตามย่อหน้าในหนังสือเรียน บางตอนของหนังสือนี้มีการแยกข้อเป็นข้อ ๆ อย่างละเอียดอยู่แล้ว ในข้อสังเขปอาจจะรวมข้อย่อย ๆ สองสามข้อเป็นข้อสังเขปข้อเดียว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความ เข้าใจเป็นสำคัญ ผู้สอนจึงควรอ่านข้อสังเขปเนื้อความให้ตลอดเสียก่อน แล้วจึงทำความเข้าใจใน

รายละเอียดที่กล่าวไว้ในหนังสือเรียนต่อไป

ส่วนคู่มือในการสอนแต่ละบท มักจะมีคำชี้แจงเนื้อความสำคัญของบทเรียนในหนังสือเรียน และมีตัวอย่างเพิ่มเติมไว้แล้ว นอกเหนือจากที่มีข้อเสนอแนะการสอนประจำบทเพื่อให้ครูอ่านแล้วคิดวิธีสอนที่เหมาะสมด้วยตนเอง ตลอดจนปรับปรุงหรือดัดแปลงให้เหมาะสมแก่สภาพนักเรียนหรือท้องถิ่นได้

จะเห็นได้ว่า การสอนตามคู่มือครูจะเกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้นหากครูผู้สอนมีความเข้าใจในวิธีการใช้คู่มือครูในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี และช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันไปหลายรูปแบบ เช่น การเล่าเรื่อง การทำกิจกรรมทำแบบ สรุปลงความจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

Hanna และคณะ (1971) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสะกดคำว่า การสะกดคำคือการถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำ โดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

สมบูรณ์ ศุภจริยวัตร (2523 : 12) กล่าวว่าไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และตามอักขรวิธี

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 14) อธิบายไว้ว่า การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการเพื่อ

นำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร

เว็บสเตอร์ (Webster. 1966) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ ศิลปะหรือเทคนิคในการสร้างคำโดยใช้ตัวอักษรตามแบบที่คนยอมรับ

๑ จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ถูกต้อง ช่วยรักษาภาษาของชาติ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียน มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ฮอร์น (Horn. 1960 : 254) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่า คนเขียนนั้นมีความสามารถ

พะอบ โปษะกฤษณะ (2508 : 38) กล่าวว่า ขณะนี้คนไทยส่วนมากรู้สึกรู้ว่าภาษาไทยกำลังอยู่ในอันตรายทั้งการออกเสียงคำ การใช้คำ และการเขียนตัวอักษร วิธีหนึ่งที่จะรักษาความเป็นไทยของชาติก็คือ ศึกษาภาษาของเราและใช้ภาษาให้ถูกต้อง คนไทยส่วนมากเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก ไม่ระมัดระวังในการเขียนพยัญชนะ สระ ตลอดจนการวางรูปวรรณยุกต์

กำชัย ทองหล่อ (2509 : 190) ได้กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำ จึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

วิธีสอน และกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ของนักเรียน ในการเริ่มต้นฝึกหัดการเขียนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องฝึกฝนให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักการศึกษาได้เสนอแนะวิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งสามารถนำมาเป็น

แนวทางการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้ดังนี้

นิตยา ฤทธิโยธี (2507 : 533 - 535) ได้เสนอแนวการสอนและการจัดกิจกรรม การสอนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจะต้องสอนและฝึกฝนให้เด็กสะกดคำให้มากที่สุดที่ เพราะเด็กจะมึนงงเขียนเพิ่มมากขึ้น มีความมุ่งหมายในการเขียน (เรื่อง) อย่างจริงจังมากขึ้น เพิ่มการเขียนแสดงความคิดเห็นและเพิ่มอัตราการเขียนอย่างรวดเร็วมากขึ้น
2. การดำเนินการสอนสะกดคำ ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรโดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ ครูควรเตรียมโครงการสอนสะกดคำไว้ให้พร้อม ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนได้ผลดีมากกว่าการให้นักเรียนแต่ละคนสะกดคำในชั่วโมงเรียน
3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเขียน เช่น เขียนบรรยายเรื่องราว เขียนบันทึกประจำวัน เขียนคำเชิญ ออกหนังสือพิมพ์ประจำชั้นเรียนหรือประจำโรงเรียน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เมื่อเด็กได้กระทำเด็กจะเกิดคำถามตัวเองมากมาย เช่น "จะสะกดคำนี้อย่างไร จะสะกดคำนั้นอย่างไร" จะทำให้เด็กใช้พจนานุกรมบ่อยและมากขึ้น
4. ให้นักเรียนเขียนรายการคำต่าง ๆ ลงในสมุดเรียน หรือครูอาจจะช่วยเด็กเขียนรายการคำที่เด็กต้องใช้ในการเขียน และเป็นคำที่เด็กสะกดไม่ได้หรือสะกดได้ไม่ถูกต้อง ครูต้องหาทางศึกษาการเขียนคำผิด ๆ ของเด็ก และให้ความช่วยเหลือตามความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย
5. ทุก ๆ วันควรจะหาเวลาให้เด็กได้เรียนรู้คำต่าง ๆ ด้วย เช่น คัดลอกการเขียนที่ถูกต้อง เขียนเรื่องตามความพอใจ แต่ให้ตรวจการสะกดคำให้ถูกต้องด้วย
6. มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในการปรับปรุงการสะกดตัวของตนเอง โดยให้เด็กเป็นผู้ตรวจแก้คำผิด เลือกคำที่จะเรียน จดบันทึกคำที่ตนยังบกพร่องและต้องการฝึกฝน รู้จักช่วยเหลือรับผิดชอบและศึกษาคำด้วยตนเอง

การสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบหรือรู้จักปรับปรุงการเขียนสะกดคำของตนเอง ครูต้องคอยช่วยเหลือแนะนำการสร้างทัศนคติที่ดีแก่เด็ก และต้องหมั่นตรวจสอบดูความสำเร็จของเด็กทุก ๆ ครั้งด้วย

คิง (King. 1965 : 15) ได้กล่าวถึงการฝึกให้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ คือ

1. การตรวจสอบ ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค และคำที่มีปัจจัย แล้วให้นักฝึกไว้
 2. การออกเสียง ได้แก่ การออกเสียงคำที่เขียนให้ถูกต้อง
 3. การสะกดคำ ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง
 4. การเขียน ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจ
 5. การใช้คำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
 6. การทบทวน ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2514 : 102) ได้เสนอไว้ว่า
1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
 2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย
 3. ทุกครั้งที่จะสอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
 4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้รู้จักสระ พยัญชนะ ก่อนพร้อมกันนั้น เมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนแล้ว
 5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด
 6. บันทึกผลงานของนักเรียนแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด จะได้ช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง
 7. ดำเนินวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ ดังนี้
 - 7.1 ให้นักเรียนได้ยินคำที่จะสะกดอย่างชัดเจน
 - 7.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง
 - 7.3 ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ นั้นได้
 - 7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด

8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจน และอ่านง่าย

9. ครูต้องตรวจสมุดที่นักเรียนจดคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิด ครูต้องแก้บนกระดานดำให้ชัดเจน หรือจะแก้ไขเป็นรายบุคคลก็ได้

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517 : 90 - 91) เสนอแนวคิดที่ว่า ครูควรมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามลำดับดังนี้

1. เห็นความสำคัญ โดยพยายามชี้ให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเขียนคำไทยผิดเป็นเรื่องบกพร่องน่าอดสู เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยง เป็นที่สุด
2. หมั่นชี้แจง คือพยายามบอกคำที่เป็นตัวอย่างที่ผิด จากที่ใดก็ตามแล้วชี้แจงให้นักเรียนรู้เข้าใจ สอนให้เขียนให้ถูกต้องทุกครั้ง
3. แสดงแบบอย่าง คือต้องให้นักเรียนให้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียน
4. ช่างฝึกฝน หมายถึง พยายามหากิจกรรมที่จะนำมาฝึกให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ถือหลัก "ฝึกคำเพียงน้อย ๆ แต่บ่อย ๆ จะแม่นยำ"
5. ค้นความหมาย คือต้องสอนความหมายของคำควบกันไปด้วย หัดให้นักเรียนสังเกตความหมายของคำจากบริบท
6. ใช้อุปกรณ์ คือเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวเด็ก โดยใช้อุปกรณ์ เช่น บ้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ ให้นักเรียนเห็นคำยาก ๆ บ่อย ๆ จนจำได้
7. สอนแบบฝึกหัด จะต้องทำสม่ำเสมอ การแก้คำผิดเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ครูต้องไม่ละเลยการแก้คำผิดควรทำในลักษณะไม่เหมือนกับการเขียนสะกดธรรมดา เช่น แก้ลงในบัตรคำ หรือเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ สามารถติดไว้ให้ดูได้ง่าย เห็นได้เสมอ ๆ ในห้องเรียน
8. พัฒนาผล จะต้องวัดผลจากการเขียนสะกดคำของเด็กทั้งกลุ่มและบุคคล และต้องหาวิธีช่วยให้นักเรียนได้พยายามพัฒนาการเขียนสะกดคำ
9. ทุกคนร่วมมือ ครูที่สอนวิชาอื่นควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ไม่ยกหน้าที่แก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

ชูศักดิ์ บุศราคัม (2517 : 18 - 19) เสนอแนะการสอนเขียนดังนี้

1. เขียนจากป้ายชื่อร้านค้า โดยสิ่งให้นักเรียนไปตระเวนหาชื่อร้านค้ามาคนละมาก ๆ แล้วให้แข่งขันว่าใครจะเขียนได้มาก แล้วเอาชื่อร้านค้าเหล่านั้นมาวิจารณ์ผิดถูกหรือแยกเป็นพวก ๆ
2. เขียนจากคำโฆษณาสินค้า ซึ่งอาจหาได้จากหนังสือพิมพ์ ใบปลิว ฉลาก กล่อง ถุง คำที่ติดมากับสินค้าก็ได้
3. เขียนจากคำขวัญ คำเตือน ตามสถานที่ราชการ รั้วโรงเรียน ห้องเรียน จะกระตุ้นให้นักเรียนไปอ่านกัน ซึ่งได้ประโยชน์ทั้งการฝึกเขียนและทวนการอ่านอีกด้วย
4. เขียนจากบัตรเชิญต่าง ๆ โดยให้เด็กเขียนไทย เด็กจะสนใจมากเพราะชื่อบุคคลก็คือชื่อผู้ปกครองของนักเรียน
5. เขียนจากภาษิต คำพังเพย คำไพบุระ
6. เขียนจากหนังสือพิมพ์

ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ (2519 : 145) กล่าวถึงวิธีสอนเขียนสะกดคำว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ก่อนเขียนให้เด็กรู้และเข้าใจข้อความนั้นเสียก่อน เมื่อนักเรียนชำนาญขึ้นจึงหาข้อความที่ไม่เคยเขียนมาให้เขียน
2. สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน
3. ให้รวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ พร้อมทั้งคำที่เขียนถูกเขียนอย่างไร
4. ให้แข่งขันกันเขียนสะกดคำบนกระดาน
5. จัดแบ่งรวบรวมคำยากในหนังสือเรียน เขียนใส่แผนภูมิติดหน้าห้องให้ท่องจำและเขียน
6. ส่งเสริมให้รู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ
7. ให้รวบรวมคำพ้องรูปพ้องเสียงชี้ให้เห็นความแตกต่างกัน เช่น การ - กาท กาล - การณ์
8. ให้หาคำแปลของศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหลาย ๆ คำ เช่น พระพุทธเจ้า พระสมณโคดม พระตถาคต พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ไพฑูรย์ ธรรมแสง (2519 : 23 - 24) เสนอความเห็นว่าวีธีที่จะฝึกทักษะการเขียนตามคำบอกควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างปนกัน ดังนี้

1. ก่อนอื่นต้องให้เด็กรู้จักมุ่งหมายว่าให้เขียนตามคำบอกนั้นก็เพื่อให้สะกดคำได้ถูกต้อง ถูกวรรคตอน และลายมือเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. ให้เด็กรวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา พร้อมทั้งอธิบายได้ว่าผิดตรงไหน

3. ให้มีการเขียนสะกดตัวบนกระดานดำ

4. ให้ช่วยกันเขียนคำยากด้วยตัวอักษรงาม ๆ ปิดแผ่นป้ายประกาศในห้องเรียน

5. ผูกคำยากเป็นร้อยกรองให้ท่องจำ

6. ส่งเสริมให้เปิดพจนานุกรมเมื่อสงสัย และจัดให้มีการแข่งขันเปิดพจนานุกรม

7. กำหนดศัพท์ให้เขียนเป็นประโยค หรือเป็นเรื่องราว เพื่อให้มีหลายวิธีและให้เขียนบ่อย ๆ

8. ให้กิจกรรมการเขียนประกาศโฆษณา ชี้แจงการเขียนรายงานเป็นกิจกรรมร่วมกับการเขียนคำบอก

9. ถ้าบอกให้เขียนเป็นเรื่องราว ต้องให้เด็กทำความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนได้อีกด้วย ก่อน รวมทั้งศัพท์ที่ยากด้วย

10. เมื่อเขียนผิด ชี้แจงให้เด็กทราบว่ามีผิดอย่างไร แล้วให้แก้ไข

สุจริต เพียรชอบ (2523 : 120 - 121) เสนอแนะกิจกรรมเกี่ยวกับการสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูทำบัญชีคำยาก แจกให้นักเรียนศึกษา แต่ละสัปดาห์ครูก็จะนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ ให้นักเรียนตรวจคำตอบเองหรือแลกเปลี่ยนตรวจ แล้วนักเรียนแต่ละคนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้เพื่อพัฒนาการของตนเอง

2. ครูแต่งประโยคซึ่งประกอบไปด้วยคำที่มีมักจะสะกดผิด แล้วบอกให้นักเรียนเขียนหรือครูอาจจะมอบหมายให้นักเรียนแต่งประโยคในทำนองเดียวกันแล้วบอกเพื่อนเขียน แล้วเฉลยคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วย

3. แบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ หรือเป็นแถวแข่งขันกันเรียงคำ หรือข้อความที่ยาก ๆ
 4. ครูแจกบัตรคำซึ่งมีทั้งคำที่สะกดผิด และสะกดถูกปนกัน ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ถูกผิดหน้าคำเหล่านี้
 5. ครูอาจจะนำคำยากมาแต่งเป็นข้อทดสอบแบบเลือกให้ตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย หน้าคำที่สะกดถูก
 6. ครูแจกบัตรคำซึ่งมีคำที่สะกดถูก และสะกดผิดปน ๆ กัน ให้นักเรียนตรวจดูกันเอง ถ้าคำใดผิดให้นักเรียนแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจจากบัตรคำที่ครูนำมาใช้เฉลย
 7. ให้นักเรียนรวบรวมคำยากต่าง ๆ ที่เคยเรียนมาแล้ว ทำเป็นบัตรคำเรียงลำดับตามตัวอักษร
 8. ครูแจกข้อความซึ่งมีความยาวประมาณ 10 - 15 บรรทัด ในข้อความนี้มีคำที่สะกดถูกและผิดปะปนกัน ให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง ในกรณีไม่แน่ใจให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมช่วยด้วย
 9. แบ่งนักเรียนเป็นหมู่ ๆ แข่งขันกันหาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม เช่น คำที่ออกเสียงกัน จัน กาน ลัน แล้วเขียนลงในบัตรคำ นำเสนอในชั้นเรียน
 10. ให้นักเรียนแต่งคำจากสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ที่ครูกำหนดให้หรือจากข้อความ คำประพันธ์ต่าง ๆ คำที่แต่งขึ้นนั้นควรจะเป็นคำศัพท์หรือคำยาก ไม่ควรจะเป็นคำดาด ๆ
- ประภาสรี สิริอำไพ (2524 : 349) กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูควรฝึกการเขียนสะกดคำดังนี้
1. แบ่งกลุ่มให้ค้นหาคำในเรื่องที่เรียนนำมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้
 2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะ เรียงลำดับตามความหมาย ฯลฯ
 3. ครูบอกให้เขียนแล้วให้ตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบการสอน
 4. แข่งขันการสะกดคำยากบนกระดานดำ

5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก
6. นำเกณฑ์การเขียนตัวสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น
7. ฝึกให้เขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจ
8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์
9. เขียนรายงานคำที่มีกสะกดผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส คำสนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวบรวมไว้
11. กำหนดคำศัพท์ให้นำมาเขียนในรูปประโยคหรือเรื่องราวต่าง ๆ
12. ควรตรวจแก้ไขการเขียนตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้นักเรียนสะกดผิด โดยไม่ได้แก้ไข

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 49 - 50) ได้เสนอแนะการสอนเขียนไว้ว่า การเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการเขียนสะกดคำ การเขียนที่ควบคู่ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่เขียนให้ชัดเจน
2. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง
3. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น
4. ให้นักเรียนสะกดคำให้ได้

① สนิท ตั้งทวี (2527 : 32 - 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความ มาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนด แล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์หรือมีข้อคิดดี ๆ มาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ
2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจใส่ลงในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน
3. แบ่งกลุ่มให้ไปค้นหาคำยากจากหนังสือเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน
4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ไว้ในสมุด โดยเรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะ

เรียงลำดับตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความ เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและประณีต

8. ครูทำบัญชีคำยากแล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้อง ชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจ แล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยาก ของตนไว้ เพื่อพัฒนาการของตนเอง

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยค โดยการกำหนดคำที่มักจะเขียนผิดให้ เช่น กังสตาล บิณมย ครหา จตุสดมภ์ ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนตร์ ฯลฯ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้แข่งขันกันเขียนคำที่มักเขียนผิด

กิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำนี้มีวิธีการหลายแบบโดยเฉพาะการฝึกทักษะพื้นฐานอื่น ๆ ก่อนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เช่น ฝึกการออกเสียงคำให้ถูกต้อง การคัดลอกข้อความ เป็นต้น การจัดกิจกรรมให้สนุกสนานก็เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพอใจการเรียนการเขียนสะกดคำ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบด้วย ได้แก่ บัตรคำและ แบบฝึก เป็นต้น

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการสอนสะกดคำของนักการศึกษาหลายท่าน ดังกล่าว จะเห็นว่า มีวิธีการสอนที่ครูสามารถเลือกให้เหมาะสมกับเด็กหลายวิธี โดยครูอาจใช้เพียงวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีการสอนและกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกัน ก็ย่อมทำได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์ก็เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ และสนุกสนาน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ผลงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

นิยม เรียงจันทร์ และชวาล เพชรตกุล (2504 : 59 - 71) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคำบางประเภทที่นักเรียนสะกดผิด และได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ สภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง ปีที่ 1 สังกัดกรมการฝึกหัดครู 14 แห่ง และนิสิตชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นชาย 813 คน หญิง 1,132 คน รวม 1,945 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักศึกษาหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย
2. นักศึกษาในส่วนกลางมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกันกับนักศึกษาในส่วนภูมิภาค

3. นักศึกษาสะกดผิดทุกคำแม้แต่คำง่าย ๆ

สุนันทา โสรจิจ (2511 : 87 - 88) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดผิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างต่ำและการกระจายของคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงว่าไม่ว่าเด็กเรียนเก่งหรือเด็กเรียนอ่อนก็มีโอกาสที่จะเขียนสะกดการันต์ผิดได้เกือบเท่า ๆ กัน

ไพจิตร วัฒนกุล (2517 : 137 - 139) ได้ศึกษาสาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ
2. นักเรียนหญิงแผนกศิลปะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนชายทั้งสองแผนก และนักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนชายในแผนกเดียวกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศเดียวกันทั้งแผนก นักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ มีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนแผนกศิลปะ มีแนวโน้มที่จะเขียนสะกดการันต์ได้ดีกว่านักเรียนในแผนกวิทยาศาสตร์

สามารถ คักดีเจริญ (2517 : 88) ได้ศึกษาปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 10 โรงเรียน ใน 5 จังหวัด พบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนตามลำดับจากมากไปหาน้อยที่คิดเป็นร้อยละตามคำยกดังนี้ ผิดที่สระเสียงสั้นยาว ผิดที่การเข้าร่วรรณยุกต์ ผิดที่การเข้าร่ว ร ล และควบกล้ำ ผิดที่การเข้าร่ว รร. (ร.หัน) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดทั้งคำ ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่การตัดและเติมตัวอักษร และผิดที่การเข้าร่ว ใจ ใอ อัย

มณฑนา วัฒนถนอม (2523 : 74) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ พบว่า กลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะทำได้คะแนนทดสอบหลังการเรียนซ่อมเสริมแตกต่างจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนซ่อมเสริมทำให้นักเรียนที่บกพร่องในการสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกสะกดคำ

งามจิตต์ อำพา (2523 : 95) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นนักเรียนชาย 208 คน นักเรียนหญิง 208 คน และในเขตการศึกษา 1 เป็นนักเรียนชาย 205 คน นักเรียนหญิง 198 คน รวมทั้งสิ้น 819 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชาย
2. นักเรียนชายและหญิง ในกรุงเทพมหานครมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์สูงกว่านักเรียนชายและหญิงในเขตการศึกษา 1

ยุพิน อินทะยะ (2525 : 48 - 56) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นชาย 141 คน หญิง 201 คน รวม 342 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 56
2. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก
4. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและขนาดของโรงเรียนต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย

สมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57 - 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชาย 190 คน หญิง 220 คน รวม 410 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำคือได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.16
2. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เนปิตัดมา บุญปก ย่อนเฝ้า (2526 : 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 67.07

ผลงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ฮอร์น (Horn. 1954 : 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมักจะสะกดผิดตัวมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับ 4 - 12 ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการอ่านภาษา เขากล่าวว่า การเขียนสะกดผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคุณเขียนไม่มีความสามารถ

อารอน (Aaron. 1959 : 138 - 142) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำ โดยใช้คำ 60 คำ สอบเด็กระดับ 4 จำนวน 193 คน และระดับ 8 จำนวน 174 คน พบว่า

1. เด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ ๆ ได้ จะเป็นเด็กที่สะกดคำได้ดีทั้งเด็กในระดับ 4 และ 8
2. เด็กระดับ 8 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ จะสามารถเขียนสะกดคำได้ดีด้วยแต่ในทางตรงกันข้ามเด็กในระดับ 4 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ว่าเด็กจะเขียนสะกดคำได้ดี
3. เด็กที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูง และเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำต่ำ

สแลตเทอรี (Slattery. 1970 : 38014) ได้ทำการทดลองสอนสะกดคำให้แก่ นักเรียนในระดับ 9 จำนวน 320 คน ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยใช้คำต่าง ๆ กัน ผลปรากฏว่า วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีการสะกดผิดบ้างเนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งเขาสรุปรว่าถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนสะกดคำต่าง ๆ มาก ๆ

คาทาลาน (Catalano. 1976 : 4983 - A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 6 ในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีการ 2 กลุ่ม มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

แคลสันตัน (Clanton. 1977 : 7220 - A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ สบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 - 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า

1. คะแนนจากการทดสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองไม่สูงไปกว่ากลุ่มควบคุม
2. กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึก แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึก
3. นักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง

ชเวนดิงเจอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของ นักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงแบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้อักษรที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้อักษรที่มีรูปภาพของจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชวอร์ทซ์ (Schwartz. 1977 : 55) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการ สะกดคำ นักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบ ทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก ปรากฏว่า กลุ่ม นักเรียนที่เรียนโดยการใช้อักษรที่มีความหมาย มีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียน ที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

② มิทเชล (Mitchell. 1980 : 1329 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนการเขียน สะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียน สะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

③ เฮิร์ช (Hirsch. 1980 : 2912 - A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีแรกเน้น ครูเป็นผู้เลือกคำและทำการสอนก่อนสอบ วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัดและมี การทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียนมีผลดีขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำพบว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเขียนที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ คำที่จะนำมาใช้สอนต้องเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนยังมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นักเรียนเก่งหรืออ่อนมีโอกาที่จะเขียนคำผิดได้เท่า ๆ กัน นอกจากนั้นยังพบว่า การสอนสะกดคำควรใช้วิธีสอนหลายรูปแบบ และยังไม่สามารถชี้ชัดลงไปว่าแบบใดดีที่สุด

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

Blair (1968) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดพลาดได้ว่า สาเหตุต่าง ๆ อาจเนื่องมาจากความไม่พร้อมหรือข้อบกพร่องในด้านสุขภาพร่างกาย และอารมณ์ การออกเสียงและการรับฟังเสียงไม่ถูกต้อง การจำคำไปใช้อย่างผิด ๆ จำการเรียงลำดับตัวอักษรไม่ได้ ได้รับการฝึกหรือการออกเสียงผิดมาตั้งแต่ระยะเริ่มแรกและไม่ได้รับแรงจูงใจหรือฝึกให้เขียนสะกดคำ

Petty (1980) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ เช่น ความสามารถในการอ่าน การฟังและการพูด เจตคติที่มีต่อการสะกดคำ ความเอาใจใส่ในการเรียน สุขภาพทั่วไปและความสามารถพิเศษของแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั้งสิ้น

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2513 : 279 - 287) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดไว้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น เบญจเพส มักเขียนผิดเป็นเบญจเพศ
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น "ลั่งวาล" ผิดเป็น "ลั่งวาลย์" เพราะเทียบกับคำว่า "มัลย์"

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น "ฉกษัยกศก" เขียนเป็น "ฉกษัยกศก"
4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด เช่น "ประฉิต" เขียนเป็น "ปราฉิต"
5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา "มรณภาพ" เขียนเป็น "มรณะภาพ"

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2514 : 193) ได้รวบรวมเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการคือ

1. ใช้แนวเทียบผิด เช่น เคยเห็นคำว่า "รมย์" ใช้ "ย" การันต์ ก็คิดว่า "อารมณ์" ต้องใช้ "ย" ด้วย หรือเห็นคำว่า "ลัษฐาน" "พระยามาร" ก็คิดว่า "ปฏิสันถาร" และ "ทรมาน" เขียนเช่นเดียวกันตามลำดับ เพราะเสียงสะกดเป็นเช่นเดียวกัน

2. ไม่สนใจในการเขียนว่าจะถูกหรือผิด บางคนก็สะเพร่าเล่นเล่ห์หรือเคยชินมานานไม่ได้แก้ไข

3. ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไรจึงจะถูก เช่น "บัณฑิต" กับ "บัณฑิตย" ทั้งเวลาสั่งสัก็ไม่เคยใช้พจนานุกรม จึงไม่มีโอกาสได้จดจำคำที่สะกดถูกต้องตามพจนานุกรมไว้ใช้

4. มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรมที่ทำให้นักเรียนกำหนดแบบอย่างที่ต้องได้ยาก

5. ขาดการฝึกฝนโดยเฉพาะในการเขียนตามคำบอก

6. เห็นแต่แบบแผนที่ไม่ถูกต้องตลอดเวลา เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ แม้แต่ในหนังสือแบบเรียนบางเล่มก็ยังพิมพ์ผิดอยู่

7. ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม เช่น คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต

ดุษฎีพร ชำนิโรคนันต์ (2516 : 35 - 40) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเขียนสะกดคำผิด และชี้ให้เห็นว่าการที่เขียนสะกดคำผิดนั้น ผู้เขียนมีเหตุผลอย่างไร ดังต่อไปนี้

1. เขียนผิดเพราะคำเหล่านี้ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายคนละอย่างและเขียนต่างกัน ผู้ใช้ภาษามักจะปนกัน เช่น "ขึ้น" กับ "ค้น"

2. คำที่ออกเสียงต่างกันเพียงเล็กน้อย และมีความหมายต่างกันไม่มากนัก เช่น "ราด" กับ "ลาด" ปัญหาข้อนี้ไม่ได้อยู่ที่เขียนยาก เขียนไม่เป็น แต่อยู่ที่ความสับสนในการใช้คำ

3. คำที่เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การเขียน เช่น ไม่รู้หลักการใช้ ณ และ น หลักการประและไม่ประวิสรรชนีย์ หรือไม่รู้หลักการใช้ ๑อ ๑อ เป็นต้น

4. คำที่สะกดผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น อนุญาต เขียนเป็น อนุญาติ
 5. คำที่เขียนผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์แต่ผู้เขียนติดรูปเดิม เช่น คำว่า "พงศ์" เดิมใช้คำว่า "พงษ์"
 6. คำบางคำมีความหมายอย่างเดียวกันออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน และมีที่ใช้ต่างกัน เช่นคำว่า "ศูนย์" และ "สูญ"
 7. คำบางคำเขียนได้มากกว่าหนึ่งรูป เช่น กันไกร กรรไกร กันไทร ตะไกร ผู้ใช้ต้องรู้จักเขียนทุก ๆ รูป และคำบางคำไม่มีในพจนานุกรม เช่น สีสัน บางคนเขียน สีสรร บางคนเขียน สีสรรพ์
 8. ปัญหาเขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่าน เช่น บรรณา เขียนเป็น บรรณา นพดล จันทรเพ็ญ และคนอื่น ๆ (2519 : 547 - 548) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เด็กสะกดผิดไว้ดังนี้
 1. ภูมิความรู้ไม่ดีพอ เขียนหนังสือไม่ถูกต้อง
 2. สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ใช้ภาษาผิด มีหนังสือพิมพ์ ตั๋วรับตำรา ในโฆษณา ป้ายประกาศ ชื่อห้างร้าน แม้กระทั่งตัวหนังสือในรถโดยสาร เป็นต้น
 3. โทรทัศน์ สะกดตัวหนังสือผิด เด็กคิดว่าเป็นสิ่งถูกต้องก็เลยเอาอย่าง
 4. ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเขียนหนังสือผิด
 5. โรงเรียนจัดครูภาษาไม่เหมาะสม เอาคนที่ไม่สนใจ ไม่ถนัดในวิชาภาษาไทยมาสอน
 6. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่สนใจว่าจะสะกดคำผิดหรือถูก ไม่มีการแก้ไข ปล่อยให้คำผิดปรากฏในสายตาเด็กเสมอ ๆ
 7. เด็กไม่สนใจ ไม่มีความระมัดระวังในการเขียน
 8. พื้นฐานของเด็กอ่อน เรียนมาไม่ดีพอ เด็กไม่มีความรู้หลักภาษา
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2520 : 160 - 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำ โดยพิจารณาจากสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ

1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อนแล้วค่อยมาฝึกหัดเขียนโดยให้เขียนสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนสะกดคำด้วย

2. สะกดผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาอ่าน หรือฝึกให้ใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยการสะกดคำ

3. สะกดผิดเพราะแยกเสียงได้ไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางด้านการฟัง ควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะส่ายตาไม่ดีเนื่องจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น กาน กานต์ ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดการันต์อย่างละเอียด หากไม่ดีขึ้นอาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามตัวอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้ และให้เขียนคำในรูปประโยคหรือเล่าเรื่องเมื่อคล่องขึ้นก็ตัดขั้นแรกออกคือ เขียนสะกดโดยไม่ต้องใช้การสัมผัส แต่ใช้มองด้วยส่ายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น หลักการใช้อักษรอันมัน "ง" เป็นต้น

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำ

✓ พงษ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ. (2502 : 2 - 3) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์แบบของการเขียนสะกดการันต์ พยางค์ในภาษาไทยจากบรรดาคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความยุ่งยากหลายประการ คือ

1. ธรรมชาติของภาษาซึ่งมีสัญลักษณ์ คือ พยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียง จึงทำให้เสียงซึ่งใช้ตัวอักษรแทนได้หลายตัว หรือตัวอักษรตัวเดียวกันสามารถแทนได้หลายเสียง

2. ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการถ่ายทอดเสียงลงเป็นตัวอักษร เพราะภาษาไทยมีวิธีเขียนได้หลายแบบสำหรับคำที่มีความหมายต่างกัน แต่เสียงเดียวกัน เช่น คำ บ้า ม่า

3. ภาษาไทยยืมคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้มากและยังมีวิธีการเขียนแทนเสียงหรือถ่ายทอดรูปเขียนจากภาษาเดิมมาใช้ด้วย โดยมีแนวโน้มที่จะรักษาหรือถ่ายทอดรูปของการเขียนแบบเดิมไว้ ซึ่งมักจะไม่ตรงกับอักษรวิธีหรือวิธีเขียนของไทยตามปกติ จึงทำให้มีการเขียนซ้ำซ้อนและมากแบบยิ่งขึ้น

4. ในพจนานุกรมมีคำจำนวนหนึ่งซึ่งมีวิธีการเขียนต่างไปจากเสียงพูด ซึ่งมีผู้ใช้อยู่ในภาษาปัจจุบัน เช่น ประณีต อีหุลยจุยแจก ฯลฯ ทำให้การเขียนคำเหล่านี้ผิดไปจากพจนานุกรมได้ง่ายและนอกจากนี้ยังปรากฏคำซึ่งไม่มีที่ใช้ในภาษาปัจจุบันเลย หรือคำจำนวนมากที่มีใช้และเป็นที่ยอมรับกันในภาษาปัจจุบัน แต่ไม่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม จึงไม่อาจกำหนดได้แน่นอนว่าวิธีเขียนอย่างไร /

สุนันทา ไสร์จักษ์ (2511 : 87 - 88) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร พบว่าสาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด
2. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ
3. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาดีพอ
4. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะออกเสียงผิด
5. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด
6. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะการเดา
7. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดโดยไม่ให้เหตุผล

สามารถ คักดีเจริญ (2517 : 33 - 34) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ พบสาเหตุดังนี้

1. เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนั้นเสมอ
2. เขียนผิดเพราะเขียนเทียบกับคำบางคำที่เคยรู้จักมาก่อน

3. เขียนผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ
4. เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดหรือการออกเสียงซึ่งเคยออกผิด
5. เขียนผิดเพราะเขียนตามหลักภาษาหรือพจนานุกรม ซึ่งมีแต่หลัก แต่คำนั้นไม่ได้เขียนตามหลักนั้น ๆ

6. เขียนด้วยการเดา

และในปีเดียวกัน ไพจิตร วัฒนากุล (2517 : 92 - 93) ได้ศึกษาสาเหตุการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกคิโสและแผนกวิทยาศาสตร์ ปรากฏเหตุที่เขียนผิด คือ

1. มีประสบการณ์มาผิด
2. รู้หลักภาษาไม่แม่นยำ
3. ไม่ทราบความหมายอันแท้จริง
4. ออกเสียงผิด
5. ถ่ายทอดตามเสียงและตัวอักษรภาษาต่างประเทศ
6. เดา
7. เขียนตามความเคยชิน
8. ใช้แนวเทียบผิด
9. เขียนตามความนิยม

วิสุทธิ บุษยกุล (2525) ได้เสนอแนะถึงสาเหตุที่ทำให้ใช้ภาษาผิด เมื่อประชุมสัมมนาเรื่อง "ปัญหาการใช้ภาษาไทย" สรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาถือความสะดวกของตนในการพูดและการเขียน ลักษณะส่วนบุคคลหรือความนิยมทางสังคมบางประการที่เกี่ยวกับ เพศ วัย อาชีพของผู้ใช้ภาษาและการยืมคำจากต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย ล้วนเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาทางการเขียนสะกดคำทั้งสิ้น

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดจากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า ประการแรกเป็นสาเหตุจากสภาพร่างกายของนักเรียนเอง เช่น ด้านสุขภาพ อารมณ์ ความคิด เจตคติ เพศ วัย เช่น นักเรียนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์มีข้อบกพร่องด้านการพูด

การได้ยิน และการเห็นก็มีผลกระทบต่อ การเขียนสะกดคำ ประการที่สองเป็นสาเหตุที่เกิดจาก สภาพแวดล้อมตัวนักเรียนเช่น เกิดจากลักษณะของภาษาไทยที่ยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ มีหลักเกณฑ์ มากยากที่จะจำ นักเรียนขาดการฝึกฝนด้านการเขียน มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ของอักขรวิธี และการใช้แนวเทียบผิด เป็นต้น

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเขียนสะกดคำผิด

เกรย์ (Gray. 1949 : 403) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอ่านกับการเขียนสะกดคำ พบว่าการอ่านกับการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านสูง จะมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูง และในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ดี ย่อมมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ดีตามไปด้วย

ฮอร์น (Horn. 1960 : 1337 - 54) กล่าวว่า การสะกดผิดมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสียงร่ว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
5. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ฮีมเมอร์ (Hymer. 1963 : 573 - A) ได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนเกรดสี่และเกรดห้า พบว่าคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์

จอห์นสัน (Johnson. 1979 : 6217 - A) ได้ศึกษาการเขียนสะกดและเหตุผลที่นักเรียนเกรดห้าเคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด พบว่าธรรมชาติของภาษา ครู วิธีสอน และนักเรียนต่างก็มีส่วนที่เป็นสาเหตุของการเขียนสะกดคำทั้งสิ้น แต่ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนขาดความเอาใจใส่ ไม่เห็นความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูก ทำให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ครูจะต้องฝึกฝนหรือให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ ดังที่ กมล ดิษฐกมล (2509 : 41) กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้นคือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น โดยอาศัยแบบฝึกทักษะโดยตรง หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่ "การฝึก" การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา ซึ่งการฝึกทักษะทางภาษามีลำดับขั้นดังนี้

1. ให้เด็กได้เข้าใจในวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีออกเสียง ร, ล เป็นต้น
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการดีแล้วจึงลงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ สม่ำเสมอในทั้งระยะไว้นานจนเด็กลืม
4. แบบฝึกหรือกิจกรรมฝึกทักษะจำเป็นต้องทำซ้ำ ๆ กัน โดยใช้กลวิธีพลิกแพลงแบบฝึกหรือกิจกรรมให้มีรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ
5. ติดตามผลเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของเด็กภายหลังการฝึกไปแล้ว ในระยะเวลาหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ครูทราบว่าเด็กคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมาน้อยเพียงไร และมีข้อบกพร่องในเรื่องใดอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขได้ทัน อย่าปล่อยให้ผ่านเลยไป เพราะจะทำให้ติดเป็นนิสัย และครูจะต้องคอยควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิดด้วย ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกกันไปเอง โดยครูไม่ค่อยได้ตรวจสอบดูแบบฝึกหัด (กมล ดิษฐกมล. 2509 : 15 - 16)

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเขียนเพราะการฝึกฝนบ่อย ๆ และหลาย ๆ ครั้ง ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่วได้ มีผู้เสนอแนะในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนไว้หลายท่าน ดังนี้

ก้อ สวัสดิทานิช (2514 : 1 - 2) ได้ให้ข้อเสนอนแนะในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้รอบคอบว่าต้องการจะให้เกิดทักษะใด ใช้แบบฝึกแบบไหน อย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น คัดบนกระดาน หรือคัดบนกระดาษมาปิดให้อ่าน
4. ประเมินผลแบบฝึก ต้องประเมินเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2516 : 10) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยให้สนุกต้องพยายามให้นักเรียนทำแบบฝึกให้มากที่สุด ในแบบฝึกจะต้องมีข้อผิดพลาด เมื่อครูชี้แจงให้ทราบว่าผิดตรงไหนอย่างไร จะทำให้อ่านสนุก แต่ระวังอย่าให้เป็นภาระงานนักเรียน และเมื่อมีข้อผิดพลาดจะต้องแก้ไข อย่างปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่แก้ไขเป็นอันขาด

นิภา เล็กนารุง (2518 : 14 - 15) ได้กล่าวถึงหลักการให้แบบฝึกแก่นักเรียนไว้ว่า ครูควรหลักการในการให้แบบฝึกเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนดังนี้

1. แบบฝึกต้องแจ่มแจ้งและแม่นยำ ครูจะต้องอธิบายวิธีทำให้ชัดเจนให้นักเรียนเข้าใจได้ถูกต้อง และกำหนดขอบเขตให้แน่นอนไม่กว้างขวางเกินไป
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้ติดต่อบนแบบฝึกนั้น
6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้น และปัญหานั้นไม่ยากเกินความสามารถของนักเรียน แต่เร้า

ความอยากรู้ อยากเห็น และช่วยๆให้นักเรียนอยากแก้ปัญหา นั้น ๆ

7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงเสียก่อน จะเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำต่อไปให้สำเร็จ

8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกที่กำหนดให้นักเรียนแก่นักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อนนั้นควรยากง่ายต่างกัน แต่ถ้าให้แบบฝึกอย่างเดียวกันก็ควรพิจารณาด้านคุณภาพของแบบฝึกให้แตกต่างกัน หรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า

หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึก สุกฤษดิ์ เพียรชอบ และสายใจ อินทสมบัติ (2522 : 52 - 62) กล่าวว่าต้องยึดหลักตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถทำได้ดี (Law of use) ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี (Law of disuse) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะมีลักษณะทางภาษาดีต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากและง่ายจนเกินไปและความมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ในการจัดทำแบบฝึกนั้น ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่ แล้วจัดทำแบบฝึกไว้ให้มากพอ ทั้งเด็กเก่งและอ่อนจะเลือกทำได้ตามความสามารถ แบบฝึกนั้นควรชัดเจน มีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การใช้หลักจิตวิทยาของเด็ก และการเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกของ รัชนี ศรีไพพรรณ (2517 : 412 - 413) ที่กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียนเด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย จูงใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถแล้วจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี
4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
6. การให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน
7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

วรนาถ พ่วงสุวรรณ (2518 : 34 - 37) ได้ทำวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการพัฒนาสมรรถนะสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกล่าวถึงหลักในการสร้างและวางแผนการสร้างแบบฝึกสรุปได้ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่นและจิตวิทยาการเรียนการสอน
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา

3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก

3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบของแบบฝึกให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง

3.6 เลือกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมบรรจุในแบบฝึกให้ครบตามที่กำหนด

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการซึ่งนักการศึกษาทุกท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518 : 72) ได้ดัดแปลงแบบฝึกของ Barnett และคณะมาทดลองใช้ปรากฏว่าแบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำเป็นแบบฝึกที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษด้วยตนเอง

เช่นเดียวกับ นิตยา ฤทธิ์โยธี (2510 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัยหรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมหรือไม่ใช้เวลานาน
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 - 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
- ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อทดสอบ

2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดีแล้ว
6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮาร์เรส (Haress. n.d. : 93 - 94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาเพื่อพิจารณาได้ว่าแต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกหัดแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองสิ่งที่เร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนทักษะมาก ดังที่ เพ็ตตี้ (มาสวิลล์ รักบ้านเกิด. ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจาก Petty. 1963 : 469 - 472) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยกระทำดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทาง เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้ง

8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้ได้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน และการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อ แบบฝึกนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนภาษาแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอนทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็กด้วย

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

วรรณารถ พ่วงสุวรรณ (2518 : 178) ได้สร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนก่อนและหลังการทำ แบบฝึกหัดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้และทักษะในการผันวรรณยุกต์ดีขึ้น

ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2522 : 47) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิมิตชนูปถัมภ์ จังหวัดยะลา จำนวน 60 คน ได้วิเคราะห์ผลการ สร้างแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 92.41/90.40 และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนการฝึกกับหลัง การฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการ เขียนคำที่ใช้อักษรนำเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกแล้ว

บุญมา สังข์โพธิ์ (2523 : 41) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกาศเมฆ จังหวัด ลำปาง จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากดีขึ้น

สมบูรณ์ ศุภจริยาวัตร (2523 : 41) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงปีที่ 1 แล้วนำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศ- นียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงปีที่ 1 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเขียนสะกดการันต์มากและหลังจากการฝึกแล้ว นักศึกษาสามารถเขียนสะกดการันต์ได้ถูกต้องมากขึ้น โดยนำผลการสอบก่อนและหลังฝึกมา เปรียบเทียบกันปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดการันต์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถทางการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้น

ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 45) ได้สร้างแบบฝึกคำฟ้องเสียงขึ้น แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำฟ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผลการสอบก่อนและหลังเรียน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการฝึกแล้วนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

ในปี พ.ศ. 2525 ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้เปรียบเทียบการเขียนตามคำบอก และนำไปทดลองสอนกับนักเรียนโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รุจิ สุขเสมอ (2526 : 97) ได้วิเคราะห์ระดับความยากของคำและนำคำยากมาสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่าการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อดุลย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านขั้วป้าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 45 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ผลของการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากใกล้เคียงกัน

นวลใย หนูมี (2529 : 54) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี จำนวน

30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าผลการสร้างแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 92.67 / 80.07 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการเรียนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

จากงานวิจัยภายในประเทศดังกล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่าการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในการเรียนการสอนเรื่องการเขียนสะกดคำนั้น ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

แมงกิริและบาลด์วิน (Mangieri and Baldwin. 1979) ได้ศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำเพื่อจะตัดสินว่าการเข้าใจความหมายของคำจะมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในรัฐ Carolina จำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือจำนวน 30,000 คำ พบว่านักเรียนทราบความหมายของคำที่จะเขียน นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำยากซึ่งประกอบด้วยกันหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีส่วนสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

แมคพีค (Mcpeake. 1979) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่าทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่ระยะเวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่วงโยงการเรียนรู้อันการสะกดคำไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะได้คะแนนในการสะกดคำสูงด้วย และพบว่าเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษการสะกดคำ

วันละ 20 นาที มีประโยชน์ที่จะทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

กลาดีน (Gladene. 1980) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเปรียบเทียบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การสะกดคำระหว่างข้อความที่มีเนื้อหาต่อเนื่องและข้อความที่มีเนื้อหาไม่ต่อเนื่อง โดยทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับต่ำ โรงเรียน Saskatoon ประเทศ Canada จำนวน 35 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์การสะกดคำที่มีความหมาย กลุ่มที่ 2 สะกดคำที่ไม่มีความหมายและ กลุ่มที่ 3 ใช้โปรแกรมตัวเลข ผลการวิจัยพบว่าการทดลองตลอดเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลอง ของทั้ง 3 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าการสอนสะกดคำแก่นักเรียนปกติ โดยให้ ทราบความหมายของคำนั้น ๆ ด้วยจะทำให้ให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องแม้จะเป็นคำยาก ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีส่วนสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำ

✓5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

ความคงทนในการจำคือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อ สิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง อัดัมส์ (Adams. 1967 : 9) กล่าวว่า การจำเป็นเรื่องของการระลึกย้อนกลับมากกว่าเป็นการ สะสม กระบวนการจำมีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการแก้ปัญหา คือต้องระลึกถึงสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวข้อง ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ มิฉะนั้นแล้วเราจะจำอะไรไม่ได้เลย การที่จะจำสิ่งที่เรียนมาได้มาก น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ แต่องค์ประกอบที่สำคัญคือกระบวนการเรียนรู้

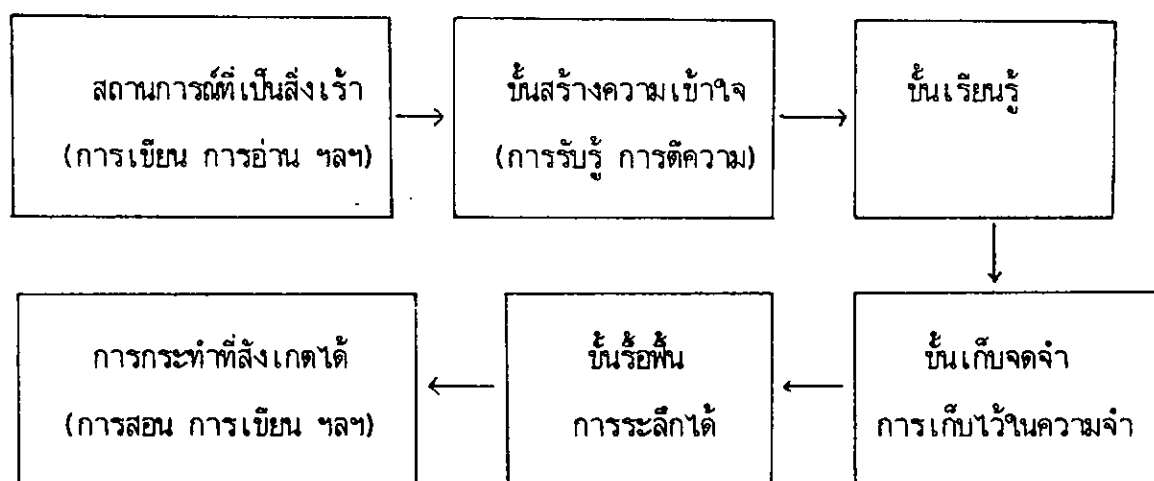
กาเย่ (Gagne'. 1970 : 70 - 71) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และ การจำไว้ดังนี้

1. ขั้นสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
2. ขั้นเรียนรู้ ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่

3. **ขั้นเก็บไว้ในความจำ** คือ การนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำเป็นช่วงเวลาหนึ่ง

4. **ขั้นการรื้อฟื้น** คือ เป็นการเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วที่ได้เก็บเอาไว้ได้ออกมาในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

ขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการเรียนรู้และการจำ จะเกิดขึ้นอย่างใกล้เคียงกัน ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจจะพิจารณารวมกันเป็นสภาพการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ ซึ่งเขียนแผนภูมิได้ดังนี้

ความจำมี 2 ประเภท คือ ความจำระยะสั้น (Short - term Memory) และความจำระยะยาว (Long - term Memory) แอทคินสัน และชิฟฟริน (เลาเวธีย์ คุณาวัฒนาวุฒิ. 2517 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Atkinson and Shiffrin. n.d.) เรียกว่า "ทฤษฎีความจำ 2 กระบวนการ" (Two - process Theory of Memory) โดยสรุปย่อได้ดังนี้

1. ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว
2. สิ่งที่จำไว้ในความจำระยะสั้น ต้องได้รับการทบทวนอยู่เสมอ มิฉะนั้น ความจำนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว

3. จำนวนสิ่งของที่จะได้รับการทบทวนครั้งหนึ่ง ๆ ในความจำระยะสั้นมีจำนวนจำกัด จะทบทวนได้เพียง 5 - 9 สิ่ง ในขณะเดียวกันเท่านั้น

4. สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้น ยิ่งนานเท่าไรก็จะมีโอกาสฝังตัวอยู่ในความจำระยะยาวมากเท่านั้น

5. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ในความจำระยะยาวแล้วกับสิ่งที่ต้องการจะจดจำ

ทั้งความจำระยะสั้นและความจำระยะยาว จะเกิดหลังจากการเรียนรู้หรือรับรู้ไปผ่านไปแล้ว เราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับการจำเพียงชั่วคราว ความจำระยะยาวเป็นความจำที่คงทนกว่าความจำระยะสั้น เราจะไม่รู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ (ชัยพร วิชชาวุธ. 2514 : 125)

ถ้าจะกล่าวโดยสรุปแล้ว ความจำระยะยาวก็คือ ความคงทนในการจำนั่นเอง ซึ่งหมายถึงการคงไว้ซึ่งประสบการณ์หรือความรู้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหลังจากเกิดการเรียนรู้แล้ว สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำอาจสรุปได้เป็น 2 ประการ ประการแรกได้แก่ ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประการที่สองได้แก่ การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วเสมอ ๆ ซึ่ง ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 118) กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้ดียิ่งแล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น และถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้ว ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว หรือความคงทนในการจำประมาณ 14 วัน หลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้ไปแล้ว

ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้

1. เนื้อหาที่มีความหมาย เด็กจะท่องจำเนื้อหาที่มีความหมายได้มากที่สุด
2. การจัดระบบความรู้เข้าเป็นหลักการ เป็นหมวดหมู่ ซึ่งจะสะดวกแก่การจำ
3. วิธีเรียนที่ดี จะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่เรียนได้เร็ว และลืมยาก วิธีเรียนที่ดีเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ การศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเปรียบเทียบกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว การย่อ การฝึกฝนสม่ำเสมอ และการทบทวนในเวลาอันเหมาะสม เป็นต้น

4. การเรียนรู้ให้รู้แจ้งเห็นจริง ได้แก่ การสอนให้นักเรียนมองเห็นและเข้าใจปัญหาเดียวกันในมุมต่าง ๆ กัน โดยจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนรู้ให้เด็ก

5. การทบทวน การทบทวนจะช่วยให้เด็กจำเรื่องที่เรียนได้มาก และจำได้นาน

6. ความสนใจ การให้ความสนใจในสิ่งใดจะช่วยให้จำเรื่องนั้น ได้ดีขึ้น

7. เครื่องช่วยความจำต่าง ๆ เช่น โน้ตย่อ จะเป็นเครื่องช่วยความจำของเด็กได้มาก

(สุรางค์ จันทรเฒ. 2514 : 30)

ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้สิ่งหนึ่งคือ การทบทวน ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 118) กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้ดีอยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้ว ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือ ความคงทนในการจำประมาณ 14 วัน หลังจากที่ผ่านมาการเรียนรู้ไปแล้ว

วิธีการที่จะช่วยให้เกิดความจำระยะยาวได้ดีขึ้น แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การจัดทบทวนให้มีความหมาย อาจทำได้ดังนี้

1.1 การสร้างสื่อสัมพันธ์

1.2 การจัดเป็นระบบล่วงหน้า

1.3 การจัดเป็นลำดับขั้น

1.4 การจัดเข้าเป็นหมวดหมู่

2. การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ อาจทำได้ดังนี้

2.1 ทบทวนบทเรียนภายหลังที่อ่านจบไปแต่ละครั้ง

2.2 การจัดเป็นหมวดหมู่ สรุปเป็นกฎเกณฑ์

2.3 การสร้างจินตนาการให้สัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการจำ

และจากการค้นคว้าของนักสรีรวิทยา ปรากฏว่าสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำทางภาษาและสิ่งที่เป็นนามธรรม สมองซีกขวาจะจำสิ่งที่ เป็นรูปธรรม หากเราสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ ความจำจะดีขึ้นเพราะได้ใช้สมองทั้ง 2 ซีก ให้เป็นประโยชน์ (เอนกกุล กริแสง. 2521 : 91 - 96)

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

ประภา ยิ้มดี (2521 : 47) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนโปรแกรมแบบป้อนผลย้อนกลับปกติกับบทเรียนโปรแกรมแบบป้อนผลย้อนกลับเป็นคำอธิบายในโรงเรียนราษฎร์ โดยทดลองกับนักเรียน จำนวน 80 คน ของโรงเรียนอุดมวิทยาและสตรีอุดมวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี วัดความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการทดลอง 2 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมทั้ง 2 แบบ มีความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ชูชาติ นาแสง (2521 : 43) เปรียบเทียบผลการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย ระดับ ป.ศ.สูง เรื่องราชาศัพท์และคำสุภาพ โดยใช้หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .02

บงกช ศุภธาดา (2527 : 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำ วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียน โดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เกม

สาธิตี ภูติเกษร (2530 : 60) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนสะกดคำ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม ผลการวิจัยพบว่า ความคงทนในการเรียนสะกดคำที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

คอร์รี่ และมิเชล (Corey and Micheal. 1973 : 17 - 19) ได้ทดลองเปรียบเทียบการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง กับการสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

และความคงทนในการจำ พบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยตนเองมีความคงทนในการจำดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

โจเบส (Jobes. 1976 : 5197-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการสะกดคำ โดยใช้วิธีฝึกด้วยการเลียนแบบ และการสังเกต โดยให้ผู้เรียนทราบและไม่ทราบผลการเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 12 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ในสามคนนั้น ให้คนหนึ่งฝึกด้วยการเลียนแบบอีก 2 คน ฝึกให้เป็นผู้สังเกต หลังจากการฝึกมีการทดสอบโดยการถาม พบว่า การฝึกสะกดคำโดยการเลียนแบบ ได้รับความสำเร็จในการเขียนสะกดคำ และมีความคงทนในการจำได้ดีกว่าการสอนโดยไม่ให้การสังเกต

มอส์ (Morss. 1981 : 255) ได้ทำการเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์โดยใช้วิธีฟัง-พูดกับวิธีปกติ กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระดับ 11 และ 12 สอนคำศัพท์ สัปดาห์ละ 10 คำ สอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ หลังการทดลองทำการทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ ปรากฏผลว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะทดลองนำแบบฝึกทักษะ ประกอบการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกัน
2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและรวบรวมข้อมูล
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 500 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 107 คน ซึ่งสุ่มมาโดยวิธีการดังนี้

1. สุ่มนักเรียนมา 2 ห้องเรียน จากจำนวน 10 ห้องเรียน โดยวิธีจับฉลาก
2. จับฉลากนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน โดย

กลุ่มทดลอง กำหนดให้ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กลุ่มควบคุม กำหนดให้ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. แผนการสอนตามแนวคู่มือครูในวิชาภาษาไทย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เป็นแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ขอบข่ายเนื้อหา หนังสือแบบเรียน คู่มือครูชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 และหลักภาษาไทย เล่ม 3
- 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะและหลักการสร้างแบบฝึกของ Barnett เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ดี
- 1.3 ตั้งจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1.4 นำคำศัพท์ในแบบฝึกหัดตามคู่มือครู มาเป็นหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ
- 1.5 รวบรวมคำที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว โดยคัดเลือกคำศัพท์จากหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1, 2 และหนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 1, 2 พิจารณาเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนผิดจำนวน 500 คำ ไปทดลองให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2532 จำนวน 50 คน เขียนตามคำบอกครั้งละ 50 คำ จำนวน 10 ครั้ง
- 1.6 นำผลการเขียนตามคำบอกมาตรวจหาความถี่ของแต่ละคำที่นักเรียนเขียนผิดแล้ว คำนวณหาคำร้อยละของคำที่นักเรียนเขียนผิดร้อยละ 50 ขึ้นไป คือคำที่นำมาเพิ่มเติมจากแบบฝึกหัดตามคู่มือครู แล้วจำแนกคำเหล่านี้ตามลักษณะการเขียนสะกดคำ 8 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์

กลุ่มที่ 2 คำที่ออกเสียง อะ

กลุ่มที่ 3 คำที่ออกเสียง อ่า

กลุ่มที่ 4 คำที่ออกเสียง

กลุ่มที่ 5 คำที่ใช้ตัวการันต์และไม้ทัณฑฆาต

กลุ่มที่ 6 คำที่ใช้ ช ทร

กลุ่มที่ 7 คำที่ใช้ น ณ

กลุ่มที่ 8 คำที่ใช้ รร

1.7 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างคำแบบง่ายเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะ แล้วนำมารวมกับคำจากแบบฝึกหัดตามคู่มือครู รวมทั้งหมดกลุ่มละ 20 คำ นำกลุ่มคำทั้ง 8 กลุ่มสร้างแบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำ 16 แบบฝึก ดังนี้

กลุ่มคำที่ 1 สร้างแบบฝึกที่ 1 - 2 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการใช้อักษรวรรณยุกต์

กลุ่มคำที่ 2 สร้างแบบฝึกที่ 3 - 4 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการเขียนคำที่ออกเสียง อะ

กลุ่มคำที่ 3 สร้างแบบฝึกที่ 5 - 6 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

กลุ่มคำที่ 4 สร้างแบบฝึกที่ 7 - 8 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการเขียนคำที่ออกเสียง

กลุ่มคำที่ 5 สร้างแบบฝึกที่ 9 - 10 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการเขียนตัวการันต์และการใช้ไม้ทัณฑฆาต

กลุ่มคำที่ 6 สร้างแบบฝึกที่ 11 - 12 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการใช้อักษร ช ทร

กลุ่มคำที่ 7 สร้างแบบฝึกที่ 13 - 14 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการใช้น น ณ

กลุ่มคำที่ 8 สร้างแบบฝึกที่ 15 - 16 ใช้ประกอบการสอนเรื่องการใช้อักษร รร

1.8 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยตรวจ และแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขจากนั้นจึงนำไปทดลองเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับความยากง่าย ภาษา และคำถาม

ครั้งที่ 1 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง

ครั้งที่ 2 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ทดลองใช้ประกอบกับแผนการสอนเพื่อศึกษาเวลา และความเป็นไปของกระบวนการเรียนการสอน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 3 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของชวาล แพร์ตกุล การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของจันทิมา พรหมโชติกุล และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 นำคำจำนวน 160 คำ ซึ่งเป็นคำชุดเดียวกับที่นำไปสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 160 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทยตรวจสอบ

2.3 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.4 ตรวจหาคะแนน โดยตอบถูกต้องตามคำสั่งได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ให้นับข้อเดียวกันได้ 0

2.5 นำผลมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของจุงเตพาน (FAN 1952 : 16 - 30) แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ไว้ที่เหลือแก้ไขปรับปรุงรายข้อ แล้วนำไปทดสอบอีกครั้ง

2.6 นำข้อสอบที่ได้คุณภาพแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ได้ค่าความเชื่อมั่น .9242 โดยคำนวณจากสูตร KR - 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130)

3. แผนการสอนตามแนวคู่มือครูภาษาไทย

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนสำหรับใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร แบบเรียนวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 3 แบบเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

3.2 ศึกษาแนวการสอนภาษาไทยจากคู่มือครูภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 และคู่มือครูหลักภาษาไทย เล่ม 3 ของกรมวิชาการ

3.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแผนการสอนเป็นรายคาบ ซึ่งประกอบด้วย

- จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- กิจกรรมการเรียนการสอน
- ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
- ขั้นดำเนินการสอน
- ขั้นสรุป
- สื่อการเรียนการสอน
- การประเมินผล

3.5 นำแผนการสอนไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาเวลา และความเป็นไปของกระบวนการเรียนการสอน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแผนการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 67) ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	~ X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
~ X	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	แทน	กลุ่มควบคุม (Control Group)
T1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T2	แทน	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
 2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกัน ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดย 30 นาทีแรก สอนเนื้อหาแบบทักษะสัมพันธ์ และในช่วง 20 นาทีหลัง ทั้ง 2 กลุ่ม จะทำแบบฝึกหัดต่างกันดังนี้
 - 2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
 3. ทำการทดสอบหลังการทดลองทุกเรื่อง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
 4. ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำผลที่ได้แต่ละครั้งมารวมกันวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ
 5. วัดความคงทนในการจำ จากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแต่ละเรื่องไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Different Scores
- (2) ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลอง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent
3. ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มควบคุม โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent
4. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Different Scores

สถิติที่ใช้

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

คำนวณจากสูตร KR - 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130)

$$\text{สูตร} \quad r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

S^2_t แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

และความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้

t-test แบบ Different Scores (Scott and Werthemer, 1966 : 264) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S^2_D}{n_1} + \frac{S^2_D}{n_2}}$$

$$S^2_D = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution
MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการ ทดลองของทุกคนในกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการ ทดลองของทุกคนในกลุ่มควบคุม
S^2_D	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง ทดสอบหลังการเรี้นกับก่อนการเรี้นของกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม
$s_{MD_1 - MD_2}$	แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่า เฉลี่ย ระหว่าง MD_1 และ MD_2

3.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลัง
การทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตร
t-test Dependent

3.3 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลัง
การทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู โดยใช้สูตร t-test
Dependent (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 176) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

D = ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N = จำนวนคู่

t = ค่าที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
S_{MD-MD_2}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
S^2_D	แทน	ความแปรปรวนของผลต่างของคะแนนระหว่างการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูและทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูและทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
3. ศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
4. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$ แบบ Different Scores ได้ผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	S_{MD-MD_i}	t
กลุ่มทดลอง	53	107.660	152.905	45.056	1.7691	7.3728**
กลุ่มควบคุม	54	103.537	135.722	32.00		

$$t (.01, 105) = 2.617$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมาเปรียบเทียบกับกันโดยใช้วิธีการทางสถิติแบบ t - test dependent ได้ผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	53	2388	110672	42.642**

$$t (.01, 52) = 2.660$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกับกันโดยวิธีการทางสถิติแบบ $t - test dependent$ ได้ผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	53	1728	62911	19.618**

$$t (.01, 53) = 2.660$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู หลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน โดยวิธีการทางสถิติ t - test แบบ Defferent Score ได้ผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังสิ้นสุดการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์

	n	$\bar{X}_2$ (หลังการทดลอง)	$\bar{X}$ (ความคงทน)	MD	S_{MD-MD_2}	t
กลุ่มทดลอง	53	142.66	147.11	5.37	1.4041	5.1285**
กลุ่มควบคุม	54	123.35	135.72	12.55		

$$t (.01, 105) = 2.617$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความคงทนในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษา

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกัน
2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำและการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 10 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 107 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แล้วนำมาจับฉลากแยกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 53 คน และกลุ่มควบคุม 54 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น

3.2 แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

3.3 แผนการสอนตามคู่มือครู

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 160 ข้อ

4. วิธีดำเนินการทดลอง

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

4.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที

กลุ่มทดลอง สอนตามคู่มือครู และทำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น

กลุ่มควบคุม สอนตามคู่มือครู และทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

4.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยทดสอบหลังการสอนแต่ละเรื่องสิ้นสุดลงแล้ว นำคะแนนมารวมกัน

4.4 เว้นระยะ 2 สัปดาห์ จากการสอนแต่ละเรื่องสิ้นสุดลง แล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแต่ละเรื่อง ฉบับเดิมไปให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทดสอบใหม่อีกครั้ง แล้วนำคะแนนมารวมกัน เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำ

4.5 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Different Scores
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t - test Dependent
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test Dependent
4. เพื่อศึกษาความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Different Scores

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับ การใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ได้สรุปผลดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ผลดังนี้

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิ้วชี้แตะที่พยัญชนะการเขียนสะกดคำกับการใช้นิ้วชี้แตะที่พยัญชนะการเขียนสะกดคำที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้นิ้วชี้แตะที่พยัญชนะการเขียนสะกดคำกับการใช้นิ้วชี้แตะที่พยัญชนะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าวิธีการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าวิธีการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู และสอดคล้องกับผลการวิจัยของมาสิมิล รักษันเกิด (2526 : 72) และนวนไล หนูมี (2529 : 184) ซึ่งพบว่าการสอนโดยการใช้นิ้วชี้แตะที่พยัญชนะการเขียนสะกดคำช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผล 2 ประการคือ

1.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นแบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยพัฒนาองค์ประกอบเพิ่มเติมในแบบฝึก จากการศึกษาหลักการและทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเอกสารงานวิจัยอื่น ๆ ทำให้ได้องค์ประกอบของแบบฝึกทักษะตามลำดับได้แก่ คำชี้แจง หัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ คำถามและเฉลยคำตอบ จากการเพิ่มองค์ประกอบดังกล่าวในแบบฝึกทักษะ นิภา เล็กบำรุง (2518 : 14 - 15) ได้กล่าวว่า การเพิ่มเพิ่มเติมองค์ประกอบในแบบฝึกทักษะ ควรแนะนำให้นักเรียนเข้าใจการทำแบบฝึกอย่างถูกต้อง ควรใช้ภาษาที่ง่ายเหมาะกับวัยและพื้นความรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของแบบฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่า อันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี การให้แบบฝึกทักษะควรเหมาะสมกับเวลา ไม่ควรให้มากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถทำให้เสร็จได้ ควรให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการทำแบบฝึกจนเกิดความรู้และทักษะจริง

1.2 การทำแบบฝึกทักษะ โดยได้แบ่งการฝึกเป็น 3 ขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนมากยิ่งขึ้น เพราะเมื่อนักเรียนทราบผลการกระทำของตนตั้งแต่ต้นจนจบ จะทราบว่าตนบกพร่องในขั้นตอนใดบ้าง และตอนใดเข้าใจถูกต้องแล้ว จะทำให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง นอกจากนี้ แบบฝึกยังจูงใจด้วยภาพการ์ตูนและข้อความที่เหมาะสมกับยุคสมัย

ทำให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะทำแบบฝึกต่อไป และไม่เบื่อหน่ายการทำแบบฝึก จึงทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนแตกต่างกัน

๙ ดังนั้นจึงสรุปผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นวิธีการที่ดี ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น <

2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1 จากสมมติฐานข้อ 2 พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 จากสมมติฐานข้อที่ 3 พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นดังนี้ เนื่องมาจากเหตุผล คือ

การเรียนการสอนที่จัดให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองต่างมุ่งเน้น ำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในเนื้อหา และความสามารถในการเขียนสะกดคำ กล่าวคือ นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จะปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดในแบบฝึกทักษะซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ ส่วนกลุ่มที่ได้ทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู จะปฏิบัติตามกิจกรรมโดยทำตามคำสั่งในคู่มือครู ดังนั้นในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต่างก็ได้รับการสอนด้วยวิธีการที่มุ่งพัฒนาการเขียนสะกดคำแบบเดียวกัน แตกต่างกันที่การทำแบบฝึกหัด ซึ่งการจัดการเรียนการสอนทั้งสองกลุ่มจะทำให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้ เกิดความเข้าใจอันจะทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนและการศึกษาดังนั้น จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ สุจิตรา ศรีนวล (2526 : 34) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะและแบบฝึกหัดหลังการสอนทุกครั้งเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสุจิตรา เพียรชอบ และสายใจ อินททรัพย์ (2523 : 52 - 62) กล่าวถึงการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหรือการกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี การให้แบบฝึกหัดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด และความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม คือต้องไม่ยากและไม่ยาวเกินไป ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ตอนที่ 2 ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

จากสมมติฐานข้อ 4 ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู มีความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มที่ได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการเรียงลำดับขั้นตอนการเขียนจากง่ายไปหายากตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ แล้วฝึกเขียนซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ทำให้ง่ายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การให้นักเรียนตรวจผลการทำแบบฝึกทักษะแล้วแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตัวของนักเรียนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการจดจำสิ่ง

ที่ได้เรียนรู้ ซึ่งชัยพร วิชชาวุธ (2519 : 128) ได้กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้ดียิ่งแล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น และถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอ ๆ ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการทดลองได้มีการทบทวนการเขียนโดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทุกคาบ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการให้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการให้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทดลองครั้งนี้พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลาย ๆ รูปแบบให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกคน ประกอบกับการใช้แบบฝึกทักษะทุกคาบ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาจึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการสร้างแบบฝึกทักษะด้านนี้และทักษะด้านอื่น ๆ ตามความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา
2. ควรเปรียบเทียบการสอนโดยการให้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับวิธีสอนวิธีอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้เกม การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ฯลฯ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับชั้นนี้และระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ดิษฐกมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา. 2509, 13(1) : 12 - 13.

ก่อ สวัสดิพานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือครูภาษาไทย. เอกสารนิเทศการศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.

① กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์, 2509.

กึ่งกาญจน์ ถิรสุคนธ์. ความสัมพันธ์ของข้อสอบเลือกตอบที่ใช้วัดความสามารถทางภาษากับ

การวัดความสามารถในการเรียงความ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

กุหลาบ มลลิกามาส และวิพุธ โสภวงศ์. หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท 041 การเขียน 1.

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524. อัดสำเนา.

② ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

งามจิตต์ อำไพ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ระหว่างนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

③ จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

จุไร วรศักดิ์โยธิน. การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา

ชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

๒๔ ขวาล เพชรดีกุล. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมราษฎร์, 2520.

ชัยพร วิชาวุธ. จิตวิทยานักประสบการณ์. กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2519.

ชัยพร วิชาวุธ. ความจำนุนย์. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2520.

ชูชาติ นาสแสง. การเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับ ปก.ศ. เรื่องราชาศัพท์และคำสุภาพโดยการใช้หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนตามปกติ.

ปริญญาโท กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

อัสสำเนา.

ชูศักดิ์ บุษาคัม. "การสอนภาษาไทยนอกแบบ," วิทยาสาร. 18 - 19 ตุลาคม 2517.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาวิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. การสร้างแบบการเขียนอักษรนำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัสสำเนา.

ดุษฎีพร ชำนิโรตคานติ. "ปัญหาการใช้ภาษาไทย," วิทยศึกษา. สิงหาคม - กันยายน 2516.

นวลาย หลุมิ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริม สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัสสำเนา.

๕) นิตยา ฤทธิโยธี. การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2520.

_____. "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," ประชาศึกษา. กุมภาพันธ์ 2507.

นิภา เล็กนารุง. พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับ

การกำหนดงานให้นักเรียนและการทบทวนเมื่อจบบทเรียน. ปริญญาโท กค.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัสสำเนา.

นิยม เรืองจันทร์ และชวล แพรัตกุล. รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้น เรื่องคำบางประเภท

ที่นักเรียนสะกดผิด. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร, 2504.

- บงกช ศุภราดา. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำหลักภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมและแบบไม่ใช้เกมประกอบการสอน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- บุญยก อ่อนเผ่า. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- บุญมา สัมบุโพธิ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- บุญเหลือ เพทยสุวรรณ. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 3. 2523.
- บุปผา ชิงพุก. การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ประภา ยัมดี. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนโปรแกรมแบบป้อนผลย้อนกลับกับบทเรียนโปรแกรมแบบป้อนผลย้อนกลับเป็นคำอธิบาย ในโรงเรียนราษฎร์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ประกาศรี สี่อำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- พะอบ โบษะกฤษณะ, พ.ด.หญิง. หลักการเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2511.
- พงษ์จันทร์ ปิ่นสุวรรณ. การวิเคราะห์แบบการเขียนสะกดการันต์พยางค์ในภาษาไทย จากบรรดาคำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2502. อัดสำเนา. ✓

- ๕ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2531.
- เพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, วิทยาลัย. วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การพิมพ์, 2517.
- ไพจิตร วัฒนกุล. สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดและเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษา 7. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- มณฑนา วัฒนธนม. การเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ยุพิน อินทะยะ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.
- รองรัตน์ อีสรมักดี และเทือก กุสุมา ณ อยู่ธยา. ตำรับวิชาक्रम्यของคุรุสภา ภาษาไทย ตอนที่ 1 วิชาสอนภาษาไทยชั้นมัธยม. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2513.
- รัตน์ ศรีไพรวรรณ. "แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน," คู่มือครูแนวความคิดและพรรณนาบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนภาษาที่ 2. นครราชสีมา สำนักศึกษานิเทศ 11, 2517.

รุจิ สุปเสมอ. ศึกษาระดับความยากง่ายของคำลักษณะคำยาก และการใช้แบบฝึกสะกดคำ
ยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

วราภ พ่วงสุวรรณ. การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.

ศศิธร สุทธิแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.

ศรียา นิยมธรรม และประวิตร นิยมธรรม. การสอนซ่อมเสริม (การสอนเพื่อบรรดิการ)

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :

จงเจริญการพิมพ์, 2520.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู. เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 117 คู่มือครูภาษาไทย.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2514.

✓ สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528. 7

สมบุญ สุกจรรย์วัตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

สามารถ คักดีเจริญ. ปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด

ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

อัดสำเนา.

สาสนี ภูตนิษฐ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดภาษาไทยของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. การเขียนเรียงความและการเขียนกลอน. สงขลา : จิงจิงการพิมพ์, 2516.

_____. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

๙ สุนันทา โสรจจ. การศึกษาความสามารถทางการเรียนสะกดคำเริ่มต้นและการศึกษาหามูลเหตุแห่งการเรียนสะกดคำผิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

ปริญญาพันธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.

สมาลี โกศลสมบัติ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.

สุรางค์ จันทน์เอม. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการศึกษา 3 : จิตวิทยาการศึกษา.

วิทยาลัยครูจันทระเกษม. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2514.

๑๐ อรพรรณ ภิญโญภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

อดุลย์ ไทรเล็กทิม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านชักป่าหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

เอนก กริแสง. เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์

พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2521.

- Aaron, I.E. "The Relationship of Selected Measures to Spelling Achievement at the Fourth and Eight grade Levels," Journal of Educational Research. 4 : 138 - 142 ; December, 1959.
- Adams, Jack A. Human Memory. New York : McGraw-Hill Book Company 1967.
- Barnett, J.A, Geoffrey Broughton and Thomas Greenwood. "Teachers' Handbook 2," Spells with English, the Penguin Course Middle London Penquin Book Company, 1966.
- Blair, G.M. Diagnostic and Remedial Teaching. New York : The Macmillan Company, 1956.
- Catalano, Eileen Aiken. "The Effect of a Spelling Program Using Words in given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts International. 8 : 4983-A ; February, 1976.
- Cerberich, J.R., H.A. Greene and A.N. Jorgenson. Measurement and Evaluation in the Modern School. New York : David McKay Co., 1962.
- Clanton, Patricin Brantley. "The Effectiveness of the Letter Cloze Procedure as a Method of Teaching Spelling," Dissertation Abstracts International. 38 : 7220-A ; February, 1977.
- Corey, Jeffrey R. and Micheal, James S. Retention in a S.P.T. Introductory Psychology Course," Learning Package in American Education. Educational Technology Publications, Englewood Cliffs, New Jersey, 1973. 233 p.
- Fan Chung Teh. Item Analysis Table. Education Testing Service, Princeton, New Jersey, 1952.
- Gagne, R.M. The Conditions of Learning. 2nd ed., New York : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1977. 409 p.
- Gladene, R. "A Comparison of Meaningful and Nonmeaningful Content in Computer Assisted Spelling Program," S.S.T.A. Research Centre Report. 15 (August 1980) : 66, 1980.
- Gray, William S. "A Summary of Reading Investigation on July 1, 1974. to June 30, 1948," Journal of Education Research. 42 : 403 ; February, 1949.
- Hanna, Paul R. and other. Spelling : Structure and Strategies. Boston : Houghton Mifflin Company, 1971.
- Haless, J.H. "The Two Meanings of Mathematics," A Handbook of Programed Learning. Anand Press, India nodate.
- Horn, Ernest, "Spelling" Encyclopedis of Educational Research, 3rd, ed., 1954. p. 1259.

① Hirsch, Vicki E. "A Study of Instudtional Approaches to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitude." Dissertation Abstracts. 41 : 2912-A ; January, 1981.

Hymer, Robert Gharles. "An Analysis of Spelling Errors Found in the wirting Composition of Fourth Fifth and Sixth Grade Children." Dissertation Abstracts. 24 : 573-A ; August, 1963.

Jobes, Nancy Kay. "The Acqulstion and Retention of Spelling Throught Imitation Training and Observational Learning With and Without Feedback," Dissertation Abstracts International. 8 : 5197-A ; February, 1976.

Johnson, Imogene Temple. "A Description of Language Processing Characteristics of Selected Secondary Students With Reading and Spalling Difficulties," Dissertation Abstracts. 40 : 6217-A ; June, 1980.

Joy Reese. Simulation Games and Learning Activitless Kit for the Elementary School. Parker Publishing Company Inc., 1977.

King, Mabel Houk. College Spelling. 3rd ed., South - Western Publishing Company, 1965.

Mangieri, J.N. and S.R. Baldwin. "Meaning As a Factor in Predicting Spelling Difficulty," The Journal of Educational Research. 72 : 285 - 287, 1979.

Mcpeake, J.G. "The Effects of Original Systematic Study Worksheets, Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 39 (June 1979) : 7199-A, 1979.

② Mitchell, John Charles. "Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grade 4, 5 and 6," Dissertation Abstracts. 4 : 1392-A ; October, 1980.

Morse, Chrislopher. "A Comparison of an Oral - Aural Method and a Traditonal Method of Directed Vacabulary Instruction wiht Secondary Students," Dissertion Abstracts. p. 3939 - 3940-A ; arch, 1982.

Petty, G. "Language Workbooks and Practice Materials," Developing Language Skills in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc., 1963.

/ Petty, W.T. and J.M. Jensen. The Spelling Program Developing Children's Language. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1980.

River, Willga M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, 1970. 180 p.

Schwartz, Sybil and Doehing Donald. "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns." Research in Education. 12 : 55 ; September, 1977.

Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.

Scott, W.A. and W. Michael. Introdution to Psychological Research. 4th ed., New York : John Wiley and Son, 1962.

Slattery, Danial Patterick, "Effects of Practice and Emphasis on the Serial - Error - Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts International. 30 : 38014-A ; March 1970.

Webster, N. Webster's Third New International Dictionary. Springfield, Massachusetts : G & C Merrjam Company, 1966.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 ข้อ

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
1	.85	.70	.78	.21
2	.70	.48	.59	.23
3	.77	.51	.64	.28
4	.74	.37	.56	.38
5	.77	.40	.59	.38
6	.74	.40	.57	.35
7	.66	.25	.45	.42
8	.88	.63	.76	.33
9	.96	.48	.76	.62
10	.77	.37	.58	.41
11	.70	.25	.47	.45
12	.77	.33	.57	.43
13	.96	.55	.79	.57
14	.74	.48	.61	.28
15	.66	.25	.45	.42
16	.81	.40	.61	.43
17	.66	.29	.47	.37
18	.77	.44	.61	.35
19	.66	.37	.52	.29

ບ້ອທີ່	p_H	p_L	p	r
20	.85	.55	.71	.35
21	.77	.40	.59	.38
22	.74	.37	.56	.38
23	.81	.44	.63	.40
24	.88	.33	.62	.57
25	.74	.33	.54	.41
26	.88	.48	.70	.46
27	.77	.37	.58	.41
28	.77	.55	.66	.25
29	.88	.51	.71	.43
30	.85	.48	.68	.41
31	.74	.44	.59	.31
32	.85	.48	.68	.41
33	.74	.40	.57	.35
34	.66	.40	.53	.26
35	.70	.33	.52	.37
36	.77	.48	.63	.31
37	.81	.40	.61	.43
38	.74	.33	.54	.41
39	.77	.40	.59	.38
40	.70	.37	.54	.34
41	.88	.55	.73	.40

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
42	.88	.51	.71	.43
43	.81	.51	.67	.33
44	.66	.40	.50	.20
45	.77	.44	.61	.35
46	.85	.55	.71	.35
47	.71	.33	.52	.38
48	.71	.48	.60	.24
49	.92	.63	.79	.41
50	.92	.63	.79	.41
51	.88	.55	.73	.40
52	.74	.33	.54	.41
53	.66	.33	.49	.33
54	.85	.63	.75	.28
55	.59	.37	.48	.22
56	.77	.40	.59	.38
57	.81	.40	.61	.43
58	.77	.51	.64	.28
59	.66	.37	.52	.29
60	.92	.63	.79	.41
61	.88	.48	.70	.46
62	.81	.55	.69	.30
63	.81	.44	.63	.40

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
64	.77	.51	.64	.28
65	.63	.33	.48	.30
66	.81	.40	.61	.43
67	.88	.55	.73	.40
68	.77	.51	.64	.28
69	.92	.63	.79	.41
70	.74	.29	.52	.45
71	.88	.55	.73	.40
72	.92	.63	.79	.41
73	.74	.40	.57	.35
74	.77	.51	.64	.28
75	.74	.33	.54	.41
76	.81	.55	.69	.30
77	.92	.66	.80	.38
78	.88	.63	.73	.25
79	.92	.55	.76	.48
80	.74	.40	.57	.35
81	.85	.59	.73	.32
82	.70	.33	.52	.37
83	.85	.48	.68	.41
84	.77	.29	.53	.48
85	.81	.40	.61	.43

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
86	.74	.37	.56	.38
87	.85	.55	.71	.35
88	.85	.37	.62	.50
89	.74	.37	.56	.38
90	.81	.37	.60	.46
91	.81	.59	.71	.26
92	.74	.33	.54	.41
93	.85	.44	.66	.45
94	.77	.44	.61	.35
95	.81	.44	.63	.40
96	.81	.37	.60	.46
97	.85	.51	.69	.39
98	.74	.37	.56	.38
99	.74	.33	.54	.43
100	.63	.29	.46	.35
101	.85	.48	.68	.41
102	.88	.51	.71	.43
103	.77	.48	.63	.31
104	.85	.51	.69	.39
105	.85	.51	.69	.39
106	.85	.63	.75	.28
107	.81	.37	.60	.46

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
108	.85	.55	.71	.35
109	.85	.48	.68	.41
110	.85	.37	.62	.50
111	.85	.44	.66	.45
112	.88	.55	.73	.40
113	.77	.33	.55	.45
114	.66	.37	.52	.29
115	.70	.29	.49	.41
116	.85	.51	.69	.39
117	.77	.37	.58	.41
118	.85	.40	.64	.48
119	.70	.33	.52	.37
120	.81	.33	.58	.49
121	.85	.48	.68	.41
122	.88	.66	.78	.30
123	.77	.44	.61	.35
124	.70	.33	.52	.37
125	.59	.29	.44	.31
126	.77	.40	.59	.38
127	.81	.37	.60	.46
128	.70	.40	.55	.31
129	.66	.25	.45	.42

ข้อที่	p_H	p_L	p	r
130	.63	.33	.48	.30
131	.74	.37	.56	.38
132	.70	.29	.49	.41
133	.63	.33	.48	.30
134	.85	.48	.68	.41
135	.59	.29	.44	.31
136	.63	.33	.48	.30
137	.55	.33	.44	.23
138	.74	.29	.52	.45
139	.70	.44	.57	.27
140	.88	.51	.71	.43
141	.77	.55	.66	.25
142	.77	.55	.66	.25
143	.66	.33	.49	.33
144	.88	.48	.70	.46
145	.81	.66	.74	.20
146	.85	.63	.75	.28
147	.85	.44	.66	.45
148	.81	.59	.71	.26
149	.70	.48	.59	.23
150	.81	.55	.69	.30
151	.66	.37	.52	.29

ບັດທີ	p_H	p_L	p	r
152	.70	.37	.54	.34
153	.66	.33	.49	.33
154	.66	.33	.49	.33
155	.66	.33	.49	.33
156	.77	.48	.63	.31
157	.77	.48	.63	.31
158	.85	.44	.66	.45
159	.81	.40	.61	.43
160	.77	.44	.61	.35

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ภาษาไทย โดยใช้สูตร

$$PQ = 28.9219$$

$$X = 10257$$

$$X^2 = 1085760$$

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร } S_x^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\ &= \frac{(100 \times 1085760) - (10257)^2}{100(99)} \\ &= 340.3991 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร } r_{xx} &= \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{PQ}{S_x^2} \right\} \\ &= \frac{160}{160-1} \left\{ 1 - \frac{28.9219}{340.3991} \right\} \\ &= \frac{160}{159} (1 - .0849646) \\ &= 1.01 \times .9150354 \\ &= 0.9242 \end{aligned}$$

แบบทดสอบมีความเชื่อมั่น 0.9242

คำที่คัดเลือกเพิ่มเติม

นำมาจากแบบเรียนทักษะสัมพันธ์และหลักภาษาไทย เล่ม 1,2 จำแนกตามลักษณะการเขียน
สะกดคำ 8 กลุ่มคือ

กลุ่ม	เขียนผิด ร้อยละ	คำ	กลุ่มคำ	เขียนผิด ร้อยละ	คำ
1. การใช้รูปวรรณยุกต์	76	แก้ไก่	6. การใช้ ช ทร	76	ชวดเซ
"	68	โน้ต	"	60	ชบเซา
"	72	จือกัก	"	58	ชากศพ
2. การเขียนคำที่ออกเสียงอะ	80	อะลุ่มอ่วย	"	54	ชานช่าน
"	72	ขยะแขยง	"	52	พุทรา
"	64	ประหัตประหาร	7. การใช้ น ณ	80	ส่ายนั้
3. การเขียนคำที่ออกเสียงอ่า	62	อ่ารง	"	80	วานิช
"	60	บ่าเหน็จ	"	58	เสาวนีย์
"	58	จำเนียร	"	50	บุชนีย์
"	58	สัมพาน	"	50	มณฑป
"	52	สัมภาน์	8. การใช้ รร	84	บรรจถรณ์
"	52	ชำแรก	"	80	วิสรชนีย์
4. การเขียนคำพ้องเสียง	92	ทนายาด	"	76	กรรเจียก
"	88	สาบสูญ	"	74	อรรณพ
"	56	บาดแผล	"	68	พระบรรค์
"	78	ทายาท	"	68	กรรณ
"	66	สาบแช่ง	"	66	ครรรลอง
"	58	บาท	"	50	บรรพต
5. การเขียนตัวการันต์	96	คฤหาสน์			
"	90	ดาวดึงส์			
"	88	มัยยัสถ์			
"	86	พยัคฆ์			
"	82	ร่ายมนตร์			
"	80	เคียดจันท์			
"	72	ตีกด้าบรพท์			
"	64	อุโมงค์			

ภาคผนวก ข

- แผนการสอน
- แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

แผนการสอนที่ 1

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้รูปวรรณยุกต์

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์ หลักการจำ หลักการสังเกต การใช้รูปวรรณยุกต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ให้ นักเรียนสามารถใช้วรรณยุกต์ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่องหลักการใช้รูปวรรณยุกต์

1. การผันอักษร 3 หมู่
2. คำที่มาจากภาษาซึ่งมีรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษาจีน วิธีเขียนตามเสียงที่ออก และถ้ามีรูปวรรณยุกต์ก็ใช้ผันตามหลักไตรยางค์

3. คำที่มาจากภาษาที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษายุโรป บาลี สันสกฤต เขมร มักไม่นิยมใช้รูปวรรณยุกต์

คำศัพท์คาบที่ 1

กวยเตี๋ยว

เกี๋ยว

บะหมี่

เซ่งจี้

โจ๊ก

เพี้ยง

เห่งหง่าง

จ๊อกกั๊

เก๋ไก๋

น้ำด

คำศัพท์คาบที่ 2

ไต๋ก่ง

เจี๋ยจ้าว

เป่รียงป้าง

เต้าส่วน

อั้งโล่

แต้จ๊ว

เกี่ยมจ๋

บ๊วย

เอี่ยมจิ้น

เซ่ง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนหลักการผันวรรณยุกต์ตามหลักการผันอักษร 3 หมู่

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนหาคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ในหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ เรื่องสามก๊ก แล้วให้นำมาเขียนบนกระดานดำคนละ 1 คำ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
2. ครูแจกเอกสารประกอบคำอธิบายหลักการผันวรรณยุกต์ โดยใช้คำที่นักเรียนเขียนเป็นตัวอย่างประกอบ
3. ครูแสดงบัตรคำให้นักเรียนอ่านและติดตามกระเปาะผนัง นักเรียนศึกษาความหมายของคำศัพท์เหล่านี้จากแผ่นคำศัพท์ที่ครูเตรียมมา

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการผันวรรณยุกต์ และนักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้รูปวรรณยุกต์ประกอบ

นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะการใช้รูปวรรณยุกต์ และกลุ่มควบคุมให้ทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. แผนภูมิอักษร 3 หมู่
2. บัตรคำ
3. แผ่นคำศัพท์
4. เอกสารประกอบคำอธิบาย
5. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในชั้นเรียน
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจผลจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 2

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนรู้จักเกณฑ์ หลักการจำ รู้จักสังเกตคำที่ออกเสียง อะ ที่ต้องประวิสรรชนีย์ และไม่ต้องประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์ได้

เนื้อเรื่อง

หลักการประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์

การประวิสรรชนีย์

1. คำไทยแท้ที่ออกเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์
2. คำเดิมซึ่งเป็นคำประสมอยู่แล้ว ต่อมาเสียงของคำหน้ากร่อนไปกลายเป็นเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น หมากพร้าว เป็น มะพร้าว หมากเขือ เป็น มะเขือ
3. คำที่มาจากบาลีสันสกฤต ถ้าพยางค์สุดท้ายของคำออกเสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น ลักษณะ คณะ สมณะ อังสะ

4. คำที่มาจากภาษาอื่น ต้องประวิสรรชนีย์ทุกพยางค์ที่ออกเสียง อะ เช่น ซากุระ เป๊ะชะ อังวะ ตะเกิง

การไม่ประวิสรรชนีย์

1. คำไทยที่ยกเว้น พยางค์เดียวและใช้พยัญชนะตัวเดียว อ่านออกเสียง เช่น ธ ฌ ฑ ฒ
2. คำสมาส พยางค์ที่ออกเสียง อะ กึ่งมาตรา เช่น จักรยาน คณิตศาสตร์ นาคราช

าพณา

ฐรกิจ

3. คำที่มาจากเขมร อ่านออกเสียง อะ กิ่งมาตรา ส่วนมากไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น
ผกา ขมย สราญ สลวย

คำศัพท์

คาบที่ 1

พะอืดพะอม

ละมุนละไม

ละเอียดลออ

พะว้าพะวัง

พะเน้าพะนอ

ขะมุกเขม่น

สาธารณะ

สัมปชัญญะ

สัมมาคารวะ

อิสรภาพ

คาบที่ 2

คะครั้นตะครอ

ละล้าละล่ง

คะยั้นคะยอ

ระเกะระกะ

ปะทะปะทัง

ละเมียดละไม

ตะลิตะลาน

ขยะแขยง

ประหัตประหาร

อะลุ่มอล่วย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ช่วยกันเขียนคำที่ออกเสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์
และไม่ประวิสรรชนีย์ กลุ่มละ 5 คำ

ขั้นสอน

1. ครูนำคำที่นักเรียนเขียนมาประกอบการอธิบายหลักการประและไม่ประวิสรรชนีย์
2. ครูนำคำศัพท์ และแผ่นคลีคำศัพท์ มาให้นักเรียนเลือกติดบนกระเป๋านาง โดยให้

ความหมายตรงกัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสังเกตบัตรคำศัพท์แล้วช่วยกันสรุปหลักการประ และไม่ประวิสรรชนีย์

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมทำแบบฝึกตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. กระดาษขาวกลุ่มละ 1 แผ่น
2. บัตรคำ - แผ่นคลี่คำศัพท์
3. เอกสารประกอบคำอธิบาย
4. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. ดูจากการเขียนคำประ และแม่ประวิสรรชนีย์
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
3. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ
4. ตรวจผลจากแบบฝึกหัด

แผนการสอน ที่ 3

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนรู้จักแยกคำที่ใช้ อ่า, อัม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแยกคำที่เขียนด้วย อ่า หรือ อัม ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

หลักการใช้อ่า และ อัม

1. คำที่มาจากภาษาอื่น โดยเฉพาะบาลี สันสกฤตที่ออกเสียง อะ และ ม สะกด ให้อำ อัม เช่น คัมภีร์ สัมมนา อัมพร

2. คำที่ภาษาเดิมใช้ ร (ร เราะ) และมี ม ตาม ให้อำ อัม เช่น กรรม มาจาก กรรม ธรรม มาจาก ธรรม

3. คำไทย และคำที่มาจากเขมร คำแผลง ให้อำ อัม

คำศัพท์

คาบที่ 1

อัมรงค์

อัมพาด

ปรัมปรา

กัมพล

อัมหิต

อำพราง

ทำนอง

สัมมนา

คาบที่ 2

สัมปทาน

จำนรรจา

อำรง

สัมภาษณ์

ชำแระ

บำเหน็จ

ตำรา

จำเนียร

กัมภนาท

ตำรับ

กัมปะกัน

สำราญ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ให้ออกมาแข่งกันเขียนคำที่ใช้ อำ และอัม ให้ได้มากที่สุดภายใน 5 นาที

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายหลักการใช้อำ และอัม ประกอบกับเอกสารประกอบความรู้
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำบนกระดานดำ แล้วให้คะแนนแต่ละฝ่าย
3. ครูติดบัตรคำศัพท์ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน แล้วให้นักเรียนออกมาตีความหมาย

ของคำนั้นบนกระเป่าผนัง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการใช้อำ และอัม

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกการเขียนคำที่ออกเสียง อำ และกลุ่มควบคุม

ทำแบบฝึกหัด

สื่อการสอน

1. เอกสารประกอบคำอธิบาย
2. บัตรคำ - แผ่นคลี่คำศัพท์
3. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. ดูจากการเขียนคำที่ใช้ อำ และอัม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรม
3. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ
4. ตรวจผลจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 4
จำนวน 2 คาบ
เรื่อง การเขียนคำพ้องเสียง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนรู้จักสังเกตคำพ้องเสียง หลักการจำเพื่อการเขียนที่ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำพ้องเสียง ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง และอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

คำพ้องเสียงคือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และต่างความหมายกัน
วิธีเขียนคำพ้องให้ถูกต้องมีหลักดังนี้

1. ต้องรู้ความหมายของคำ
2. อาศัยคำข้างเคียงหรือคำบริบท เช่น โจษจัน โจทย์เลข โจทย์จำเลย

คำศัพท์

คาบที่ 1	คาบที่ 2
ทรัพย์สิน	บาดแผล
ช่างศิลป์	เงินบาท
สายสัญญาณ	สามสุญ
อัครรย์	สามแข่ง
อัมจันทร์	ลิ้น
โศกศิลป์	สุบสันต์
อาสัณ	พันธุ์ไม้
ไพธลัณท์	ผิวพรรณ
ทายาท	สังฆภัณฑ์
ทนายาต	สร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แล้วครูแจกบัตรคำพ้องเสียงเหล่านี้กลุ่มละ 5 ชุด (คละกัน) แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันจัดคำพ้องเสียงให้เข้ากลุ่ม กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ

- บาตร บาตร บาตร บาตร
- ชิน ลิน ชิน คิลป์
- พาน พาล ภาร ภาณ
- มาร มาน มาลัย มาณ
- กาล การ กาน กาทิ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนสังเกตคำเหล่านี้ถึงความแตกต่างของคำในชุดเดียวกัน
2. ครูแจกเอกสารประกอบคำอธิบายหลักการเขียนคำพ้องเสียง
3. ครูให้นักเรียนเติมพยางค์และคำเหล่านี้ให้เป็นคำที่มีความหมายและใช้กันบ่อย ๆ

โดยให้แต่ละกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ

4. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจจากพจนานุกรม พร้อมทั้งศึกษาความหมาย
5. ครูนำคำศัพท์มาติดบนกระเปาะผนัง แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันหาความหมายของคำ

จากพจนานุกรม กลุ่มละ 2 คำ ออกมาเขียนบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการเขียนคำพ้องเสียง

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำพ้องเสียง และกลุ่มควบคุมทำ

แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำ
2. พจนานุกรม

3. กระเป๋าทันัง
4. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลจากการทำแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจผลจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 5

จำนวน 2 ค่าย

เรื่อง การเขียนตัวการ์ตูน

จดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ที่มาของตัวการันต์ หลักการใช้ การสังเกต และจำคำที่มีการันต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ผิดตัวการ์ตูนได้ถูกต้อง

๕. เนื้อเรื่อง

หลักการเขียนตัวการ์ตูนและการใช้ไม้ทิ่มตามาต

1. คำที่มีพยัญชนะหลายตัวอยู่หลังพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ถ้าไม่ต้องการออกเสียงพยัญชนะเหล่านั้นจะใช้น้ำหนักมาตราวางไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น ทิพย์ อินทร์ อาถรรพ์

2. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ บางคำเมื่อนำมาเขียนในภาษาไทยมักใส่ไม้ทัณฑฆาตลงบนตัวอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง เพื่อรักษารูปศัพท์เดิม และสะดวกในการออกเสียง เช่น ซอลส์

ฟาร์ม การ์ตูน

3. คำบางคำออกเสียงเหมือนกันเป็นคำ ๆ ถ้ามีการันต์จะทำให้ความหมายต่างไปจากเดิม

เช่น กรณี (เหตุ ร้องราว)

กรณี (กิจที่พึงกระทำ)

การ (กิจ งาน ธุระ)

การณ์ (เหตุ มูล คำ)

4. รูปศัพท์เดิมทำให้เขียนบางคำมีตัวกาจันต์ บางคำไม่มี เช่น

เปอร์เซ็นต์ ต้องมี ๓ เพราะมาจากศัพท์เดิม

ดำรง ไม่ต้องมี ค์ เพราะมาจากคำว่า ตรง

ไทรยางค์ ต้องมี ค์ เพราะมาจากศัพท์เดิม ไตร องค์

คำศัพท์

คาบที่ 1	คาบที่ 2
เหม็นต์	ดางดิงส์
อาถรรพ์	คฤหาสน์
ปราธมภ์	ตึกดำบรรพ์
ธุดงค์	มัธยัสถ์
จามัลย์	อุโมงค์
นักปราชญ์	เตี้ยตจันท์
คัมภีร์	พยัคฆ์
อานิสงส์	ร่ายมนตร์
เปรมปรีดิ์	พรหมจรรย์
อุทธรณ์	อภิวันท์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรคำศัพท์ มาให้นักเรียนอ่าน และสังเกตถึงส่วนที่หายไปของคำศัพท์นั้น ครูนำบัตรอักษรที่หายไป ซึ่งเป็นตัวการ์ตูน 10 แผ่น คือ ต์ ณ์ ภั ค์ ย ญ ร์ ส์ ด้ ณ์ และบัตรคำที่ไม่สมบูรณ์นั้น แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 2 อย่าง ๗ ละ 2 แผ่น แล้วให้นักเรียนนำบัตรคำเหล่านี้ไปต่อบัตรคำของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ให้ได้คำถูกต้องและได้ความหมายอย่างรวดเร็วที่สุด ซึ่งจะถือว่าเป็นผู้ชนะ

ขั้นสอน

1. ครูแจกเอกสารประกอบคำอธิบายการใช้ตัวการ์ตูนและเครื่องหมายทั้งหมด
2. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบคำบนกระดานดำ โดยตรวจจากพจนานุกรม
3. ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม และเขียนลงกระดานที่ครูเตรียมไว้ให้

เตรียมนำมาติดบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ตัวการ์ตูนต์

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. พจนานุกรม
3. กระดาษแข็ง
4. เอกสารประกอบการอธิบาย

ประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจผลจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 6
จำนวน 2 คาบ
เรื่อง การใช้ ช ทร

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนรู้จักเกณฑ์ หลักการจำ รู้จักสังเกตคำที่ใช้ ช ทร

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแยกคำที่ใช้ ช ทร ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

หลักการใช้ ช ทร

1. คำไทยแท้ที่ออกเสียง "ชอ" มักใช้ ช เสมอ เช่น ชวดเซ ชอกแซก ชม ชบ ชาน ชาน ฯลฯ
2. คำที่รับมาจากภาษาเขมร ซึ่งในภาษาเดิมใช้ ชร ไทยใช้ ทร และออกเสียงเป็น ชอ เช่น ทราบ ไทร ทรุติโหมม แทรก ทรวง ทรง ฯลฯ
3. คำที่รับมาจากภาษาบาลีสันสกฤต ซึ่งในภาษาเดิมใช้ ทร ไทยเราใช้รูป ทร และบางคำออกเสียงเป็นเสียง ชอ เช่น มัทธิ ทรัพย์ อินทรีย์ ฯลฯ

คำศัพท์

คาบที่ 1

มัทธิ

เซซัง

ตันไทร

ซิมทราบ

ซิมชาน

ทรวง

ไซ

คาบที่ 2

ทรวดทรง

ทรุติโหมม

ชอกแซก

นกอินทรี

ชวดเซ

ซากศพ

พุทรา

ไซริ	ซบเซา
ซาบซึ้ง	ซาบซ่าน
แทรกแซง	ชมชาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรย่อยกรองช่วยจำ ติดบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ทรวงทรงทราบทราบทราวย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรี อินทรีย์มิ	เทริด นนทรี พุทราเพรา
ทรวงไททรพัทธ์แทรกวัด	โทมนัสละเชิงเทรา
ตัว "ทร" เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง "ซ"

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนสังเกตบัตรย่อยกรองที่อ่าน คำที่เขียน ทร แต่ออกเสียงซอ
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่เขียนด้วย ซ และออกเสียงซอจากพจนานุกรม
3. ครูแจกแผ่นปลิวปริศนาอักษรไขว้ ให้นักเรียนช่วยกันทำแผ่นละ 2 คน โดยครูให้ความหมายของคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่างของปริศนาอักษรไขว้ให้ตรงกับ ความหมายของแต่ละคำ (เป็นการศึกษาคำศัพท์และความหมาย)

4. ครูอธิบายการใช้ ซ ทร โดยแจกเอกสารประกอบการอธิบาย
5. นักเรียนเฉลยปริศนาอักษรไขว้จากคำเฉลยที่ครูแจกให้ และแก้ไขคำผิดลงในแผ่นปลิว

ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปการใช้ ซ ทร

นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. แผนภูมิบัตรย่อยกรอง
2. แผ่นปลิวปริศนาอักษรไขว้

3. พจนานุกรม
4. เอกสารประกอบการอธิบาย

ประเมินผล

1. ตรวจสอบผลจากการทำปริศนาอักษรไขว้
2. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 7

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ น ณ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์ หลักการจำ การสังเกตคำที่ใช้ น ณ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้ นักเรียนสามารถแยกคำที่ใช้ น ณ ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

หลักการใช้น ณ

1. น จะใช้มากในคำภาษาไทย ซึ่งมักจะเข้าใจความหมายกันดีอยู่แล้ว เช่น นัง นอน
นิก ฯลฯ

2. ณ จะใช้มากในคำบาลีสันสกฤต ซึ่งมีตัวอักษร ข ษ ร ฤ อยู่ข้างหน้า ตัว นอ
ซึ่งเป็นพยางค์ถัดไปในคำเดียวกัน จะใช้ตัว "ณ" เสมอ เช่น ลักษณะ โฆษณา ครุณี ตฤณย์ ฯลฯ

3. คำที่มาจากภาษาอื่นใช้น ทั้งหมด เช่น ญี่ปุ่น ลอนดอน นิวยอร์ก และภาษาบาลี
สันสกฤตเดิมก็ให้นใช้น เช่น วิมาน ปราณี

คำศัพท์

คาบที่ 1

ไปรษณีย์

บัณฑิต

บัณฑิต

นิมนต์

กัณฑ์เทศน์

ตฤณย์

เขตบัณฑิต

คาบที่ 2

ธนาณัติ

ปฏิสันถาร

เมตตภาพราณี

สายัณห์

มาณพ

กุณฑล

วาณิช

พรรณนา

เสาวนีย์

นิยาม

มณฑป

ปัจจัย

บุญนีย์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแบ่งปันกันเขียนคำศัพท์โดยครูอ่านบัตรคำทีละคำแล้วให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาเขียนบนกระดานดำ กลุ่มใดเขียนได้ถูกต้องมากกว่าเป็นผู้ชนะ

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายหลักการใช้ น ญ พร้อมทั้งแจกเอกสารประกอบ
2. ครูนำบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนอ่าน และศึกษาความหมายจากพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนออกมาเขียนความหมายของคำศัพท์แต่ละคำบนกระดานที่ครูแจกให้ นำมาติดบนกระดาน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนหาคำเพิ่มเติมหลักการใช้ น ญ จากพจนานุกรม แล้วออกมาเขียนบนกระดานดำ แถวละ 5 คำ

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. บัตรคำ
2. กระดาษแข็ง-ปากกาเส้นใหญ่
3. เอกสารประกอบการอธิบาย
4. แบบฝึกทักษะ

ประเมินผล

1. ดูจากการใช้พจนานุกรม
2. ตรวจผลจากแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจผลจากแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 8

จำนวน 2 คาบ

เรื่อง การใช้ รร (ร หัน)

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนรู้จักเกณฑ์ หลักการจำ และสังเกตคำที่ใช้ รร (ร หัน)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้ รร (ร หัน) ได้ถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

หลักการใช้ รร (ร หัน)

1. ใช้ในคำแผลง เช่น ครรไล มาจาก กระไล บรรจง มาจาก ประจง
บรรทัด มาจาก ประทัด

2. คำที่รับมาจากภาษาบาลี สันสกฤต ซึ่งรูปศัพท์เดิมมี ร (ร เหนือ) เช่น
กรรม ศัพท์เดิม กรม ออกเสียง ก่า
วรรณ ศัพท์เดิม วรรณ ออกเสียง วก
สรรพ ศัพท์เดิม สรว ออกเสียง สับ สัน

คำศัพท์

คาบที่ 1

บรรพบุรุษ

บรรลัย

สรรเสริญ

บรรเลง

จรรโลง

สังสรรค์

นิทรรศการ

คาบที่ 2

บรรจถรณ์

ครรลอง

อรรณพ

กรรณ

บรรพต

พระบรรค์

กรรเจียก

มรรยาท

ครรรโล

จำนรรจา

มหรรรณพ

ฉวีพรรณ

วิสรรชนี

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนเรื่องการใช้ไม้ทั้นอากาศ และการใช้ รร ว่า ไม้ทั้นอากาศเป็นรูปสระที่เปลี่ยนมาจากสระ อะ ในคำที่ประสมด้วย อะ และมีตัวสะกด ส่วนคำที่ใช้ รร (ร หัน) เป็นคำที่รับจากภาษาอื่นมาใช้ในภาษาไทย คำที่ใช้ รร จะใช้ในคำ หรือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดแล้วออกเสียง อันหากใช้ในคำที่มีตัวสะกดจะใช้ไม้ทั้นอากาศแทน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละแถวออกมาเขียนคำที่ใช้ รร แข่งขันกันให้ได้มากที่สุด ภายใน 5 นาที
2. ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมเจลาคำเหล่านี้ว่ากลุ่มใดผิดถูกมากกว่ากัน
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มต่อชั้นส่วนรูปหัวใจให้ได้คำที่ใช้ รร ซึ่งเป็นคำที่ถูกต้องโดยครูแจกชั้นส่วนหัวใจกลุ่มละ 4 ชิ้น ให้นักเรียนในกลุ่มตนเองก่อน เมื่อต่อไม่ได้จึงไปขอแลกกับกลุ่มอื่น กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนศึกษาความหมายคำศัพท์เหล่านี้จากพจนานุกรม แล้วนำมาเขียนบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการใช้ รร

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมทำแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

สื่อการสอน

1. พจนานุกรม
2. บัตรคำ

3. แบบฝึกทักษะ
4. ชิ้นส่วนรูปหัวใจ

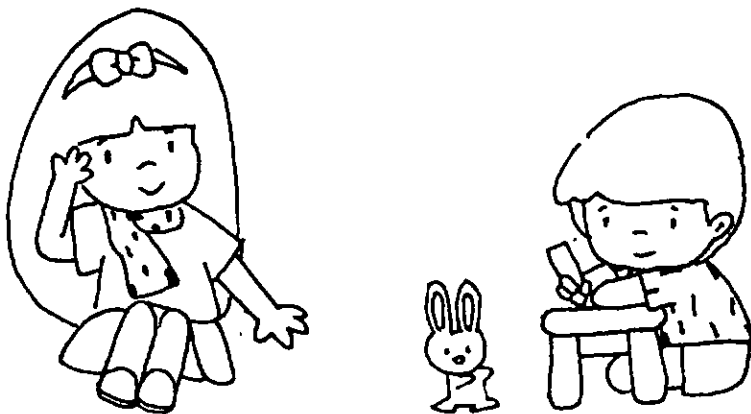
ประเมินผล

1. ดูจากการเขียนคำของนักเรียน
2. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจสอบผลจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้รูปวรรณยุกต์

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์

แบบฝึกที่ 1 - 2

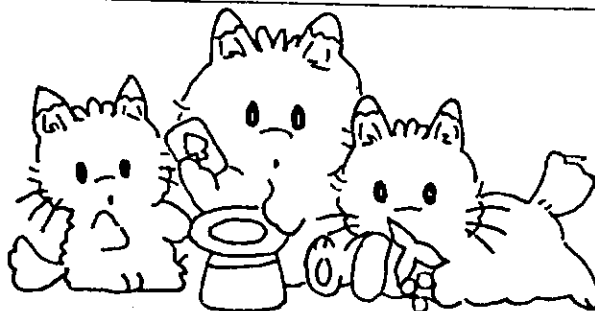
ชื่อ.....ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน
วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ การใช้รูปวรรณยุกต์ แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้รูปวรรณยุกต์จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้รูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อเลย
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 ตอน จากแผ่นเฉลยแผ่นหลัง
4. หากมีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียน และคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

แบบฝึกที่ 1
การใช้รูปวรรณยุกต์

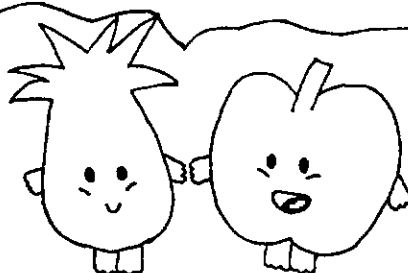
ทำกันหน่อยไม่ยากเลย

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนนำอักษรหน้าคำทางขวามือมาเติมในช่องว่าง
หน้าความหมายของคำให้ถูกต้อง

1. ของกินทำด้วยแป้งเป็นแผ่นห่อหมูสับ	๕ ก. เก๋ไก๋
2. คนขี้มาแบ่ง	๓ ข. เห่งห่ง
3. เสียงระฆังดัง	๗ ค. เหล้ง
4. ของกินทำด้วยแป้งเป็นเส้น ๆ สีเหลือง	๖ ง. เกี้ยว
5. สวยงามเข้าที่	๔ จ. โจ๊ก
6. เครื่องหมายกำหนดเสียงดนตรี	๑๘ ฉ. จ๊อกกี้
7. เสียงจันทกแตก	๑๕ ช. บะหมี่
8. ของกินทำด้วยแป้งเป็นเส้น ๆ	๒ ฉ. โน้ต
9. ข้าวต้มจนเละ	๑๐ ญ. เซ่งจี
10. ไตหมู	๘ ฎ. ก้วยเตี่ยว

เสร็จแล้วใช่ไหม ทำตอน 2 ต่อนะ ค่อยตรวจคำตอบพร้อมกัน

ตอนที่ 2

ตอนนกกาบาท (X) ลงบนตัวอักษรหน้าคำที่เขียนถูกต้อง

ไม่อยากอีกเหมือนกันจ๊ะ นักเรียนยังคงจำตอนที่ 1 ได้ใช่ไหม
ลองไม่เปิดดูนะ ผิดไม่เป็นไรทำดูก่อน แล้วค่อยดูเฉลยทีหลัง

1. ก. เก๋ไก๋	ข. เก๊ไก๋
ค. เก้ไก๋	ง. เก๋ไก๋
2. ก. กวยเตี๋ยว	ข. ก่วยเตี๋ยว
ค. ก้วยเตี๋ยว	ง. ก้วยเตี๋ยว
3. ก. บ๊ะหมี่	ข. บะหมี่
ค. บะหมี่	ง. บ๊ะหมี่
4. ก. เซ่งจี้	ข. เซ้งจี้
ค. เซ้งจี้	ง. เซ่งจี้
5. ก. โจ๊ก	ข. โจ้ก
ค. โจ่งก	ง. โจ่งก
6. ก. เพล่ง	ข. เพล้ง
ค. เพล็ง	ง. เพล่ง
7. ก. เห่งหงาง	ข. เห่งห้ง้าง
ค. เห่งห่ง้าง	ง. เห่งห้ง้าง
8. ก. เกี้ยว	ข. เก๊ี้ยว
ค. เก๊ี้ยว	ง. เกี้ยว
9. ก. จ๊อกกี้	ข. จ้อกกี้
ค. จ้อกกี้	ง. จ๊อกกี้
10. ก. โนต	ข. โน่ต
ค. โน้ต	ง. โน่ต

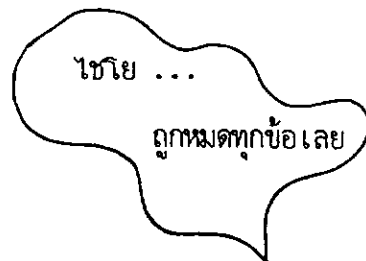
เอาละ ทำเสร็จแล้วเปิดแผ่นหลังดูเฉลยได้เลยนะ

เฉลยแบบฝึกที่ 1

ตอนที่ 1

ง.	1.
ฉ.	2.
บ.	3.
ช.	4.
ก.	5.
ฉ.	6.
ค.	7.
ฉ.	8.
จ.	9.
ญ.	10.

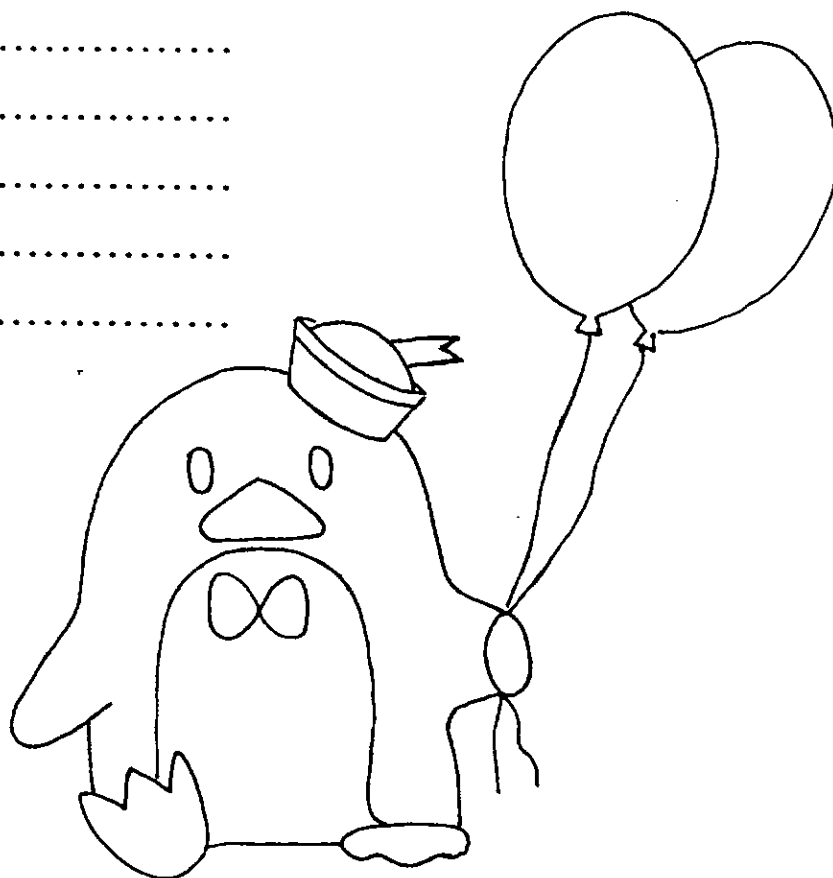
ตอนที่ 2

1.	ง.
2.	ค.
3.	ค.
4.	ง.
5.	ก.
6.	บ.
7.	ค.
8.	ค.
9.	ก.
10.	ค.

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำ

เรื่อง การใช้รูปวรรณยุกต์

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2 การใช้รูปวรรณยุกต์
--

ตอนที่ 1 มาเล่นปริศนาคำทายกันดีกว่า รู้คำตอบแล้วเขียนลงในช่องว่างขวามือเลย

1. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
ใช้แป้ง ถั่ว น้ำตาล	ความหมายถึง อาหารหวาน
คนเล่าขานอรรยจิง
2. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
คนจีนนั้นชอบใช้	ความหมายถึง ชื่อเตาไฟ
บอกบ้านให้ทำด้วยดิน
3. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
เป็นผู้ถือหางเสือ	ความหมายถึง นายท้ายเรือ
เรือสำเภาเรือหาปลา
4. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
บรรทุกสิ่งของมา	ความหมายถึง เรือสินค้า
ขายลูกค้าทุกย่านไป
5. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
สนั่นครั่นครื้นมา	ความหมายถึง เสียงฟ้าผ่า
เสียงนั้นหนาน่าตกใจ
6. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
คนจีนใช้กันมา	ความหมายถึง เรื่องภาษา
ทั้งรักษาสืบต่อไป
7. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
เมื่อรวมคนทั้งหลาย	ความหมายถึง เสียงมากมาย
เสียงวูยว้ายเพราะตกใจ
8. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
โยนให้คนอื่นเขา	ความหมายถึง สิ่งของเรา
ได้เข้ามาครอบครองแทน
9. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
ไม่เป็นที่พอใจ	ความหมายถึง ทำสิ่งใด
อยู่หลังใครไปทุกครั้ง
10. อะไรร่อย คำคำหนึ่ง
เมื่อเห็นอยากล้มลง	ความหมายถึง ชื่อผักตอง
เป็นกับของข้าวต้มเอย

ตอนที่ 2 ทบทวนความจำกันหน่อย

เขียนภาพ (X) ลงบนตัวอักษรหน้าคำที่เขียนถูกต้องนะจ๊ะ

1. ก. เจียวจ้าว ค. เจี้ยวจ้าว	ข. เจี้ยวจ้าว ง. เจียวจ้าว
2. ก. เตาส่วน ค. เต้าส่วน	ข. เต่าส่วน ง. เต้าส้วน
3. ก. อังโล ค. อั้งโล่	ข. อังโล่ ง. อั้งโล้
4. ก. เปรียงปร้าง ค. เปร้งปร้าง	ข. เปร้งปร้าง ง. เปรียงปร้าง
5. ก. เกี่ยมไฉ่ ค. เกี่ยมไฉ่	ข. เกี่ยมไฉ่ ง. เกี่ยมไฉ่
6. ก. เอี่ยมจุ่น ค. เอี่ยมจุ่น	ข. เอี่ยมจุ่น ง. เอี่ยมจุ่น
7. ก. แท้จิว ค. แท้จิว	ข. แท้จิว ง. แท้จิว
8. ก. เซ่ง ค. เซ้ง	ข. เซ้ง ง. เซ่ง
9. ก. ไต้กั้ง ค. ไต่กั้ง	ข. ไต้กั้ง ง. ไต่กั้ง
10. ก. บ๊วย ค. บ้วย	ข. บ้วย ง. บ้วย

บอกแล้วว่าไม่ยาก

เฉลยแล้วจะรู้ว่าใครเก่ง

อ้อ... ตัวเราเองนี่แหละ

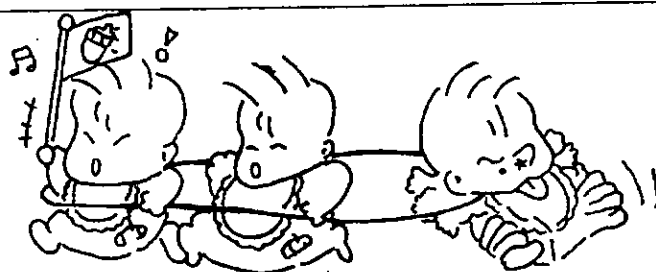
เฉลยแบบฝึกที่ 2

ตอนที่ 1 ปริศนาคำทาย

1. เต้าส่วน	6. แต้จิ๋ว
2. อั้งโล่	7. เจียวจ้าว
3. ไต้ก๋ง	8. แซ่
4. เอี่ยมจิ้น	9. บ๊วย
5. เปี้ยงป้าง	10. เกี่ยมไฉ่

ตอนที่ 2

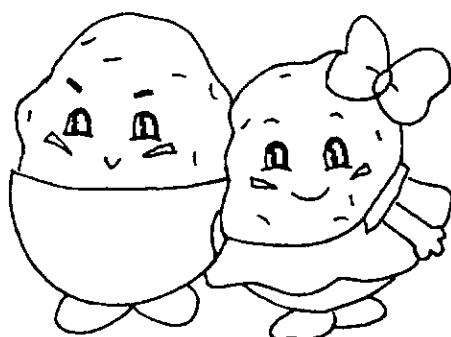
1. ง.	6. ง.
2. ค.	7. ก.
3. ค.	8. ข.
4. ง.	9. ข
5. ค.	10. ก.

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

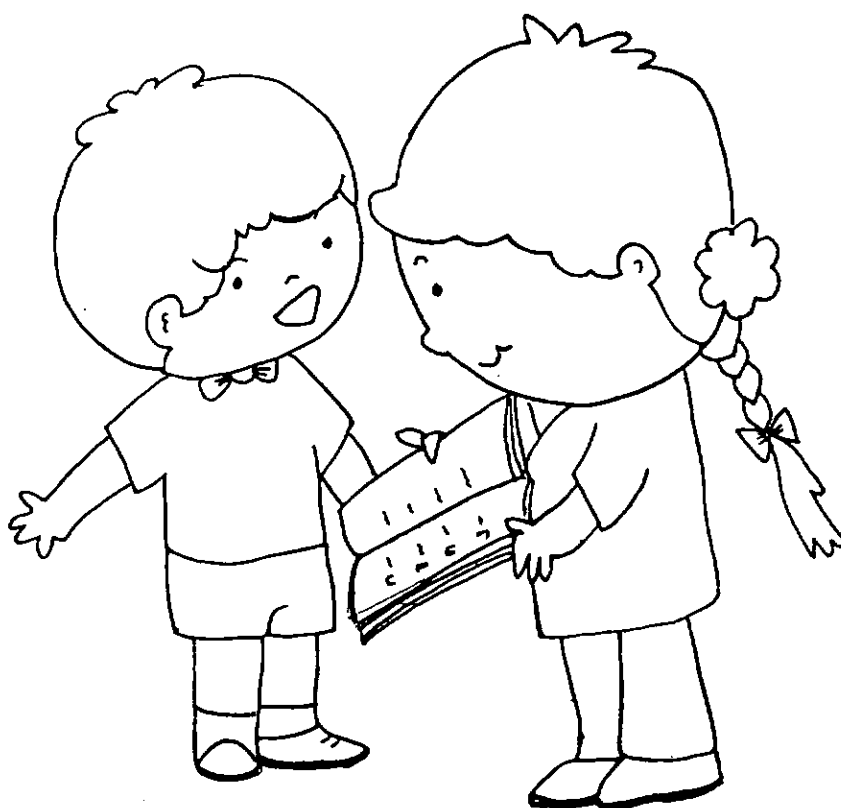
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

แบบฝึกทักษะ

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ การเขียนคำที่ออกเสียงอะ แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนคำที่ออกเสียงอะ จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเขียนคำที่ออกเสียงอะ ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

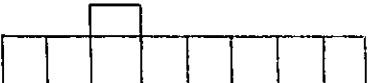
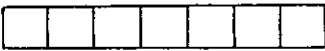
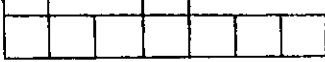
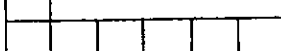
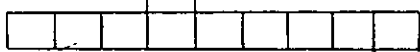
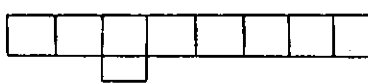
1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากแผ่นเฉลยแผ่นหลังของแต่ละชุด
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

แบบฝึกที่ 1,
เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

ตอนที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างของคำที่มีความหมายตรงกัน

1.		หมายถึง คลื่นเหียน ไม่รู้จะตัดสินใจอย่างไรดี
2.		หมายถึง ถัดวัน
3.		หมายถึง เพื่อประชาชนทั่วไป
4.		หมายถึง ความรู้ตัวอยู่เสมอ ความไม่เพเลอตัว
5.		หมายถึง การแสดงความเคารพ
6.		หมายถึง ความเป็นไทแก่ตัว การปกครองตนเอง
7.		หมายถึง ตั้งใจทำอย่างรีบเร่งเพื่อให้เสร็จไป
8.		หมายถึง ห่วงหน้า ห่วงหลัง
9.		หมายถึง พร่ำพูด เอาใจ
10.		หมายถึง อ่อนนุ่มพอดี

ความหวังอีกไม่ไกลครับ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนนำคำที่ประสมได้ในตอนที่ 1 มาเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

1. คุณป้า หลานสาวจนเคยตัว
2. คนเฒ่ามักเป็นคนที่ขาดสติ
3. คนที่ทำงาน จะเป็นผู้ที่มีความรอบคอบจนเป็นนิสัย
4. อ่อนหวาน เป็นคุณสมบัติของสตรีไทย
5. ผู้น้อยต้องมี ต่อผู้อาวุโสกว่า
6. นักโทษได้รับ หลังจากมีการอภัยโทษครั้งใหญ่
7. สำน เป็นสมบัติของประชาชน
8. พวกเรา ดูหนังสือเพราะใกล้จะสอบแล้ว
9. พรุ่งนี้กำลังแพ้ท้องมีอาการ ตลอดเวลา
10. ระพี ที่ต้องทำงานเพื่อไปดูงานที่อเมริกา 2 เดือน

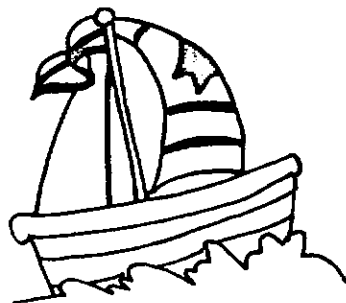
เฉลยแบบฝึกที่ 1

ตอนที่ 1

1. พะอืดพะอม	6. อีสุภาพ
2. ละเอียดลออ	7. ขมกเข้มน
3. สาธารณะ	8. พะว้าพะวัง
4. สัมปชัฏฐะ	9. พะเน้าพะนอ
5. สัมมาคารวะ	10. ละมุนละไม

ตอนที่ 2

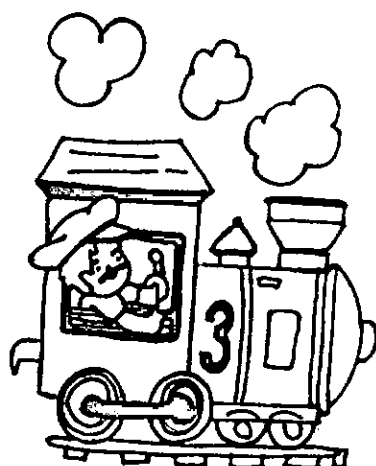
1. พะเน้าพะนอ	6. อีสุภาพ
2. สัมปชัฏฐะ	7. สาธารณะ
3. ละเอียดลออ	8. ขมกเข้มน
4. ละมุนละไม	9. พะอืดพะอม
5. สัมมาคารวะ	10. พะว้าพะวัง

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2

การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

ตอนที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สมบูรณ์แล้วขีดเส้นโยงคำกับความหมายให้สัมพันธ์กัน

1. ต _ _ ร _ _ ค _ _

2. _ _ เ _ _ ร _ ก _

3. ต _ _ _ อะ _ ำ _

4. _ ย _ _ ข ย _

5. ล _ _ _ ย ต _ _ _ ม

6. ค _ _ น _ อะ _ _

7. _ อะ _ _ ป _ _ ง

8. _ ร _ _ ต ป ร _ _ ำ _

9. อ _ _ ม _ ล _ ย

10. _ อะ _ ำ _ _ ล _

ก. ชักชวนให้ตกลงใจด้วยการรบเร้า

ข. ละม้ายคล้ายคลึง

ค. ประหาร เอาถึงเป็นถึงตาย

ง. ประองตองกัน

จ. ลูก ๆ สน ๆ

ฉ. อาการครั่นเนื้อครั่นตัว

ช. พยุงไว้ ประคองไว้

ซ. ร้อนสนั่น

ณ. เกลียดเมื่อเห็น น่ารังเกียจ

ญ. มากเกะกะ

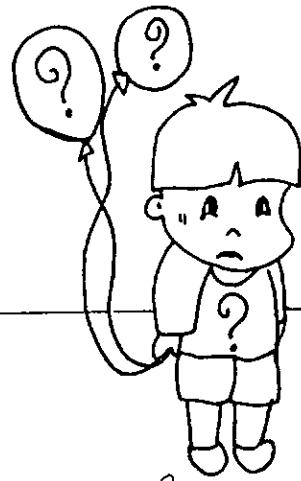
ตั้งใจหน่อยนะจ๊ะ
อีกนิดได้ยก

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนนำคำที่ประสมได้ในตอนที่ 1 มาเติมลงในช่องว่างของประโยคต่อไปนี้
ให้ได้ในความสมบูรณ์

1. น้องสาวของฉันทำท่า เมื่อเห็นกิ่งก้อ
2. อากาศเปลี่ยนน้อย ๆ ทำให้เขา
3. เมื่อวานนี้ห้องของมะลิถูกรื้อของ ไปหมด
4. ชายคนนั้นทำทางพิรุณเพราะทำท่า
5. คุณน้ำ ขึ้นรถไฟจึงลืมกระเป๋าเสื้อผ้าอีกใบ
6. หน้าตาของอึ้งย้งนั้น กับศรีสุตมาก
7. นักโทษที่ถูกจับคดีฆ่าคนตายควรได้รับการ
8. ชีวิตของเด็กกำพร้าควรได้รับการ จากผู้ใจบุญ
9. พวกเราเป็นเพื่อนกันก็ต้อง ต่อกัน
10. เพื่อน ๆ ให้อภิชาติไปเที่ยวชะอำจนได้

เฉลยแบบฝึกที่ 2

ตอนที่ 1

1. ตะครันตะครอ	ก. ชักชวนให้ตกลงใจด้วยการรบเร้า
2. ระเกะระกะ	ข. ละม้ายคล้ายคลึง
3. ตะลิตะลาน	ค. ประหาร เอาถึงเป็นถึงตาย
4. ขยะแขยง	ง. ปรงดองกัน
5. ละเมียดละไม	จ. ลุก ๆ สน ๆ
6. คะยั่นคะยอ	ฉ. อาการครันเนื้อครันตัว
7. ปะทะปะทัง	ช. พยุงไว้ ประคองไว้
8. ประหัตประหาร	ซ. รับร้อนสนลาน
9. อะลุ่มอล่วย	ณ. เกลียดเมื่อเห็น น่ารังเกียจ
10. ละล้าละลัง	ญ. มากเกะกะ

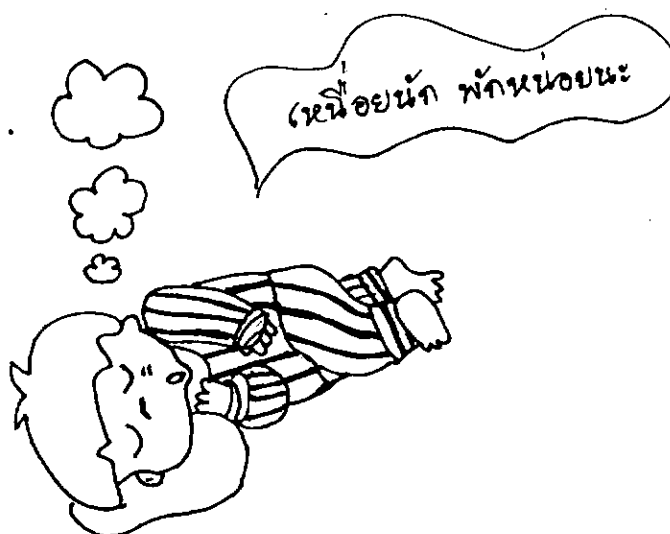
ตอนที่ 2

1. ขยะแขยง	6. ละเมียดละไม
2. ตะครันตะครอ	7. ประหัตประหาร
3. ระเกะระกะ	8. ปะทะปะทัง
4. ละล้าละลัง	9. อะลุ่มอล่วย
5. ตะลิตะลาน	10. คะยั่นคะยอ

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียงอำ
แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....
วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ออกเสียงอำ แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนคำที่ออกเสียงอำ จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเขียนคำที่ออกเสียงอำ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อ
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 ตอน จากเฉลยแผ่นหลัง
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

แบบฝึกที่ 1

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ้ำ

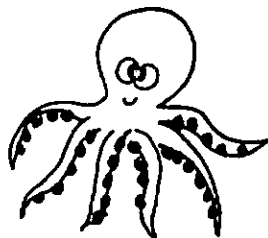
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนประสมอักษรให้เป็นคำ แล้วนำไปเขียนลงในกรอบ ซึ่งตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1. มา ั ธ ค ง ร ี		หมายถึง แหวนพระราชา
2. ร ั ม ป ป าร		หมายถึง เล่าสืบทอดกันมา
3. ป ั า ม น ท ก		หมายถึง เสียงหวั่นไหวทั่วไป
4. ำ น ง อ ท		หมายถึง ระเบียบเสียงสูงต่ำมีจังหวะ
5. ง ร ำ อ พ ำ		หมายถึง ปิดบังโดยลงให้เข้าไปในทางอื่น
6. ม ำ ห อ ต ั		หมายถึง ดุร้าย ทารุณ โหด เขี้ยม
7. ล ก พ ั ม		หมายถึง ผ้าพอด้วยบนสัตว์
8. ต ำ พ ม อ		หมายถึง โรคที่ทำให้อวัยวะบางส่วนกระดูกไม่ได้
9. น ำ ะ ถ ก ม ั		หมายถึง ธาตุสี่เหลี่ยมติดไฟง่าย
10. น ม ส ำ ม		หมายถึง การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้

ตั้งใจน้อยนะจ๊ะ
ไม่ยากเลย!

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนกากบาท (X) หน้าข้อที่เขียนสะกดคำอ่านที่กำหนดให้ได้ถูกต้องที่สุด

อ่านอย่างนี้

เขียนอย่างไรจะ

1. ทำ - มะ - รง

ก. ทำมรงค์

ข. ถ้ามรงค์

ค. ทำมรงค์

ง. ถ้ามรงค์

2. อำ - มะ - พาด

ก. อำมพาด

ข. อำมพาด

ค. อัมพาด

ง. อัมพาด

3. ปะ - ร้า - ปะ - รา

ก. ปะรัมปรา

ข. ปะร้ามะรา

ค. ปรัมปะรา

ง. ปรัมปรา

4. กำ - พน

ก. กัมพน

ข. กำพน

ค. กัมพล

ง. กำพล

5. อำ - มะ - หิต

ก. อำมหิต

ข. อำมหิต

ค. อำมะหิต

ง. อัมมะหิต

6. อำ - พราง

ก. อัมพราง

ข. อัมพราง

ค. อำพราง

ง. อำพราง

7. ทำ - นอง

ก. ทำนอง

ข. ทำนอง

ค. ถ้านอง

ง. ถ้านอง

8. ล้า - มะ - นา

ก. ล้ามนา

ข. ลัมมนา

ค. ลัมมะนา

ง. ลัมมนา

9. กำ - ปะ - นาด

ก. กำปะนาท

ข. กำปะนาท

ค. กัมปะนาท

ง. กัมปะนาท

10. กำ - มะ - ถัน

ก. กำมะถัน

ข. กัมมะถัน

ค. กำมถัน

ง. กัมมถัน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

ตอนที่ 1

1. อ้ามรงค์	6. อ้ามหิต
2. ปร้าปปรา	7. ก้ามพล
3. ก้ามปนาท	8. อ้ามพาด
4. ท้านอง	9. ก้ามะกัน
5. อ้าพราง	10. ส้ามมนา

ตอนที่ 2

1. ข	6. ค
2. ค	7. ก
3. ง	8. ง
4. ค	9. ค
5. ก	10. ก

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2
เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

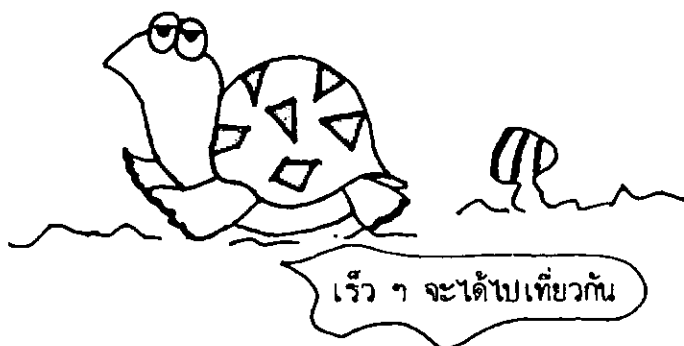
ตอนที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำต่อไปนี้ลงในช่องว่างที่กำหนดให้พอกับกับจำนวนคำและ
มีความหมายตรงกับคำอ่าน

อ่านว่า

1. ทำ - รง
2. ส่า - พาด
3. ช่า - แรก
4. บ่า - เหน็ด
5. จ่า - นัน - จา
6. ดำ - รง
7. ส่า - ปะ - ทาน
8. จ่า - เนียน
9. ดำ - หรับ
10. ส่า - ราน

เขียนอย่างไร

ตอนที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนภาษาท (X) หน้าข้อที่มีความหมายตามที่กำหนดให้และเขียนถูกต้องที่สุด

1. ทำความดีได้รางวัลตอบแทน

ก. บำเหน็ด

ข. บำเหน็จ

ค. บำเหน็ด

2. การพบกันที่ฝ่ายหนึ่งต้องการทราบเรื่องจากอีกฝ่ายหนึ่ง

ก. สัมภาษ

ข. สำนาษณ์

ค. สัมภาษณ์

3. ตำราที่กำหนดไว้เป็นเฉพาะแต่ละเรื่อง

ก. ตำหรับ

ข. ตัมรับ

ค. ตำรับ

4. เวลาที่ผ่านมาเนิ่นนานช้า

ก. จำเนียร

ข. จำเนียร

ค. จำเนียร

5. สิ่งที่ยังงัวเงียอยู่

ก. ชำรงค์

ข. ชำรง

ค. ทำรง

6. ช่างพูด ช่างเจรจา

ก. จำนันจา

ข. จำนัลจา

ค. จำนรรจา

7. เทรกลงไปได้ทันดิน

ก. ชำแลก

ข. ชำแรก

ค. ชำแทรก

8. ความสุขสบาย

ก. สำนาน

ข. สำนาน

ค. สำนาน

9. การอนุญาตให้มีสิทธิที่จะทำเหมือนแต่ผู้เดียว

ก. สัมปทาน

ข. สำนปะทาน

ค. สำนทาน

10. การทำให้คงอยู่ตลอดไป

ก. ดำรงค์

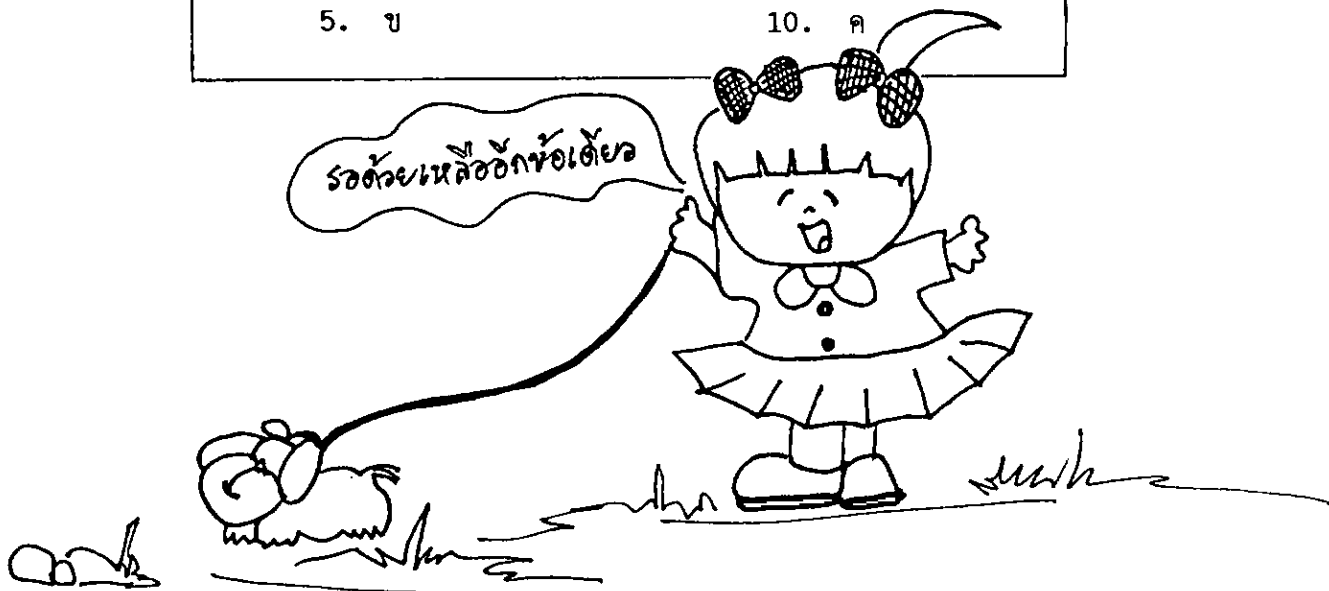
ข. ดำรงค์

ค. ดำรง

เฉลยแบบฝึกที่ 2

เรื่อง การเขียนคำที่ออกเสียง อ่า

ตอนที่ 1	
1. อ่าง	6. ดำรง
2. สัมภาษณ์	7. สัมภาษณ์
3. ชำแวก	8. จำเนียร
4. บำเหน็จ	9. ดำรับ
5. จำนรรจา	10. สำราญ
ตอนที่ 2	
1. ข	6. ค
2. ค	7. ข
3. ค	8. ข
4. ก	9. ก
5. ข	10. ค

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำพ้องเสียง

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนคำพ้องเสียง

แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....

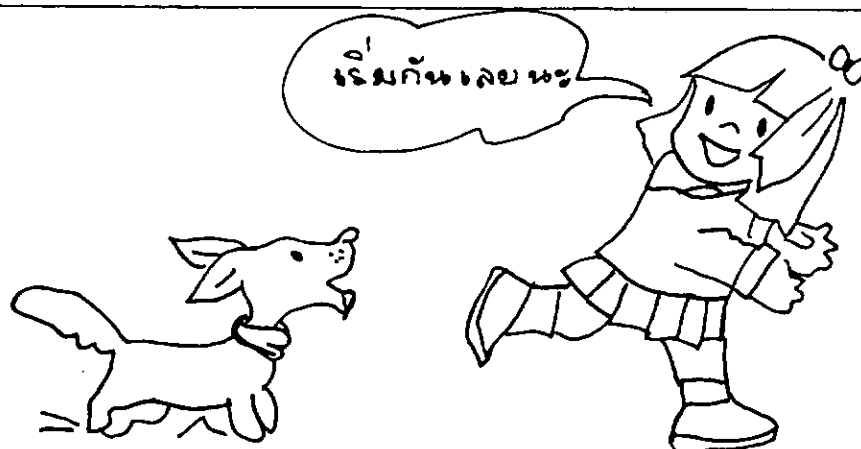
วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ การเขียนคำพ้องเสียง แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนคำพ้องเสียง จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามรถเขียนคำพ้องเสียง ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากแผ่นเฉลยแผ่นหลังของแต่ละชุด
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

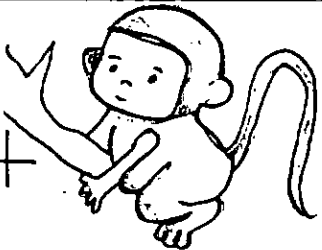
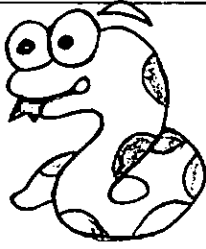
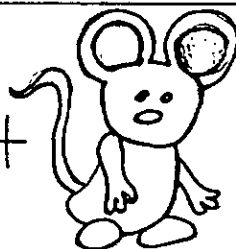
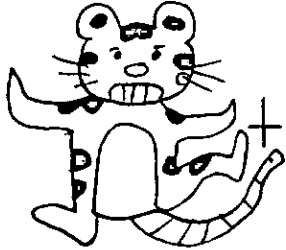
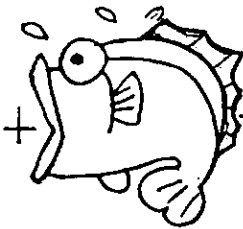

แบบฝึกที่ 1
การเขียนคำพ้องเสียง

155

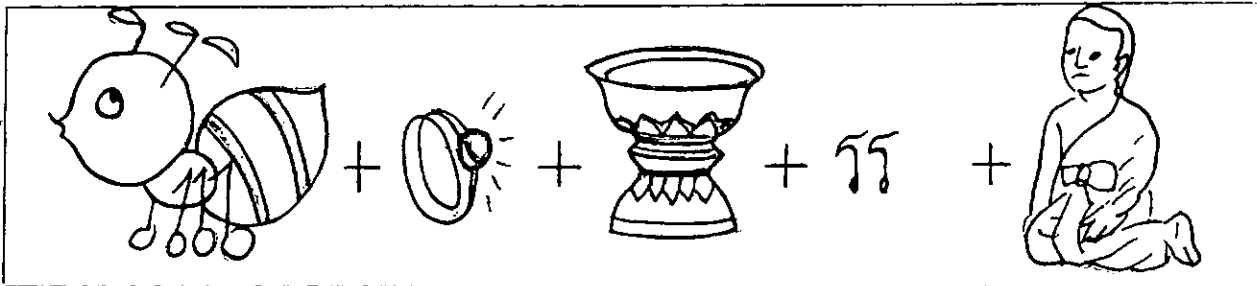
ให้นักเรียนแปลความหมายจากภาพเป็นตัวอักษรแล้วประสมเป็นคำ
นำไปเขียนลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1

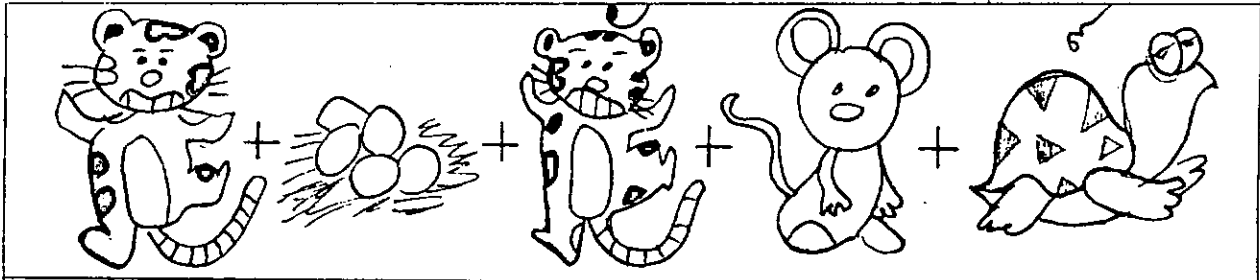
ตัวอย่าง	
โ + + โข + + 	
1	ใบขจร
 + ฅ + + ๖๖ + + 	
2	
๑ + + + + ฅ + ๗	
3	
 + ฅ + + + ๗	
4	
 + ฅ + + ๖๖ + + 	

ตอนที่ ๑

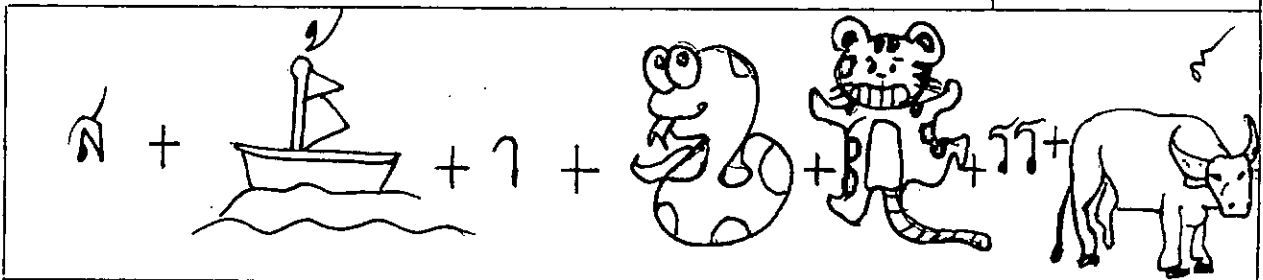
6

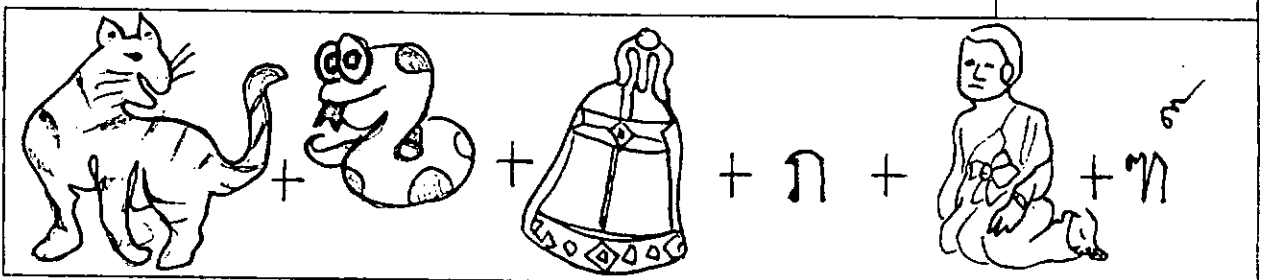
7

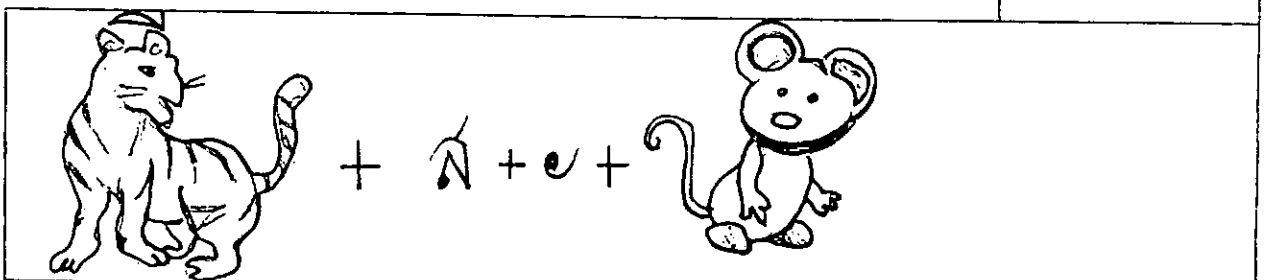
8

9

10

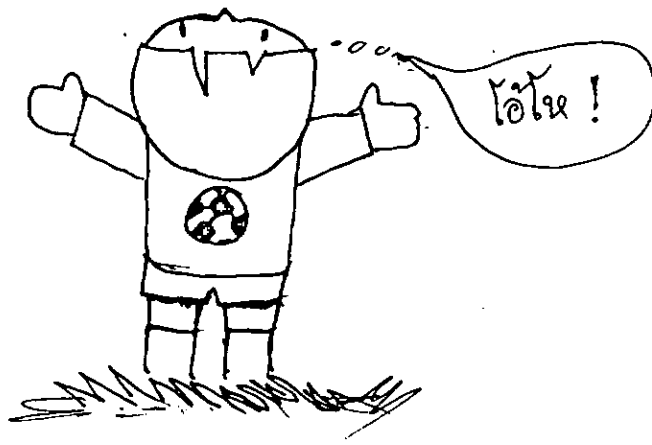
แบบฝึกที่ 1

การเขียนคำพ้องเสียง

ตอนที่ 2

จงเติมคำที่หายไปในช่วงว่างให้ถูกต้อง โดยเลือกคำในวงเล็บที่กำหนดไว้ให้

1. นายโหม่งเป็นคนที่.....จริง ๆ (ทนทายาด, ทนทายาท)
2. ข้าราชการที่ทุจริตจะถูกประชาชน แชง (สาบแชง, สาบแช่ง)
3. เด็กชายตั้งใจเงินเหรียญห้า.....หล่นหาย (บาท, บาท)
4. เพื่อนำต้นนี้ได้.....มาจากณบุรี (พันธุ์, พันธุ์)
5. ตึก ถูระเบิดบาดเจ็บได้รับ.....ที่นั่นมือ (บาทแผล, บาทแผล)
6. ประเพณีไทยควรได้รับการธำรงรักษาไว้มิฉะนั้นจะไป (สาบสูญ, สาบสูญ)
7. พวกเรานั่งบน.....เขี้ยวก็ฟ้าสับของเรา (อัศจรรย์, อัศจรรย์)
8. หนุมานมีความ มากเมื่อพระรามถูกไฉยรพลักพาตัวไป (โศกคัลล, โศกคัลล)
9. ถือว่าเป็นสิ่งมงคลอย่างหนึ่งในเวลาทำบุญบ้าน (สายสิญจน์, สายสิญจน์)
10. นิ่งหนองเป็น.....ตระกุ่มหาเศรษฐีในเมืองไทย (ทายาท, ทายาท)

เฉลยแบบฝึกที่ 1

ตอนที่ 1

1. บาดแผล	6. โศกคัลย์
2. เงินบาท	7. อัฒจันทร์
3. สาบสูญ	8. สายสัญญาณ
4. สาบแช่ง	9. ทนทายาด
5. พันธุ์ไม้	10. ทายาท

เฉลยแบบฝึกที่ 1

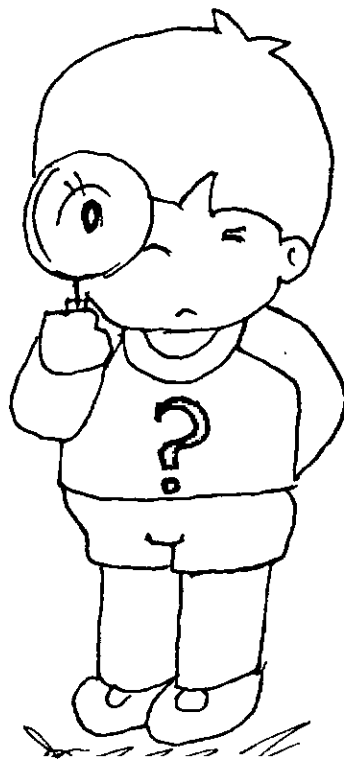
ตอนที่ 2

1. ทนทายาด	6. สาบสูญ
2. สาบแช่ง	7. อัฒจันทร์
3. บาท	8. โศกคัลย์
4. พันธุ์	9. สายสัญญาณ
5. บาดแผล	10. ทายาท

ตอนที่ 3

ลองนึกทบทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

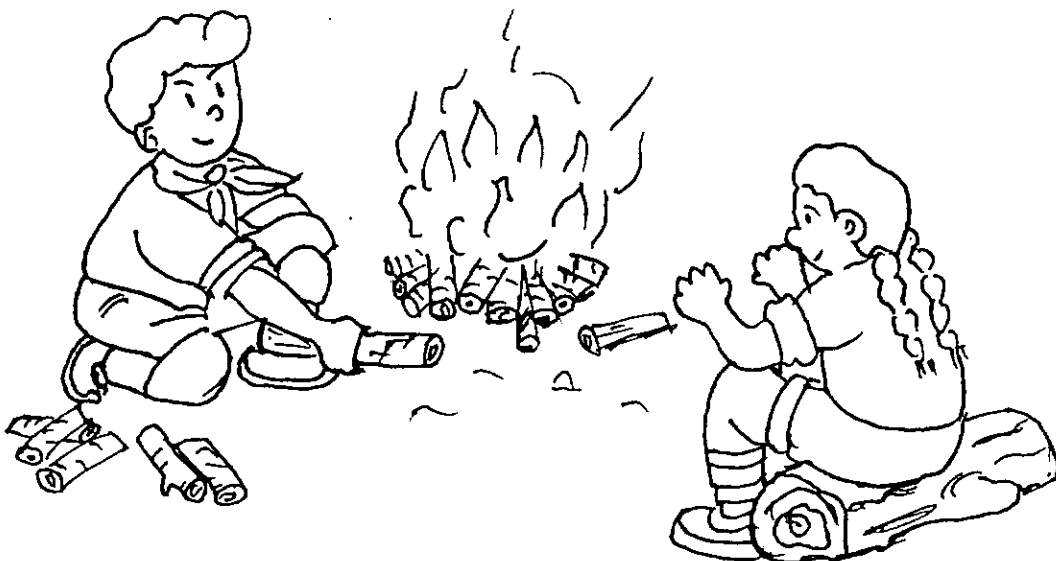

ถูกอีกแน่ๆ เลย

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

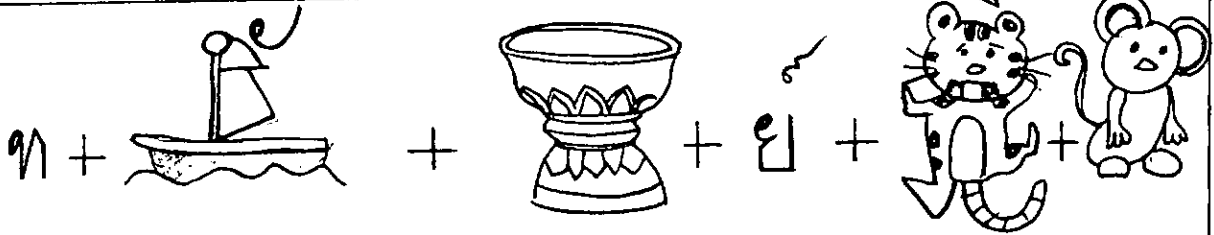
เรื่อง การเขียนคำพ้องเสียง

แบบฝึกที่ 2 ..

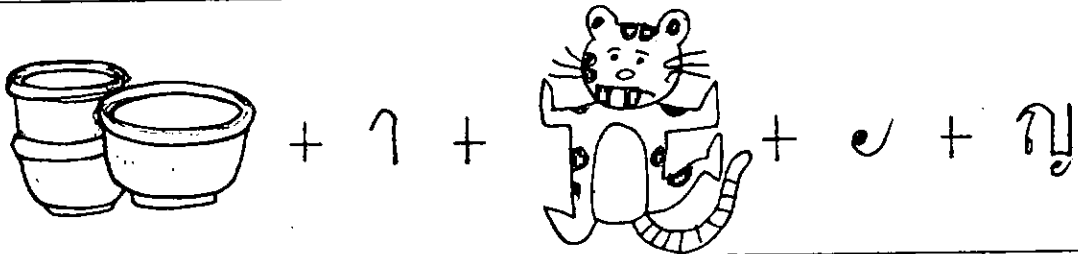

ตอนที่ 1

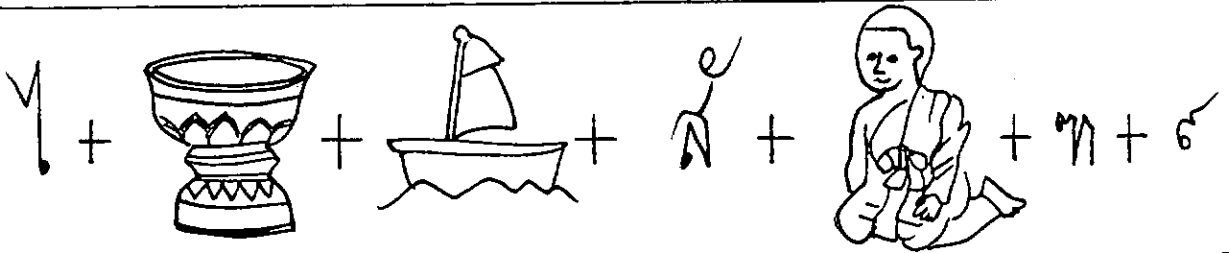
1

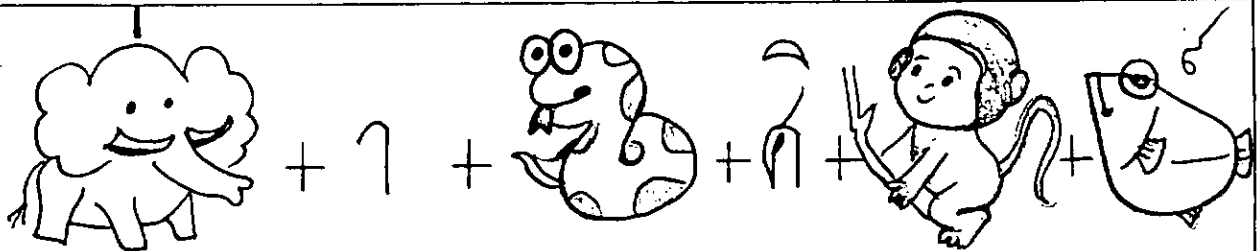
2

3

4

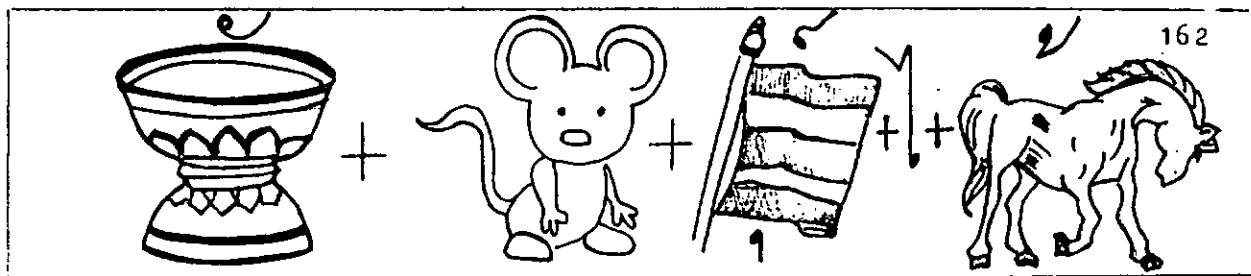

5

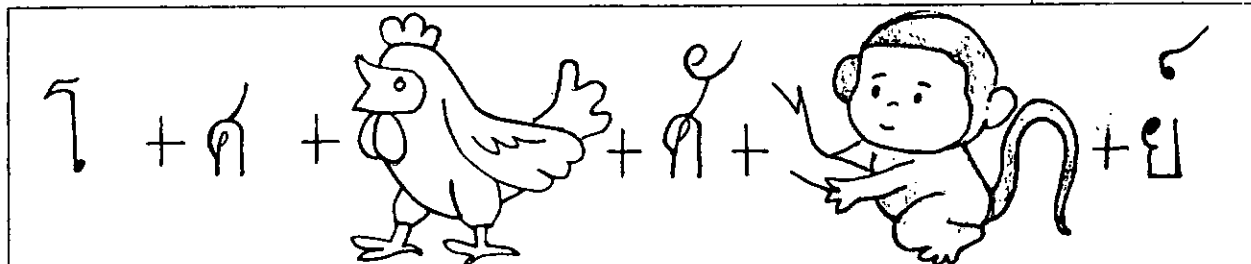

5

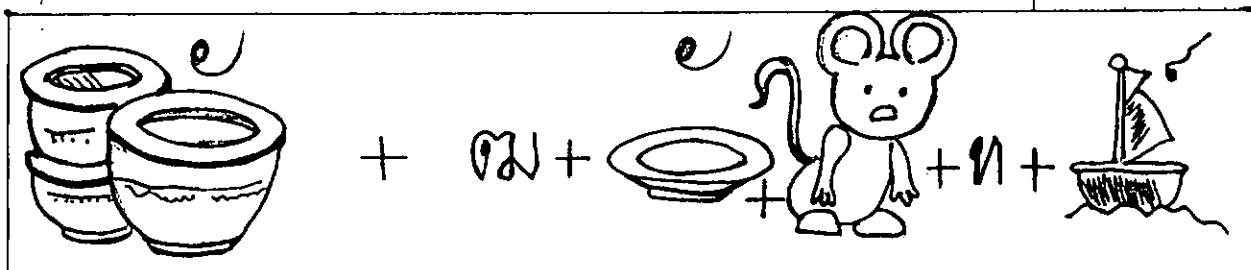
ตอนที่ 1

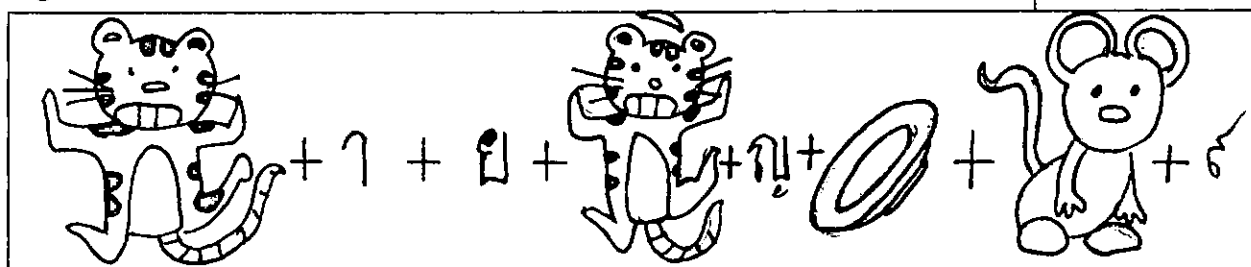
6

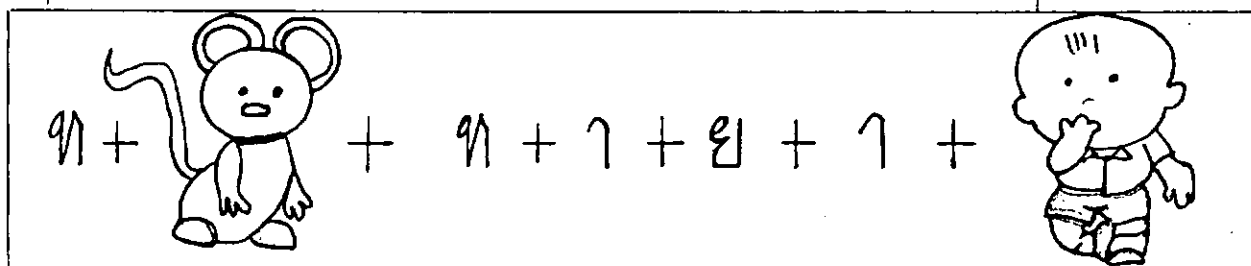
7

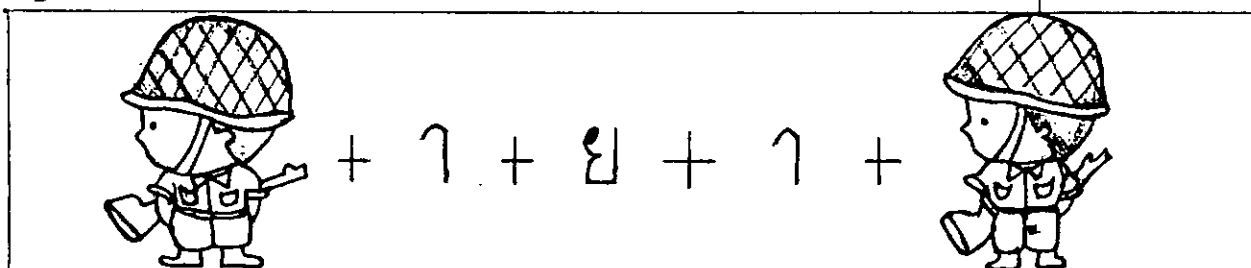
8

9

10

แบบฝึกที่ 2

การเขียนคำพ้องเสียง

ตอนที่ 2

ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาใส่ให้ตรงกับคำในกรอบ

คำที่กำหนดให้

สิน

ศิลป์

จรรย์

สัญญา

สันต์

สรรค์

ภัณฑ์

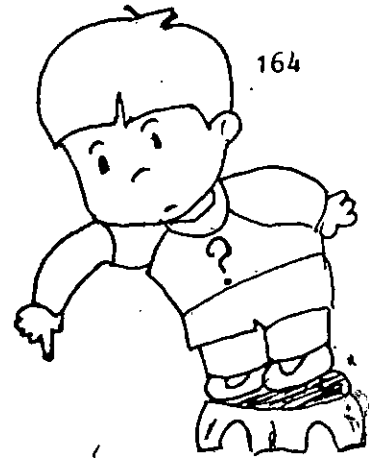
พรณ

สัน

สันต์

1. สิบ _____	หมายถึง เจ็บ สงบ
2. ผิว _____	หมายถึง สิบองผิว
3. สิ่ง _____	หมายถึง สิ่งของเครื่องใช้ของพระสงฆ์
4. ทรัพย์ _____	หมายถึง วัดที่มีราคาและถือเอาได้
5. อัศ _____	หมายถึง แปลก ประหลาด
6. อา _____	หมายถึง ความตาย
7. ไพร _____	หมายถึง แนวป่า
8. สร้าง _____	หมายถึง สร้างให้ขึ้น
9. ช่าง _____	หมายถึง ช่างผู้ชำนาญทางศิลปะ
10. สี _____	หมายถึง สีต่าง ๆ ที่สวยงาม

เฉลยแบบฝึกที่ 2
การเขียนคำพ้องเสียง

ตอนที่ 1

1. ทรัพย์สิน	6. ผิวพรรณ
2. อาสน์	7. สุกสันต์
3. ไพธลันท์	8. สร้างสรรค์
4. ช่างศิลป์	9. สังฆภัณฑ์
5. อัจฉริยะ	10. ลีลัน

ตอนที่ 2

1. สุกสันต์	6. อาสน์
2. ผิวพรรณ	7. ไพธลันท์
3. สังฆภัณฑ์	8. สร้างสรรค์
4. ทรัพย์สิน	9. ช่างศิลป์
5. อัจฉริยะ	10. ลีลัน

เฉลยกันเลย

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียน สกตคำ

เรื่อง การเขียนตัวการ์นต์

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนตัวการ์ตูน

แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....

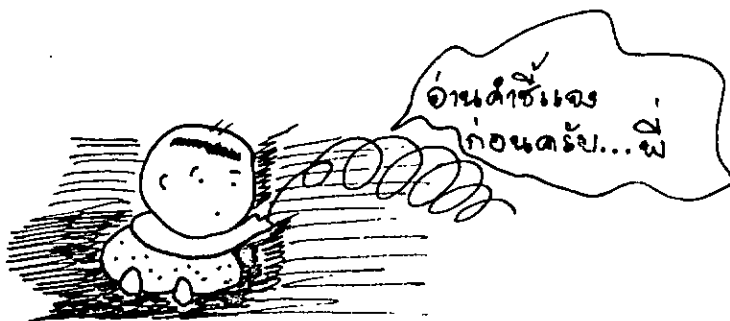
วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ การเขียนตัวการ์ตูน แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนตัวการ์ตูน จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ตัวการ์ตูนได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อเลย
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากแผ่นเฉลยแผ่นหลังของแต่ละชุด
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

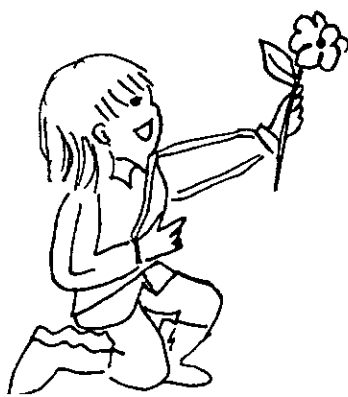
แบบฝึกที่ 1

เรื่อง การเขียนตัวการ์ตูน

ตอนที่ 1 จงนำตัวการ์ตูนที่กำหนดให้ไปเขียนลงในช่องว่างของคำให้ถูกต้อง แล้วนำมาเขียนเป็นคำลงในช่องว่างด้านขวามือ

ด ี ญ ี ภั ค ย์ ร ญ ี ส ี ด ี ญ

1. ปราสม_	
2. จาบัล_	
3. นักปราช_	
4. อานิสง_	
5. อุทธ_	
6. ฤตง_	
7. เปรมปรี_	
8. อาถรรพ_	
9. คัมภี_	
10. เหมัน_	

ขอมอบให้...
คนเก่ง

เฉลยแบบฝึกที่ 1

ตอนที่ 1

1. ภั	6. ค์
2. ยั	7. ตั
3. ญั	8. ณ์
4. ลั	9. วั
5. ณ์	10. ตั

ตอนที่ 2

1. ข	6. ข
2. ค	7. ค
3. ก	8. ก
4. ค	9. ค
5. ก	10. ก

ต้องถามด
ักแน่ ๆ

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การเขียนตัวการ์นต์

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2
เรื่อง การเขียนตัวการ์ตูน

ตอนที่ 1 จงนำตัวการ์ตูนที่กำหนดให้ไปเขียนลงในช่องว่างของคำให้ถูกต้อง แล้วนำมาเขียน
เป็นคำลงในช่องว่างด้านขวามือ

ส น พ ถ ค ท ม ร ย ท

1. ดึกดำบรร_	1. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
2. มัธยัส_	2. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
3. อุโมง_	3. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
4. เดียดฉิน_	4. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
5. พยัค_	5. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
6. อภิวัน_	6. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
7. ร่ายมนต์_	7. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
8. พรหมจรร_	8. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
9. ดาวดึง_	9. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>
10. คฤหาสน_	10. <table border="1" style="width: 100%; height: 20px;"></table>

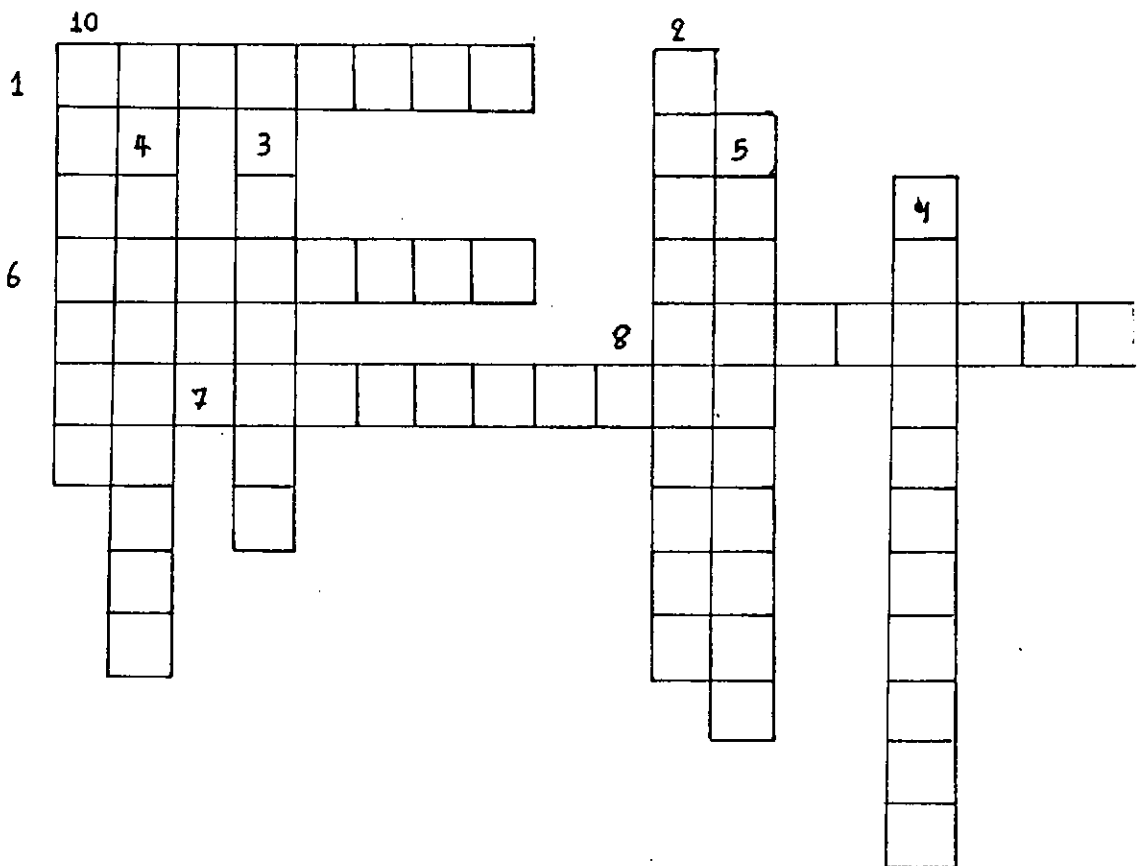

ไม่ต้องรับทำนะจ๊ะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเติมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ลงในปริศนาอักษรไขว้ทุกช่อง โดยให้คำตอบตรงกับหมายเลขที่กำหนดให้ไว้

แต่ละคำนั้นให้ความหมายแล้ว
ต้องเขียนคำทำให้ถูกนะ

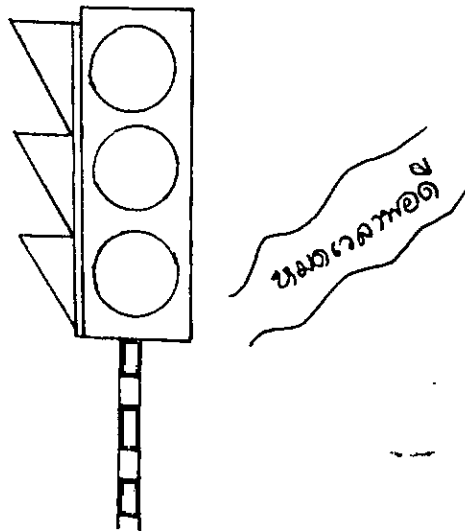
1. กราบไหว้	6. ใช้จ่ายอย่างประหยัด
2. รังเกียจ ขยะแขยง	7. เรือนอันสง่าผ่าเผย
3. เสือโคร่ง	8. สวรรค์ชั้นที่ 2
4. การสอท่วงทิวาจาไหวพริบ	9. ลีกล้านมาแล้ว
5. ทำนองร้อง	10. ทางที่ขุดลงไปใต้ดิน

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ ช ทร

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ ช ทร

แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการใช้ ช ทร แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ ช ทร จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ ช ทร ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อ
3. ตรวจคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 ตอน จากเฉลยแผ่นหลัง
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

แบบฝึกที่ 1

เรื่อง การใช้ ช ทร

ตอนที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนแก้ไขคำที่เขียนผิด โดยเขียนใหม่ให้ถูกต้องลงในช่องว่าง
ที่กำหนดจำนวนคำให้ถูกต้อง

1. แซกแทรก
2. ทราบขริง
3. ขวง
4. ซามไว
5. มัดซี
6. ต้นไซ
7. ไซ
8. ไซ
9. ขริมทรัพย์
10. เทรทรง

1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ต้องถูกหมดอีก
แน่ๆ เลยค่ะ

ตอนที่ 2 จงเติมพยัญชนะหรือสระลงในช่องว่างของพยัญชนะที่กำหนดให้ ซึ่งเมื่อเติมแล้วจะกลายเป็นคำที่มีความหมายตรงกับความหมายที่กำหนดให้

ความหมาย	พยัญชนะที่กำหนดให้
1. หญิงสาววัยรุ่น	ท _ _ _ _ ย
2. ต้นไม้ชนิดหนึ่ง	ด _ _ _ ร
3. อาการที่รู้สึกจับใจอย่างลึกซึ้ง	ช _ _ _ ง
4. แทรกเข้าไปเกี่ยวข้องในกิจการของผู้อื่น	แ _ _ _ _ _ ง
5. เครื่องสานสำหรับดักปลา	_ _
6. ใจ อก	ท _ _ ง
7. เป็นคำเน้นความหมายคำหน้า	_ _ _
8. เอาผ้าทาบลงไปในน้ำเพื่อให้แห้ง	ช _ _ บ
9. อาการเดินโซเซเหมือนคนเฒ่า	เ _ _ ง
10. มเหสีของพระเวสสันดร	ม _ ร

ทบทวนความจำ
ในทำนองก่อน

เฉลยแบบฝึกที่ 1

ตอนที่ 1

1. แทรกแซง	6. ต้นไทร
2. ซาบซึ้ง	7. ไซ
3. ทรวง	8. ไซรั
4. ทรมวย	9. ซีมัป
5. มัทร	10. เซซัง

ตอนที่ 2

1. ทรมวย	6. ทรวง
2. ต้นไทร	7. ไซรั
3. ซาบซึ้ง	8. ซีมัป
4. แทรกแซง	9. เซซัง
5. ไซ	10. มัทร

เฉลยเลยนะคะ

ตอนที่ 3

ลองนึกทบทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ ข ทร

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2
เรื่อง การใช้ ช ทร

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนแก้ไขคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามความหมาย และหาส่วนของคำที่หายไปทางขวามือ ซึ่งเป็นคำที่ถูกต้องแล้ว มาโยงให้เป็นคำ ๆ เดียวกัน

1. เอียง เสียหลัก	
ทรวด	

1. ช่าน

2. แล่นไปทั่วร่างกาย	
ทราบ	

2. โทรม

3. กระเลือกกระสนไปอย่างสันคืด	
ทรม	

3. ศพ

4. รูปร่าง	
ชวด	

4. รา

5. เจียบเหงา	
ทราบ	

5. เซ

6. เลื่อนไป ร่วงโรย

ชุด

6. ชาน

7. ชื่อต้นไม้ผล

พุด

7. ทรี

8. นกเหยี่ยวขนาดใหญ่

อินทรี

8. แชก

9. ร่างของคนตายแล้ว

ทราง

9. ทรง

10. ดันขึ้นไปทุกซอกมุม

ทรอก

10. เซา

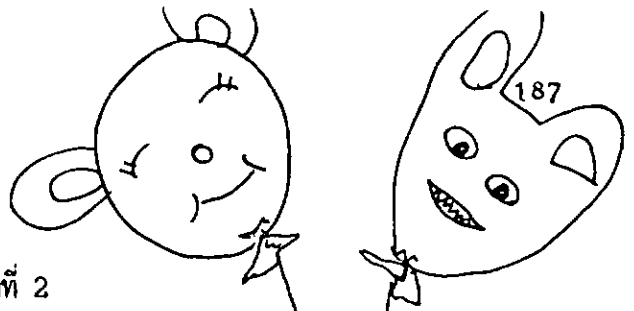
พักเหนื่อย...
ก็คิดว่า
จะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเติมคำในช่องว่างของข้อความที่กำหนดให้
โดยเลือกคำข้างล่างที่ถูกต้องมาใส่ในช่องว่าง

นายทรงทราบ หาซื้อปูนตรางน เดินจน
..... จนจะคล้าย จึงไปนั่งพักใต้ต้น พอหายเหนื่อย
ก็ลุกขึ้นแต่งร่างกาย จิตใจก็ จึง กลับบ้าน
พอกลับบ้านปรากฏว่าภรรยาซื้อปูนมาได้แล้ว นายทรงทราบก็มีความรู้สึก จิตใจ

1. ก. ซอกแทรก	ข. ซอกแซก
2. ก. อินทรี	ข. อินชี่
3. ก. ทรวดทรง	ข. ชวดทรง
4. ก. ชุดโซม	ข. ทรดโถม
5. ก. ทรากศพ	ข. ซากศพ
6. ก. พุดทรา	ข. พุทรา
7. ก. ชวดเซ	ข. ทรวดเซ
8. ก. สบเซา	ข. ซบเซา
9. ก. ชมชาน	ข. ทรมชาน
10. ก. ทราบชาน	ข. ซาบชาน

เฉลยแบบฝึกที่ 2

ตอนที่ 1

1. ชวด	→	1. ช่าน
2. ชาบ	→	2. ไทรม
3. ชม	→	3. ศพ
4. ทรวด	→	4. รา
5. ชบ	→	5. เซ
6. ทรด	→	6. ชาน
7. พท	→	7. ทรี
8. อิน	→	8. แชก
9. ชาก	→	9. ทรง
10. ชอก	→	10. เซา

ตอนที่ 2

1. ข	6. ข
2. ก	7. ก
3. ก	8. ข
4. ข	9. ก
5. ข	10. ข

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ น ณ

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้น ณ

แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....
วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ การใช้น ณ แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้น ณ จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้น ณ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อไป
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 แบบฝึก จากแผ่นเฉลยแผ่นหลังของแต่ละชุด
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

อ่านคำสั่งก่อนนะ

แบบฝึกที่ 1

เรื่อง การใช้ น ณ

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนเขียนตัวอักษรแทนสัญลักษณ์ในคำที่กำหนดให้ เพื่อให้ได้คำที่สะกดถูกต้อง

สัญลักษณ์ $\square$ = น $\square$ = ณ

ตัวอย่าง $\begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{ช} & \text{ร} & \square \\ \hline \end{array}$ = ชรณ

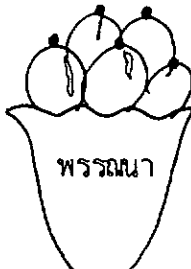
1.	$\begin{array}{ c c c c c c } \hline \text{ท} & \square & \text{ท} & \text{ค} & \text{ก} & \text{า} \\ \hline \end{array}$	=	____
2.	$\begin{array}{ c c c c } \hline \square & \text{ณ} & \square & \text{ต} \\ \hline \end{array}$	=	____
3.	$\begin{array}{ c c c c c } \hline \text{ต} & \text{ก} & \square & \text{ม} & \text{ย} \\ \hline \end{array}$	=	____
4.	$\begin{array}{ c c c c c c } \hline \text{พ} & \text{ร} & \text{ร} & \square & \square & \text{า} \\ \hline \end{array}$	=	____
5.	$\begin{array}{ c c c c c c } \hline \text{เ} & \text{ช} & \text{ต} & \text{ช} & \square & \text{ท} \\ \hline \end{array}$	=	____
6.	$\begin{array}{ c c c c c c c } \hline \text{ก} & \square & \text{ท} & \text{เ} & \text{ท} & \text{ต} & \square \\ \hline \end{array}$	=	____
7.	$\begin{array}{ c c c c c c } \hline \text{ช} & \square & \text{ท} & \text{ค} & \text{ก} & \text{ร} \\ \hline \end{array}$	=	____
8.	$\begin{array}{ c c c c c c c } \hline \text{ไ} & \text{ป} & \text{ร} & \text{ช} & \square & \text{ย} \\ \hline \end{array}$	=	____
9.	$\begin{array}{ c c c c c c } \hline \text{ป} & \text{ณ} & \text{ก} & \text{า} & \square \\ \hline \end{array}$	=	____
10.	$\begin{array}{ c c c c c } \hline \text{ป} & \text{ก} & \text{ช} & \square \\ \hline \end{array}$	=	____

ง่ายทุกข้อเลยคะ

การใช้ น ณ

ตอนที่ 2 (ต่อ)

6. กล่าวเป็นเรื่องอย่างละเอียด ให้ผู้ฟังนึกภาพ	ก พรรณา ข พรรณา ค พรรณา
7. สนาณพญา	 ตณฺไม ตณฺมัย ตณฺมัย
8. เรือนควบคุมผู้ต้องโทษ	 ทัณฑสถาน ทัณฑสถาน ทัณฑสถาน
9. เขาวน ไวนการกล่าวแก้หรือโต้ตอบ	 ปฏิภาณ ปฏิภาณ ปฏิภาณ
10. เบตแดน	 เบตบัตถ์ เบตบัตถ์ เบตบัตถ์

เฉลยแบบฝึกที่ 1

การใช้ น ณ

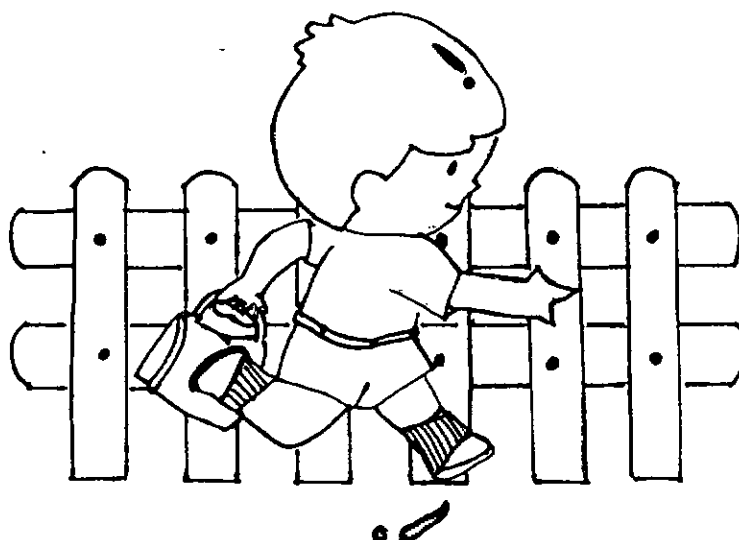
ตอนที่ 1	ตอนที่ 2
1. ทัดทสถาน	1. ก
2. นิมนต์	2. ข
3. ตฤณฉัย	3. ค
4. พรรณนา	4. ก
5. เขตปัจฉิม	5. ข
6. กัดทเทศน์	6. ก
7. ขัณฑสกร	7. ข
8. ไปรษณีย์	8. ข
9. ปฏิภาณ	9. ก
10. ปักขิน	10. ค

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

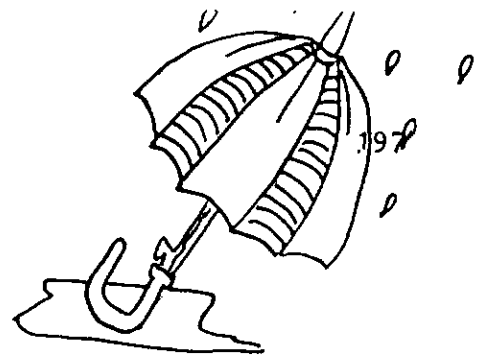

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ น ณ

แบบฝึกที่ 2 ..

แบบฝึกที่ 2
การใช้ น ณ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนตัวอักษรแทนสัญลักษณ์ในคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

สัญลักษณ์ = น = ณ = ตัวอักษรอื่น

.....

อ่านว่า

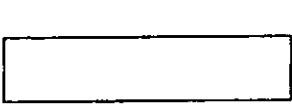
ม

มน - ทุน =

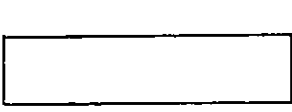
  ก

กน - ทน =

๙ ข

ปู - ชะ - นี =

ข   ข

วา - นิด =

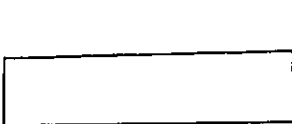
  ท

มน - ดน =

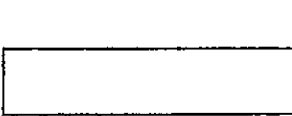
๑ ๑

สา - ยัน =

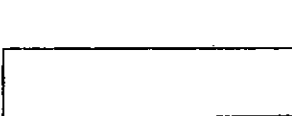
๑ ๑

ทะ - นา - นัด =

๑ ๑ ๑   ข

เสา - ะ - นี =

๑   ก ๑

ปะ - ตี - สัน - ถาน =

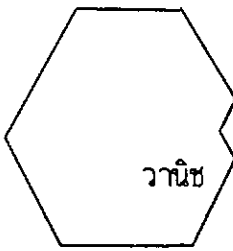
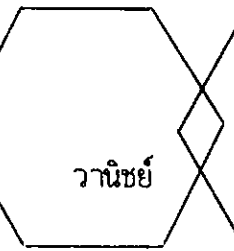
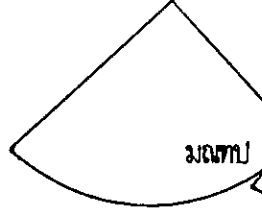
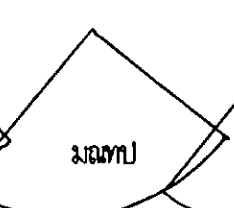
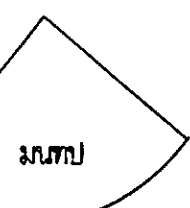
๑ ๑ ๑ ๑

เมต - ตา - ปรา - นี =

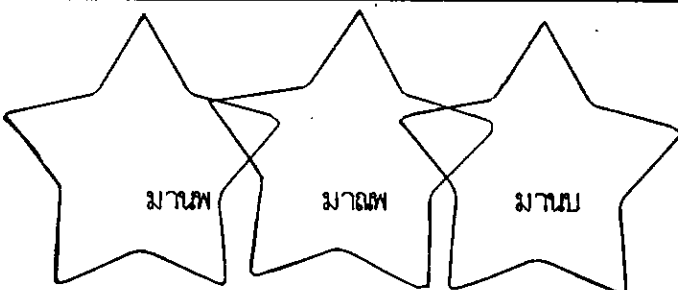
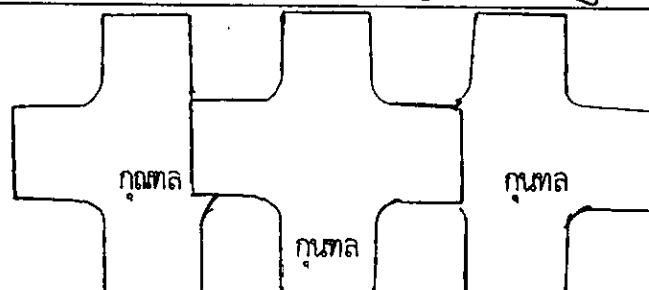
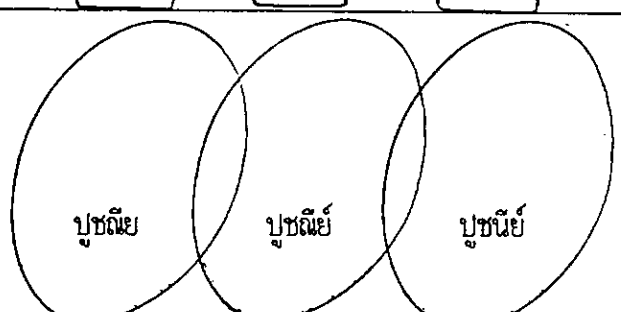
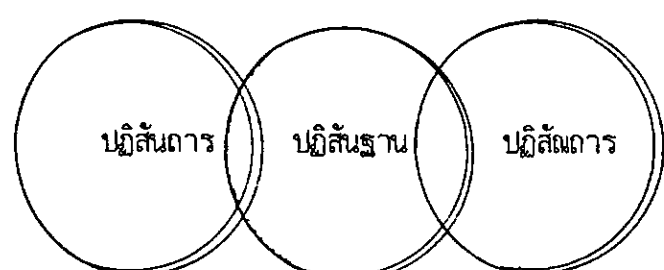
แบบฝึกที่ 2
การใช้ น ญ

ตอนที่ 2

ให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้องตรงกับความหมายที่กำหนดให้

	ก	ข	ค
1. <u>พ่อค้า</u>	 วานิช	 วานิชย์	 วานิช
2. <u>เรือนยอดมีรูปสี่เหลี่ยม</u>	 มณฑป	 มณฑป	 มณฑป
3. <u>การส่งเงินทางไปรษณีย์</u>	 ธนาณัติ	 ธนาณัติ	 ธนาณัติ
4. <u>เอ็นดูด้วยความสงสาร</u>	 เมตตาปราณี	 เมตตาปราณี	 เมตตาปราณี
5. <u>เวลาเย็น</u>	 สายัณห์	 สายัณห์	 สายัณห์

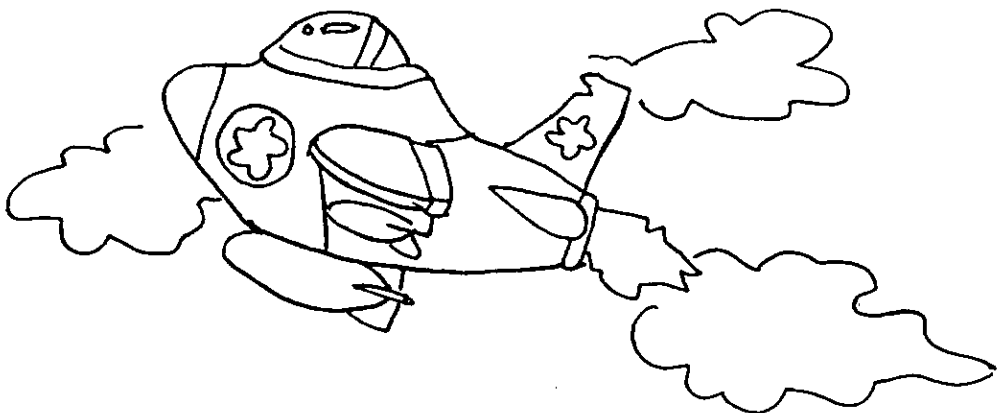
ตอนที่ 2 (ต่อ) การใช้ น ณ

	ก	ข	ค			
6. <u>ชายหนุ่ม</u>	 มานพ มาณพ มานม					
7. <u>ตุ้มหู</u>	 กุนทล กุนทล กุนทล					
8. <u>น้ำหนักถือ น้ำบุชา</u>	 บุชณีย บุชณีย บุชณีย					
9. <u>การทักทายปราศรัย แบกผู้มาหา</u>	 ปฏิสันถาร ปฏิสันฐาน ปฏิสันถาร					
10. <u>คำสั่งของพระราชา</u>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 33%;">เสาวณี</td> <td style="width: 33%;">เสาวณีย์</td> <td style="width: 33%;">เสาวนีย์</td> </tr> </table>			เสาวณี	เสาวณีย์	เสาวนีย์
เสาวณี	เสาวณีย์	เสาวนีย์				

เฉลยแบบฝึกที่ 2

การใช้ น ณ

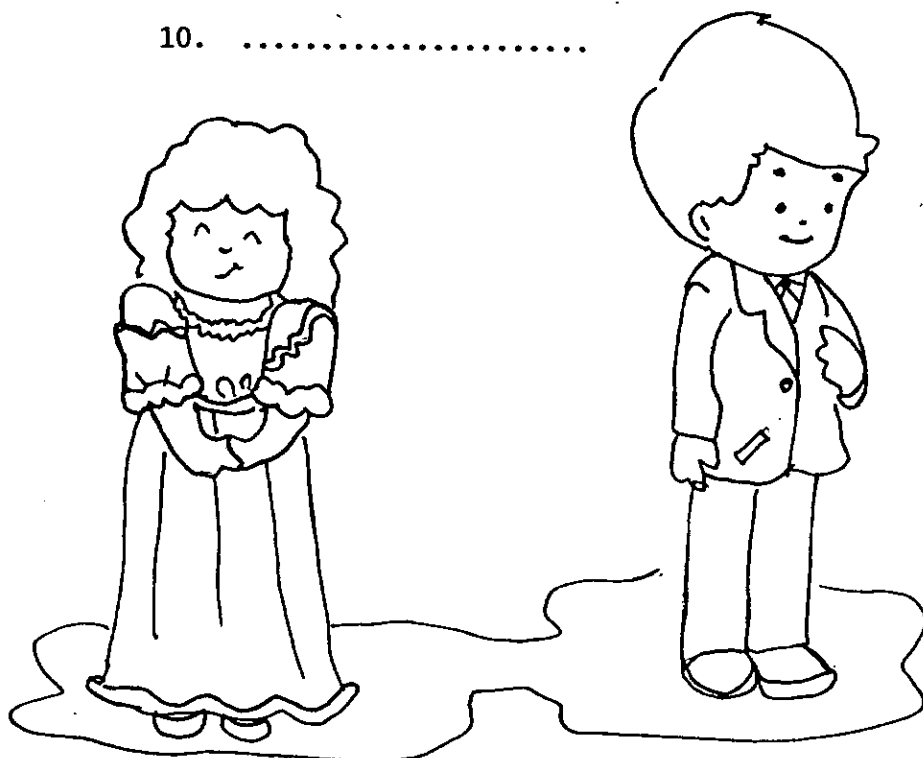
<u>ตอนที่ 1</u>	
1. มานพ	6. สายัณห์
2. กุณฑล	7. ธนาณัติ
3. บุชนิย์	8. เสาวนีย์
4. วาณิช	9. ปฏิสันถาร
5. มณฑป	10. เมตตภาพรานี
<u>ตอนที่ 2</u>	
1. ค	6. ข
2. ก	7. ก
3. ก	8. ค
4. ข	9. ก
5. ข	10. ค

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

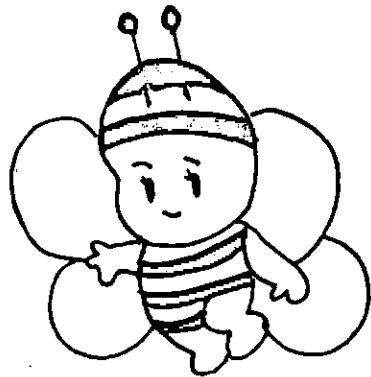
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ รร

แบบฝึกที่ 1 ..

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ รร

แบบฝึกที่ 1 - 2

ชื่อ..... ชั้น ม.3 /..... โรงเรียน.....

วิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 305 วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจงในการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการใช้ รร แบบฝึกที่ 1 - 2 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ รร จากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ รร ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น ใช้เวลาประมาณ 40 นาที

วิธีการทำแบบฝึกทักษะ

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจเสียก่อน จึงเขียนคำตอบลงในแบบฝึก
2. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกที่ 1 เสร็จแล้ว ให้ทำแบบฝึกที่ 2 ต่อ
3. ตรวจสอบคำตอบพร้อมกันทั้ง 2 ตอน จากเฉลยแผ่นหลัง
4. หากมีข้อผิดพลาดให้นักเรียนกลับไปทบทวนคำถาม เนื้อหาที่เรียนและคำตอบอีกครั้ง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น
5. ถ้านักเรียนทำเสร็จก่อนเวลา ให้ทำตอนที่ 3 ต่อไป

แบบฝึกที่ 1
เรื่อง การใช้ รร

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนนำ รร (ร หัน) มาใส่ในคำต่อไปนี้ ให้เป็นคำที่ถูกต้อง ตามความหมายที่กำหนดให้

	คำศัพท์	ความหมาย
1. บทบุรุษ		ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูล
2. บลัย		ฉิบหาย
3. สเสริญ		กล่าวคำยกย่อง
4. บเลง		ทำเพลงให้เป็นที่น่าพอใจ
5. จโลง		พวงไว้นั่งให้ล้ม
6. สั้งส์		การพบปะวิสาสะเป็นครั้งคราว
7. ผิวพน		ลีเนื้อ
8. นิเทศการ		การแสดงผลงาน
9. มยาท		กิริยาที่เรียบร้อย
10. จ่านจา		เจรจา พูด

แบบฝึกที่ 1

การใช้ รร

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้จากตอนที่ 1 เติมลงในประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 ของเราสืบเชื้อสายมาจากเจ้าพระยาในสมัยรัชกาลที่ 5
2. กุสตริไทยต้องมี

--	--	--	--	--	--	--	--

 ที่ดงาม
3. วันพรุ่งนี้จะมี

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 เรื่องโรคเอดส์ที่โรงเรียนเรา
4. นางสาวไทยปีนี้เป็นผู้มี

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 สวยนวลเนียน
5. คนที่ทำความดียอมเป็นที่

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 แก่บุคคลทั่วไป
6. คนช่วยเหลือได้รับความ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 ในชีวิต
7. การพบปะ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 เป็นสิ่งที่ทำให้เราได้พบเพื่อน ๆ
8. เราควร

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

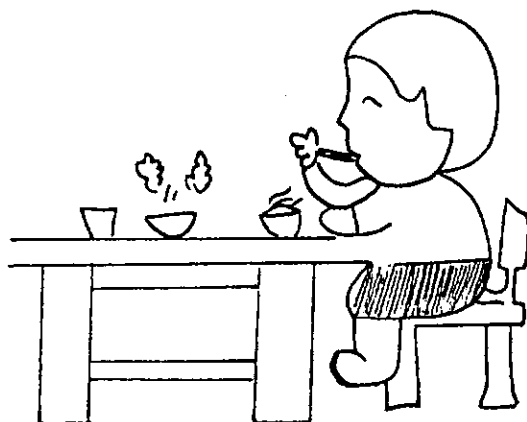
 ชีวิตของเราให้มันคงตลอดไป
9. นักดนตรี

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 เพลงได้ไพเราะมาก
10. การที่เขาช่าง

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 ทำให้เขาเป็นคนกล้าพูดในสถานที่ต่าง ๆ

เฉลยแบบฝึกที่ 1

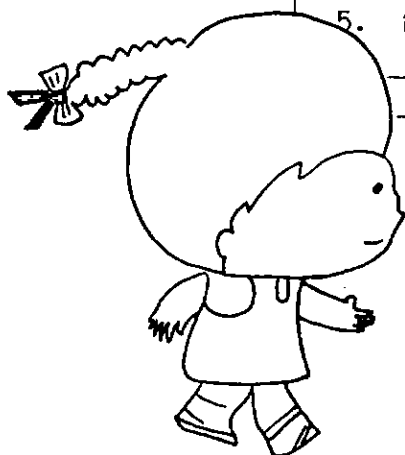
การใช้ รร

ตอนที่ 1

1. บรรพบุรุษ	6. บรรลัย
2. นิทรรศการ	7. สัังสรรค์
3. มรรยาท	8. จรรโลง
4. ผิพรรณ	9. บรรเลง
5. สรรเสริญ	10. จ้านรจจา

ตอนที่ 2

1. บรรพบุรุษ	6. บรรลัย
2. มรรยาท	7. สัังสรรค์
3. นิทรรศการ	8. จรรโลง
4. ผิพรรณ	9. บรรเลง
5. สรรเสริญ	10. จ้านรจจา

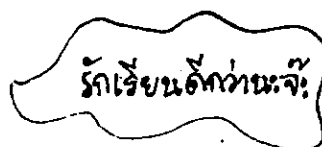
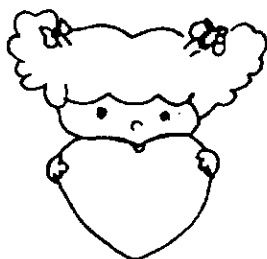

ทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว
ไปเที่ยวพักผ่อน..

ตอนที่ 3

ลองนึกทบทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

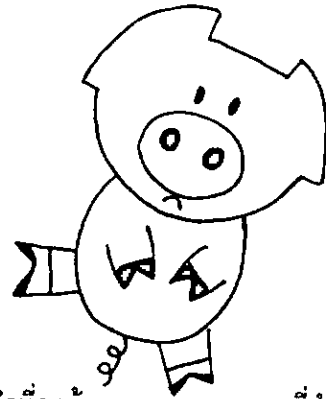
แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การใช้ รร

แบบฝึกที่ 2 ..

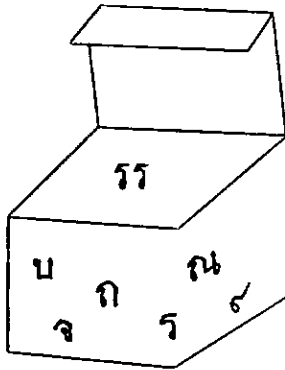

แบบฝึกที่ 2
เรื่อง การใช้ รร

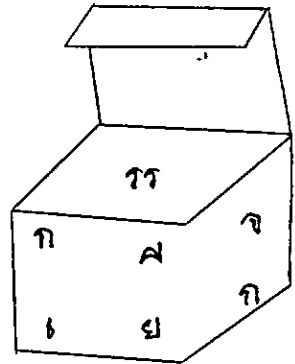

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนนำตัวอักษรในกล่อง มาเรียงใหม่เป็นคำที่ถูกต้องตรงความหมายที่กำหนด

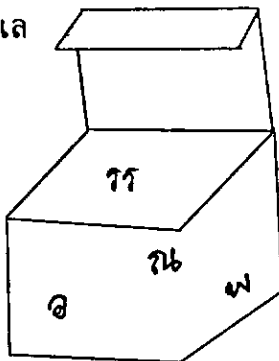
1. ทึนอณ

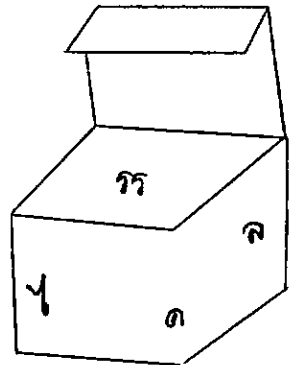
4. ดอกไม้த்து

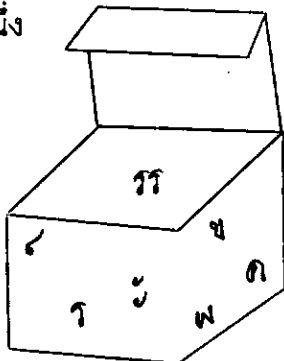
2. ห้างน้ำ ทะเล

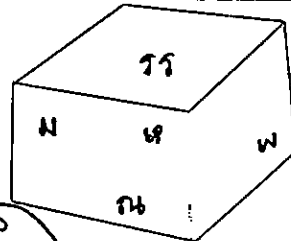
5. ไป

3. อาวุธชนิดหนึ่ง

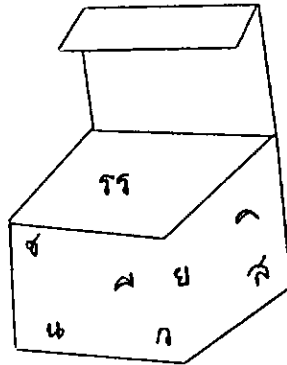

6. ทะเลใหญ่
ห้างน้ำใหญ่

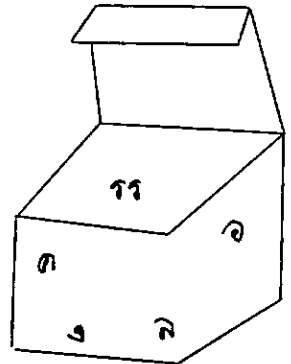

พริกน้ดต่อไป

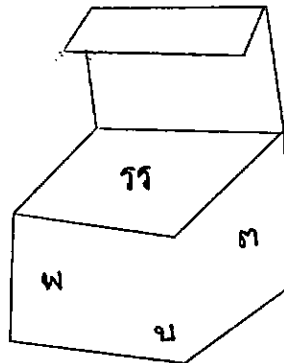
7. รูปเครื่องหมายสระ ะ

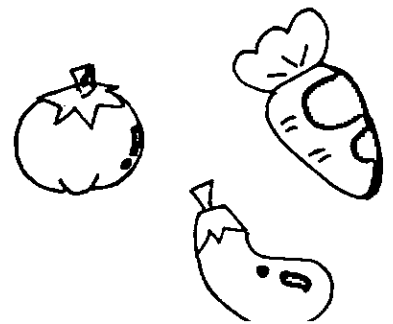
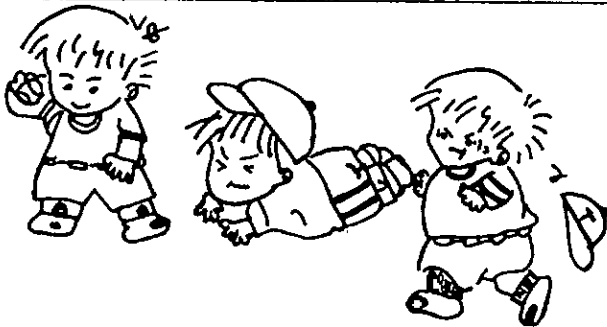
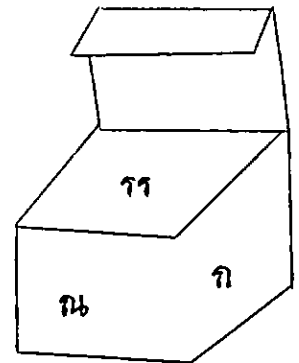
9. แนวทาง แบบฉบับ

8. ภูเขา

10. หู

แบบฝึกที่ 2

การใช้ รร

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนกากบาท (X) กับตัวอักษรหน้าคำที่เขียนถูกต้องที่สุด

อ่านอย่างนี้เขียนอย่างไร

1. กัน หมายถึง หู		
ก. กรณ	ข. กรรณ	ค. กรรณ์
2. วิ - ลัน - ชะ - นี เครื่องหมายรูปสระ ะ		
ก. วิสวรรณ	ข. วิสวรรณย์	ค. วิสวรรณย์
3. กัน - เจียก ดอกไม้ที่ตัดหุ		
ก. กันเจียก	ข. กรรเจียก	ค. กรรณเจียก
4. คั่น - โล ไป		
ก. คั่นโล	ข. คั่นโล	ค. ครรโล
5. บั่น - พด ภูเขา		
ก. บรรพด	ข. บรรพรด	ค. บรรพด
6. พระ - บัน ศัสตราวุธชนิดหนึ่ง		
ก. พระบรรค์	ข. พระบรรน์	ค. พระบรรค์
7. คั่น - ลอง แนวทาง		
ก. ครรรอง	ข. ครรลอง	ค. คั่นลอง
8. อัน - นม ห้างน้ำ ทะเล		
ก. อันรณ	ข. อรรณ	ค. อรรณ
9. บั่น - จะ - ถอน พื้นอน		
ก. บรรจรณ์	ข. บรรณณ์	ค. บรรจรณ์
10. มะ - หั่น - นม ทะเลใหญ่		
ก. มหรรณ	ข. มหรรณ	ค. มหรรณณ

เฉลยแบบฝึกที่ 2

การใช้ รร

ตอนที่ 1

1. บรรจถรณ์	6. มหรรณพ
2. อรรณพ	7. วิสวรรณีย
3. พระบรรค	8. บรรพต
4. กรรเจียก	9. ครรลอง
5. ครรไล	10. กรรณ

ตอนที่ 2

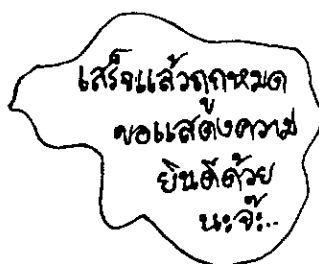
1. ก	6. ก
2. ข	7. ข
3. ข	8. ข
4. ค	9. ก
5. ค	10. ก

ตอนที่ 3

ลองนึกภาพทวนอีกครั้งว่าตอนนี้เราเรียนคำใดบ้าง ลองเขียนดูนะ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

รายวิชา ท 305

- คำสั่ง 1. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าคำที่นำมาเติมในช่องว่าง
ได้ถูกต้องเหมาะสมกับข้อความที่กำหนดให้
2. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

การใช้รูปวรรณยุกต์

1. คนจีนชอบรับประทาน ผสมกับข้าว
ก. ก้วยเตี๋ยว ข. ก้วยเตี๋ยว ค. ก้วยเตี๋ยว ง. ก้วยเตี๋ยว
2. เป็นอาหารที่เด็ก ๆ ชอบรับประทานกันทุกคน
ก. เกี้ยว ข. เกี้ยว ค. เกี้ยว ง. เกี้ยว
3. ร้านนี้เขาถือกันว่าอร่อยมาก
ก. บีะหมี่ ข. บะหมี่ ค. บ้าหมี่ ง. บีะหมี่
4. เป็นอวัยวะของหนูที่มีรูปร่างคล้ายเมสึดตัว
ก. เข้งจี้ ข. เข้งจี้ ค. เข้งจี้ ง. เข้งจี้
5. คุณพ่อชอบรับประทาน มาก
ก. โจ๊ก ข. โจ๊ก ค. โจ๊ก ง. โจ๊ก
6. คุณแม่ได้ยื่นเสียงจากแตกดัง ในครัว
ก. เหล้ง ข. เหล้ง ค. เหล้ง ง. เหล้ง
7. พอเสียงระฆังดัง หมายก็หอนขึ้นมาพร้อมกัน
ก. เห้งห้ง ข. เห้งห้ง ค. เห้งห้ง ง. เห้งห้ง
8. นายประนตเป็น ม้าที่มีฝีมือมากคนหนึ่งในงานนี้
ก. จ๊อกกี้ ข. จ๊อกกี้ ค. จ๊อกกี้ ง. จ๊อกกี้

9. วันขึ้นปีใหม่แต่งตัวได้ จริง ๆ
ก. เก้เก้ ข. เก๊เก๊ ค. เก๋เก๋ ง. เก่เก๋
10. คนที่เรียนดนตรีได้จะต้องอ่าน เป็น
ก. โน้ต ข. น็อต ค. โน็ค ง. น็อค
11. เด็ก ๆ เริ่มส่งเสียง เมื่อครุ่นอยู่ในห้อง
ก. เจียวจ้าว ข. เจี้ยวจ้าว ค. เจ็ยวจั้ว ง. เจี้ยวจ้าว
12. ลุงของสมชายเคยเป็น เรือตังเก
ก. ำดั่ง ข. ำดัก ค. ำดักัง ง. ำดัก่ง
13. เมื่อคืนนี้เสียงฟ้าผ่าดัง จนฉันนอนไม่หลับเลย
ก. เปรียงปร้าง ข. เบรียงปร้าง ค. เปรียงปร้าง ง. เปรียงปร้าง
14. เป็นขนมหวานที่ทุกคนชอบ
ก. เต้าส่วน ข. เตาส่วน ค. เต้าส่วน ง. เต้าส่วน
15. สมัยก่อนคนจีนนิยมใช้เตา.....
ก. อั้งลิ้ม ข. อึ้งลิ้ม ค. อั้งลี่ ง. อึ้งลี่
16. ชาวจีนในมณฑลกว่างตั้งใจภาษา
ก. แท้จั่ว ข. แท้จัว ค. แท้จิ๋ว ง. แท้จิ่ว
17. โรงงาน กระป๋องอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ
ก. เกี่ยมฉ่าย ข. เกี่ยมฉៃ ค. เกี่ยมฉ้าย ง. เกี่ยมฉั๋
18. วันนี้ออมราส่งการบ้านเป็นอันดับ อีกแล้ว
ก. บ่วย ข. บ้วย ค. บิ้วย ง. บ้วย
19. กุ้งของวันชัยมีเรือ 3 ลำ
ก. เอี่ยมจุ่น ข. เอียมจุ่น ค. เอี่ยมจื้น ง. เอียมจื้น
20. คุณชาติทำได้ ตีกแถวให้คุณไพศาลไปแล้ว
ก. แซ้ง ข. แซ็ง ค. แซ้ง ง. แซ้ง

การเขียนคำที่ออกเสียง อะ

21. พรชัยกำลัง ดูหนังสือเพราะใกล้สอบ
 ก. เข้มกเข้มน ข. เข้มกเข้มน ค. เข้มกเข้มน ง. เข้มกเข้มน
22. สุนทรเป็นคนทำงาน.....มาก
 ก. ละเอียตลออ ข. ละเอียตลออ ค. ละเอียตลออ ง. ละเอียตลออ
23. ชีวิตของเขาได้รับ อีกครั้งหนึ่ง
 ก. อีสระภาพ ข. อีสระภาพ ค. อีสระภาพ ง. อีสระภาพ
24. นักเรียนจะต้องเป็นคนที่มี ต่อครูอาจารย์ทุกคน
 ก. สัมการวะ ข. สัมการวะ ค. สัมการวะ ง. สัมการวะ
25. คนเมาเหล้ามักเป็นคนที่ไม่มีสติ
 ก. สัมปะชัญญะ ข. สัมปะชัญญะ ค. สัมปะชัญญะ ง. สัมปะชัญญะ
26. สุนัขเด็กเล่นเป็นของ ประชาชนควรช่วยกันดูแลรักษา
 ก. สาธารณะ ข. สาธารณะ ค. สาธารณ ง. สาธารณ
27. การเลี้ยงลูกอย่าง มากเกินไปจะทำให้ลูกเสียคน
 ก. พเน้าพนอ ข. พเน้าพนอ ค. พเน้าพนอ ง. พเน้าพนอ
28. ผู้ที่ชนะการประกวดนางสาวไทย คือ ผู้ที่มีความสวย และมีกิริยาอ่อนนวล
 ก. ลมุนละไม ข. ลมุนละไม ค. ลมุนละไม ง. ลมุนละไม
29. ขณะที่รถติดเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ทักษิณมีอาการ.....
 ก. พะอืดพะอม ข. พะอืดพะอม ค. พะอืดพะอม ง. พะอืดพะอม
30. คุณแม่ ที่ต้องไปค้างบ้านคุณยายหลายวัน
 ก. พระว่าพะวัง ข. พระว่าพะวัง ค. พระว่าพะวัง ง. พระว่าพะวัง
31. พวกเราเป็นเพื่อนกัน เราจะต้อง ต่อกัน
 ก. อะลุ่มอล่วย ข. อะลุ่มอล่วย ค. อะลุ่มอล่วย ง. อะลุ่มอล่วย
32. จันทิราถูก ให้กินยาทุกวัน
 ก. คะยั่นคยอ ข. คะยั่นคยอ ค. คะยั่นคยอ ง. คะยั่นคยอ

33. วรณามืออาการ ทั้งวัน
 ก. ตระคันตะคอก บ. ตะครันตระครอ ค. ตะครันตะครอ ง. ตะคันตะคอก
34. ผู้หญิงคนนี้มีท่าทาง
 ก. ลเมียดลไม บ. ละเมียดละไม ค. ละเมียดลไม ง. ละเมียดละมัย
35. มาลินีรื้อของวางกอง ในทั่วทั้งห้อง
 ก. รเกะระกะ บ. รเกะระกะ ค. ระเกะระกะ ง. ระเกะระกะ
36. เมื่อเสียงหวูดรถไฟดังขึ้น ผู้คนต่าง กันขึ้นรถไฟ
 ก. ตะลิตาลาน บ. ตาลิตาลาน ค. ตะลิตะลาน ง. ตระลิตาลาน
37. นุชทำท่า เมื่อเห็นกิ่งก้อ
 ก. บะหยะยะเหยง บ. ขยะยะเหยง ค. บะหยะแยง ง. ขยะแยง
38. เขาทำงานหาเงินเพื่อนำมา ชีวิตและครอบครัว
 ก. ปะทะปะทัง บ. ปทะปะทัง ค. ปทะปะทัง ง. ประทะประทัง
39. พวกเราเป็นคนไทยด้วยกันอย่าได้ กันเองเลย
 ก. ปะหัดปะหาร บ. ประหัดปะหาร ค. ประหัดประหาร ง. ปะหัดประหาร
40. ไม่ว่าศิรวิธรรมจะทำอะไรมักจะ อยู่เสมอ
 ก. ละล้าละล้ง บ. ะร้าะรัง ค. ะร้าะล้ง ง. ละล้าะล้ง

การเขียนคำที่ออกเสียงอ่า

41. แขนของพระราชาก็ใช้ราชาศัพท์ว่า
 ก. พระท่ามะรง บ. พระอ่ามะรงค์ ค. พระอ่ามรงค์ ง. พระอ่ามรง
42. อุบัติเหตุทำให้คนเป็น มากแล้ว
 ก. อ่ามพาด บ. อัมมะพาด ค. อ่ามพาด ง. อัมพาด
43. เด็ก ๆ ชอบฟังนิทาน
 ก. ปะร่าปะรา บ. ปร่าปรา ค. ปรร่าปรา ง. ปรร่าปะรา
44. ผ้า เป็นผ้าขนสัตว์อย่างดี
 ก. กำพล บ. กำพน ค. กัมพน ง. กัมพล

45. คนร้ายสมัยนี้มีใจ มาก
 ก. อ่ำมหิต ข. อ่ำมะหิต ค. อัมมะหิต ง. อ่ำมหิต
46. อ่ำพหลุพบดเพื่อ ความผิดของตนเอง
 ก. อ่ำพาง ข. อ่ำพราง ค. อ่ำพलग ง. อัมพราง
47. นายสันติถูกตำรวจจับเพราะเขาเป็นตำรวจ
 ก. ก่ำมะลอ ข. ก่ำมลอ ค. กัมมลอ ง. กัมมะลอ
48. บิดเทอมน้ำอาจารย์จะไป กันที่พหยา
 ก. สัมมนา ข. สัมนา ค. ส่ำมมนา ง. ส่ำมนา
49. พลายประกายมาศตกหล่มร้องเสียงดัง
 ก. ก่ำปนาท ข. ก่ำปะนาท ค. กัมปนาท ง. กัมปนาศ
50. หัวไม้ขีดไฟทำด้วย
 ก. ก่ำมถัน ข. ก่ำมะถัน ค. กัมถัน ง. กัมมถัน
51. บริษัทเอกชนได้รับ ให้ตัดไม้ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี
 ก. ส่ำปะทาน ข. สัมปะทาน ค. ส่ำปธาน ง. สัมปทาน
52. มะลิเป็นคนช่าง เสียจริง ๆ
 ก. จำนจจา ข. จำนรรจา ค. จำนลจา ง. จัมรรจา
53. วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่คนไทยควร ไว้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ
 ก. ถำรง ข. ถำรงค์ ค. ถำรงค์ ง. ทำรง
54. อภิชาติกำลังเตรียมไปสอบ.....
 ก. สัมภาษ ข. ส่ำพษณ์ ค. ส่ำภาษ ง. สัมภาษณ์
55. ทุมมาน พันพสุธาไปเมืองบาดาล
 ก. ช่ำแลก ข. ช่ำแหลก ค. ช่ำแรก ง. ช่ำแหรก
56. สุนัขทำความดีโดยเก็บของมีค่าได้แล้วส่งคืนเจ้าของจึงได้รับการ....ความดีความชอบ
 ก. บ่ำเหน็ด ข. บ่ำเน็ด ค. บ่ำเหน็ด ง. บ่ำเหน็จ

57. ประเทศไทย ความเป็นเอกราชมาช้านาน
 ก. ดำรง ข. ดำรงค์ ค. ดำรงค์ ง. ดำรงศ
58. ฝีมือการเจียรนัยพลอยสีทอดกันเน้น หลายชั่วอายุคน
 ก. จำเนียร ข. จำเนียร ค. จำเนียร ง. จำเนียร
59. คุณแม่ของฉันตำน้ำพริก ชาววังเขียวนะ
 ก. ตำหรับ ข. ตำรับ ค. ตำหรับ ง. ตำรับ
60. บิดเทอมนี้พวกเราจะไปเที่ยวกันให้สุข เบิกบานใจ
 ก. สัมราญ ข. สำราญ ค. สำราญ ง. สำราญ

การเขียนคำพ้องเสียง

61. เขาเป็นผู้มี มากคนหนึ่งในบ้านนี้
 ก. ทรัพย์สิด ข. ทรัพย์สินธ์ ค. ทรัพย์สิน ง. ทรัพย์สิน
62. เรียนจบชั้น ม.3 แล้ว ฉันจะไปสอบเรียนต่อทาง
 ก. ช่างศิลป์ ข. ช่างศิลป์ ค. ช่างศิลป์ ง. ช่างศิลป์
63. เมื่อเวลาทำบุญขึ้นบ้านใหม่จะต้องใช้ วนรอบบ้าน
 ก. สายสินธุ์ ข. สายศิลป์ ค. สายสินธุ์ ง. สายสินธุ์
64. นักเค้าแมวบินเหนือหลังคารัฐสภาซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่น่า อย่างยิ่ง
 ก. อัศจรรย์ ข. อัศจรรย์ ค. อัศจรรย์ ง. อัศจรรย์
65. อันต์นั้นบน เพื่อรอชมการแข่งขันฟุตบอล
 ก. อัศจรรย์ ข. อัศจรรย์ ค. อัศจรรย์ ง. อัศจรรย์
66. พระราชมารดา มากเมื่อนางเสียดาถูกลักพาตัวไป
 ก. โศกาลัย ข. โศกาลัย ค. โศกาลัย ง. โศกาลัย
67. พญานาคกับไมยราพโดยไม่ว่าจะ
 ก. อาลัย ข. อาลัย ค. อาลัย ง. อาลัย
68. นายมันชอบไปหาสมุนไพรรักษา
 ก. ไพรรักษ์ ข. ไพรรักษ์ ค. ไพรรักษ์ ง. ไพรรักษ์

69. ใครเป็น สืบสกุลตระกูลสุนทรเดชาพันธ์
 ก. ทายาด ข. ทายาตร ค. ทายาท ง. ทายาส
70. รองเท้าคู่นี้ใช้มา 2 ปีแล้ว ยังไม่ขาดเลย ช่าง ดีจริง ๆ
 ก. ทนทายาด ข. ทนทายาท ค. ทนทายาตร ง. ทนธายาด
71. นุศราใส่เสื้อสีฉูดฉาด
 ก. บาทตา ข. บาดตา ค. บาตรตา ง. บาดตา
72. โคลงสี่สุภาพ 1 บทมี 4
 ก. บาท ข. บาท ค. บาทก์ ง. บาทร
73. นายอนันต์ได้หาย ไป 10 ปีแล้ว
 ก. สาบสูญ ข. สาปสูญ ค. สาบสูญ ง. สาปสูญ
74. ประชาชนต่างพากัน มาตกรที่โหดร้าย
 ก. สาบแข่ง ข. สาปแข่ง ค. สาบแจ้ง ง. สาปแจ้ง
75. เสื้อตัวนี้สวยงามมากมี สะดุดตา
 ก. สีสรร ข. สีสัน ค. สีสันต์ ง. สีสรรค์
76. งานเลี้ยง คิ่นี้จัดได้ดีจริง ๆ
 ก. สัังสรร ข. สัังสันต์ ค. สัังสรรค์ ง. สัังสรรพ์
77.วันเกิดนะจ๊ะพม
 ก. สุขสัน ข. สุขสรร ค. สุขสันต์ ง. สุขสันท์
78. มะม่วงเขียวเสวยตัวนี้ได้ มาจากอยุธยา
 ก. พันธุ์ ข. พันธ์ ค. พรรณ ง. พันธุ
79. พรรณรายมี ผุดผ่อง
 ก. ผิวพรรณ ข. ผิวพันธ์ ค. ผิวพันธุ์ ง. ผิวพัน
80. ในวันเข้าพรรษาพุทธศาสนิกชนจะถวาย แต่พระภิกษุสงฆ์
 ก. สัังฆพันธ์ ข. สัังฆณ์ธ์ ค. สัังฆณ์ท์ ง. สัังฆันท์

การใช้ตัวการ์ตูน และเครื่องหมายทดสอบ

81. รัตนาเป็นคน จึงมีเงินฝากธนาคารเป็นจำนวนมาก
 ก. มัธยัสถ์ ข. มัธยัสต์ ค. มัธยัสถ ง. มัธยัทธ์
82. พระ ปักกลดอยู่ในป่าชานเมือง
 ก. ธุดงค์ ข. ธุดงส์ ค. ธุดงค์ ง. ธุดงด์
83. การประปาเตรียมชุด ำที่ดิน
 ก. อุโมงค์ ข. อุโมงต์ ค. อุโมงถ์ ง. อุโมงศ์
84. นีคือ ของตระกูล ลำซ่า
 ก. คฤหาสถ์ ข. คฤหานส์ ค. คฤหาสน์ ง. คฤหาสณ์
85. ถูหนาวเรียกอีกอย่างว่าถู
 ก. เหมันต์ ข. เหมันด์ ค. เหมันส ง. เหมันถ์
86. บ้านหลังนี้มี เปลี่ยนไปแล้วหลายเจ้าของ
 ก. อาถรรพณ์ ข. อาถรรพ์ ค. อาถรรณ์ ง. อาถรรพน์
87. ขงเบ้งเป็น ผู้หนึ่งในสมัยของพระเจ้าเหี้ยนเต้
 ก. นักปราชญ์ ข. นักปราชณ์ ค. นักปราชฐ์ ง. นักปราชณ์
88. เขาทำท่ารังเกียจ เพื่อนของเขาเอง
 ก. เดียดฉั่นจ์ ข. เดียดฉั่นท์ ค. เดียดฉั่นต์ ง. เดียดฉั่นน์
89. พระอินทร์เป็นผู้ครองสวรรค์ชั้น
 ก. ดาวดึงค์ ข. ดาวดึงศ์ ค. ดาวดึงส์ ง. ดาวดึงว์
90. สาวเครือฟ้าเป็นละคร
 ก. ดึกดำบรรพณ์ ข. ดึกดำบรรณ์ ค. ดึกดำบรรด์์ ง. ดึกดำบรรพพ์
91. นางผีเสื้อสมุทรกำลัง สะกดพระอภัยมณี
 ก. ร่ายมนต์ ข. ร่ายมนตร์ ค. ร่ายมนต์ ง. ร่ายมนตร์
92. ด้วย ที่เขาได้ทำไว้ในชาตินี้จึงทำให้เขาประสบความสำเร็จทุกอย่าง
 ก. อานิสสงส์ ข. อานิสสงม์ ค. อานิสงส์ ง. อานิสสงก์

93. พระไตรปิฎกถือว่าเป็น สำคัญทางพระพุทธศาสนา
 ก. คัมภีร์ ข. คัมภีส์ ค. คัมภัด ง. คัมภาร์
94. นักบวชถือว่าเป็นผู้ที่มี
 ก. พรหมจรรย์ ข. หรหมจรรย์ ค. พรหมจันทร์ ง. พรหมจันท์
95. ศาลชั้นกลางสำหรับตัดสินความคือศาล.....
 ก. อุธรณ์ ข. อุทธรณ์ ค. อุทธรณ์ ง. อุทธर्थ
96. นายมันเข้ามา ต่อพระร่วงเจ้า
 ก. อภิวันท์ ข. อภิวันต์ ค. อภิวันท์ ง. อภวรर्थ
97. คำที่มีความหมายว่าเสียโครง
 ก. พยัคณ์ ข. พยัคฆ์ ค. พยัคค์ ง. พยัคม์
98. นักศรัทธามีความ มากเมื่อสอบได้เกรด 4 ทุกวิชา
 ก. เปรมปรีดิ์ ข. เปรมปรีดิ์ ค. เปรมปรีค์ ง. เปรมปรีค์
99. หนุมานโคกกา เมื่อพระรามถูกลักพาตัวไป
 ก. จาบัณย์ ข. จาบัลน์ ค. จาบัลณ์ ง. จาบัลย์
100. อนุชามานั่ง.....กับอนุชิตถึงเรื่องการเลือกสถานที่เรียนต่อ
 ก. ปรารมย์ ข. ปรารมณ์ ค. ปรารมณ์ ง. ปรารมณ์

การใช้ ช ทร

101. มเหสีของพระเวสสันดรคือพระนาง
 ก. มัทชี ข. มัทรี ค. มัทศรี ง. มัทธรี
102. พบ 3 คนนั่งอยู่ที่ริมระเบียง
 ก. ชามวัย ข. ชรามวัย ค. ทรามวัย ง. สรามวัย
103. เขาเดิน กลับบ้านด้วยความผิดหวัง
 ก. เซทริง ข. เทรซัง ค. เซซัง ง. เซซริง
104. วัดใหญ่มีต้น ปลูกอยู่หน้าวัด 3 ต้น
 ก. ไช ข. ไทร ค. ไช ง. ไทร

117. ฉันเดินหาซื้อ ไปฝากคุณแม่
 ก. พุทรา ข. พุทธา ค. พุดทรา ง. พุดชา
118. ตลาดนัดวันนี้ผู้คนดู ไป
 ก. ทรบเซา ข. ทบเทรา ค. ชบเซา ง. ทรบเทรา
119. พอเห็นก็ ฤดีรักหักหาย
 ก. ทราบชาน ข. ล้าบชาน ค. ช่าบชาน ง. ชาบชาน
120. ชักต้อง กลับมาด้วยความผิดหวัง
 ก. ชมชาน ข. ทรมชาน ค. ชมทราน ง. ชมชราน

การใช้ น ณ

121. อารีไปส่งจดหมาย ณ ที่ทำการ
 ก. ไปรษณีย์ ข. ไปรษณีย ค. ไปรษณิ ง. ไปรษณีย์
122. คุณพ่อไป พระ 9 รูป เพื่อมาสวดมนต์ในวันทำบุญขึ้นบ้านใหม่
 ก. นิมนต์ ข. นิมนท์ ค. นิมนต์ ง. นิมนตร์
123. สามเณรเพชรเทศน์ได้จับใจคนฟังจนผู้ฟังศรัทธาติด กันมาก
 ก. กัณฑ์เทศน์ ข. กัณฑ์เทศน์ ค. กัณฑ์เทศน์ ง. กัณฑเทศน์
124. สนามราช สมาคมมีการแข่งม้าทุกวันอาทิตย์
 ก. ตฤณัย ข. ตฤณัย ค. ตฤณไมย ง. ตฤณไมย
125. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราช แก่คณะบุคคลที่เข้าเฝ้า
 ก. ปฏิสันถาร ข. ปฏิสันถาน ค. ปฏิสันฐาน ง. ปฏิสันฐาน
126. อาจองเป็นผู้ที่มี ไหวพริบดีมากผู้หนึ่ง
 ก. ปฏิพาน ข. ปฏิพาน ค. ปฏิภาณ ง. ปฏิพาน
127. เราต้องส่งเงินทาง จึงจะถึงมือผู้รับแน่นอน
 ก. ธนาณัติ ข. ธนาณัติ ค. ธณณัติ ง. ธณณัติ
128. พรสุดาเป็นคนที่มีความ แก่สัตว์ทั่วไป
 ก. เมตตปรานี ข. เมตตปรานี ค. เมตตปรานี ง. เมตตปรานี

129. หมายถึง สิ่งที่มีความหวานใช้แทนน้ำตาลได้
 ก. บัณฑกร ข. บัณฑกร ค. บัณฑกร ง. บัณฑกร
130. สถานที่ที่กักขังนักโทษมีชื่อเรียกว่า
 ก. ทัดตสถาน ข. ทัดตสถาน ค. ทัดตสถาน ง. ทัดตสถาน
131. ทศพรได้รับรางวัลในการเขียนเรียงความแบบ โวหาร
 ก. พรรณา ข. พรรณา ค. พรรณา ง. พรรณา
132. สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชให้ตั้งนามให้บุตรที่บัง.....
 ก. มณฑป ข. มณฑป ค. มณฑป ง. มณฑป
133. ยาม ราษฎรบ้านปวนอุรา
 ก. สายัณห์ ข. สายัณห์ ค. สายัณต์ ง. สายัณต์
134. บินดลาลเล่นลม
 ก. บักซิน ข. บักซิน ค. บักสิน ง. บักสิน
135. ครู อาจารย์ นั้นคือ
 ก. บุชนิย์บุคคล ข. บุชนิย์บุคคล ค. บุชนิย์บุคคล ง. บุชนิย์บุคคล
136. สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระราช แก่ข้าราชการบริหาร
 ก. สำนัญ ข. เสำนัญ ค. สำนัญ ง. เสำนัญ
137. สุกข์เป็น หมู่ผู้ค้าสินค้าแพรรณ
 ก. วาณิช ข. วาณิช ค. วาณิชย์ ง. วาณิชย์
138. ตัวละครไทยต้องใส่ ด้วยจึงจะดูครบเครื่อง
 ก. กุณฑล ข. กุณฑล ค. กุณฑล ง. กุณฑล
139. มิตตวินทุเป็น หมู่ที่เกิดในตระกูลคฤหบดี
 ก. มานพ ข. มานพ ค. มานพ ง. มานพ
140. ทหารชายแดนเป็นผู้ดูแล ของประเทศ
 ก. เขตชั้น ข. เขตชั้น ค. เขตชั้น ง. เขตชั้น

การใช้ รร

141. เมื่อเพลง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวต้องยืนตรง
 ก. สรรเสริญ ข. สันเสริญ ค. สรรเสีร ง. สรรเสริน
142. ผู้คนต่างทยอยกันเข้าชมการ เพลงไทย
 ก. บันเลง ข. บรรณเลง ค. บรรพ์เลง ง. บรรเลง
143. พวกเราเมื่อเรียนจบ ม.3 แล้วควรมีการพบปะ กันปีละครั้ง
 ก. สังสรรค์ ข. สังสรร ค. สัງสัน ง. สัງสันต์
144. ทางโรงเรียนได้จัด เรื่องโรคเอดส์เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไป
 ก. นิทรรศการ ข. นิทรรศการ ค. นิทัศน์การ ง. นิทรรศการณ
145. ผู้หญิงคนนี้มี ดี
 ก. ผิวพรรณ ข. ผิวพันธ์ ค. ผิวพัน ง. ผิวพรรณ
146. สัตว์ในสมัย มีรูปร่างใหญ่โตมาก
 ก. ดึกดำบรรพ์ ข. ดึกดำบัลย์ ค. ดึกดำบรรพ์ ง. ดึกดำบัณพ์
147. อุดมเป็นคนช่าง เหลือเกิน
 ก. จ้านจจา ข. จ้านรรจา ค. จ้านัลจา ง. จ้านัลจา
148. ครูช่วย ชีวิตจิตใจของเด็กที่มีปัญหาให้ดีขึ้น
 ก. จันโลง ข. จันโลง ค. จรรโลง ง. จันทร์โลง
149. ของอภิชาติเป็นเจ้าพระยาในสมัยรัชกาลที่ 4
 ก. บรรพบุรุษ ข. บรรพบุรศ ค. บรรบุรุษ ง. บรรพบุรุษ
150. คนที่ประกอบอาชีพไม่สุจริตมักจะพบกับความ ในชีวิต
 ก. บันลัย ข. บันไล ค. บันลัย ง. บรรลัย
151. วรุณาใจกว้างเท่าห้วง
 ก. มหรรณพ ข. มหรรณพ ค. มหรรพณพ ง. มหรรณพ
152. หมายถึงพื้นอัน
 ก. บันจรณ ข. บรรจรณ ค. บัณจรณ ง. บรรจรณ

153. คำว่า "สบาย" ไม่ต้องประ
 ก. วิสรวณีย์ ข. วิสรวณีย์ ค. วิสันชนีย์ ง. วิสรวชชนีย์
154. นางในวรรณคดีมักมี ทัตหู
 ก. ก้นเจียก ข. ก้นเจียก ค. กรรเจียก ง. กรรณเจียก
155. เราควรทำทุกสิ่งให้เป็นไปตาม
 ก. คั่นลอง ข. คัลลอง ค. คั่นลลอง ง. ครรลลอง
156. "รำลึกถึงดวงจันทร์ ลา พืดั่งตาแลแลตามแพรวาย"
 ก. ครรลลย ข. ครรไร ค. ครรไลย ง. คั่นไลย
157. ยอดเขาสุววรรณ มีอยู่ในเรื่องรามเกียรติ์
 ก. บันพด ข. บรรพรด ค. บรรพต ง. บรรพพต
158. สัตว์ใน คือสัตว์ที่อยู่ในทะเล
 ก. อ้นนพ ข. อรรนพ ค. อรรณพ ง. อรรนบ
159. ของคาวิณูกนำไปเผาไฟ
 ก. พระบันธ ข. พระบันค ค. พระบรรค ง. พระบรรณ
160. พระ แปลว่า ใหญ่
 ก. กัณท์ ข. กรรณ ค. กรรณ ง. กัณฑ์

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ

สมมติฐานข้อที่ 1

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำ
ก่อนและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบ t - test Different
Scores

$$\text{จากสูตร} \quad t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}} \quad ; \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$1. \quad S_D^2 = \frac{3076.6 + 5730}{53 + 54 - 2}$$

$$= \frac{8806.6}{105}$$

$$S_D^2 = 83.87$$

$$2. \quad S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{83.87}{53} + \frac{83.87}{54}}$$

$$= 3.1356$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{1.7707}$$

$$3. \quad t = \frac{45.05 - 32.00}{1.7707}$$

$$t \text{ คำนวณ} = 7.3728$$

$$\text{เปิดค่า } t(\alpha, df) = t(.01, 105)$$

$$t \text{ ตาราง} = 2.617$$

สมมติฐานข้อที่ 2

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง โดยวิธีการทางสถิติแบบ t - test Dependent:

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร } t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}} \\
 &= \frac{2388}{\sqrt{\frac{(53 \times 110672) - (2388)^2}{53 - 1}}} \\
 &= \frac{2388}{56}
 \end{aligned}$$

$$t \text{ คำนวณ} = 42.642$$

$$\text{เปิดค่า } t(\alpha, df) = t(.01, 52)$$

$$t \text{ ตาราง} = 2.660$$

สมมติฐานข้อที่ 3

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนและกตคำภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม โดยวิธีการทางสถิติแบบ t - test Dependent

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร} \quad t &= \frac{D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{1728}{\sqrt{\frac{(54 \times 62911) - (1728)^2}{54-1}}} \\
 &= \frac{1728}{88.08}
 \end{aligned}$$

$$t \text{ คำนวณ} = 19.618$$

$$\text{เปิดค่า } t(\alpha, df) = t(.01, 53)$$

$$t \text{ ตาราง} = 2.660$$

สมมติฐานข้อที่ 4

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนตัวสะกดคำ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบ t - test Different

Scores

$$\text{จากสูตร } t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}} ; df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$1. \quad S_D^2 = \frac{794.54 + 4723.1}{53 + 54 - 2}$$

$$= \frac{5517.64}{105}$$

$$S_D^2 = 52.54$$

$$2. \quad S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{52.54}{53} + \frac{52.54}{54}}$$

$$= \sqrt{1.9642}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = 1.4014$$

$$3. \quad t = \frac{(5.37) - (12.55)}{1.4014}$$

$$t \text{ คำนวณ} = 5.1285$$

$$\text{เปิดค่า } t(\alpha, df) = t(.01, 105)$$

$$t \text{ ตาราง} = 2.617$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุภาพ	ชื่อสกุล ดวงเพชร
เกิดวันที่ 16 เดือน เมษายน	พุทธศักราช 2501
สถานที่เกิด	อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 58/23 ม.3 ตำบลวัดชลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522	ป.กศ.ชั้นสูง จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2524	ศบ. (วิชาเอกภาษาไทย) วิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2533	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน โดยการใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

สุภาพ ดวงเพชร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2533

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 107 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 53 คน และกลุ่มควบคุม 54 คน กลุ่มทดลองสอนตามคู่มือครูและใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูและใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ใช้แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ t -test ผลการศึกษาค้นพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' WRITING ABILITY AND
RETENTION IN WORD SPELLING THROUGH THE SPELLING EXERCISES
AND THE TEACHER'S MANUAL ACTIVITIES

AN ABSTRACT

BY

SUPARP DUANGPETCH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1990

The purpose of this research was to compare among Mathayom Suksa III students' writing ability and retention in word spelling through the spelling exercise and the teacher's manual activities.

The sample consisted of 107 Mathayom Suksa III students of Wat Noinopphakhun School Dusit Bangkok during the first semester 1990. Fifty three students were randomly assigned as the experimental groups and the other fifty four students were assigned into the control groups. The experimental group was taught through the spelling exercises and the control group was taught through the teacher's manual activities. The research design of the experiment was the randomized control group pretest - posttest design. The t - test was statistic analysed the data.

The results of the study indicated that :

1. The ability in writing in word spelling between the experimental group and the control group was significantly different at the .01 level.
2. The development in writing in word spelling of the students in the experimental group, were significantly higher than these before the experiment, at .01 level.
3. The development in writing in word spelling of the students in the control group, were significantly higher than these before the experiment, at .01 level.
4. The retention in word spelling of the experimental group and the control groups was significantly different at the .01 level.